

งานพัฒนาหลักสูตร
สกอ.รับทราบการให้ความเห็นชอบ
วันที่ 1 มิ.ย. 2563

๙๕1716201

มคอ. 2

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562)

สภามหาวิทยาลัย อนุมัติ เมื่อวันที่..... ๑ มิ.ย. 62
ปีการศึกษาที่เปิดสอน..... 2562

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มคอ. 2

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562)

คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารบัญ

หมวดที่	หน้า
หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป	
1. ชื่อหลักสูตร	1
2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา	1
3. วิชาเอก	1
4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร	1
5. รูปแบบของหลักสูตร	1
6. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติเห็นชอบหลักสูตร	2
7. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน	2
8. อาชีพที่ประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา	2
9. ชื่อ นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน ตำแหน่ง และคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	3
10. สถานที่จัดการเรียนการสอน	3
11. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร	3
12. ผลกระทบจาก ข้อ 11 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน	5
13. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของสถาบัน	6
หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะหลักสูตร	
1. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	7
2. แผนพัฒนาปรับปรุง	8
หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างหลักสูตร	
1. ระบบการจัดการศึกษา	9
2. การดำเนินการหลักสูตร	9
3. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน	18
4. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม	19
5. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำโครงการหรืองานวิจัย	19

สารบัญ(ต่อ)

หมวดที่	หน้า
หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล	
1. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนิสิต	21
2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน	21
3. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา	23
หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิต	
1. ภาวะเทียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)	27
2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนิสิต	27
3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร	27
หมวดที่ 6 การพัฒนาคณาจารย์	
1. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่	28
2. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์	28
หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร	
1. การกำกับมาตรฐาน	29
2. บัณฑิต	29
3. นิสิต	29
4. อาจารย์	29
5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน	30
6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	31
7. ตัวบ่งชี้การดำเนินงาน	32
หมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร	
1. การประเมินประสิทธิผลของการสอน	34
2. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม	34
3. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร	35
4. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุง	35

สารบัญ(ต่อ)

ภาคผนวก	หน้า
ภาคผนวก ก	37
ภาคผนวก ข	66
ภาคผนวก ค	69
ภาคผนวก ง	81
ภาคผนวก จ	85
ภาคผนวก ฉ	103

รายละเอียดของหลักสูตร
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย
หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
คณะ/สถาบัน/สำนัก ศิลปกรรมศาสตร์

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อหลักสูตร

รหัสหลักสูตร 25490091110207

ชื่อหลักสูตร

ภาษาไทย: หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย

ภาษาอังกฤษ: Master of Arts Program in Thai and Asian Music

2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ภาษาไทย ชื่อเต็ม: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย

ชื่อย่อ: ศศ.ม. (ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย)

ภาษาอังกฤษ ชื่อเต็ม: Master of Arts (Thai and Asian Music)

ชื่อย่อ: M.A. (Thai and Asian Music)

3. วิชาเอก/แขนงวิชา (ถ้ามี)

-

4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร

เรียนไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต

5. รูปแบบของหลักสูตร

5.1 รูปแบบ

หลักสูตรระดับปริญญาโท ระยะเวลาการศึกษา 2 ปี แบบ ก 2

5.2 ภาษาที่ใช้

ภาษาไทย โดยเอกสารและตำราที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

5.3 การรับเข้าศึกษา

รับผู้เข้าศึกษาชาวไทยและชาวต่างประเทศที่สามารถใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารได้

5.4 ความร่วมมือกับสถาบันอื่น

-

5.5 การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย

6. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

เป็นหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562 จากหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา พ.ศ.2557 โดยจะเริ่มใช้หลักสูตรนี้ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

ได้รับอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตรจากคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่3/2562 เมื่อวันที่ 12 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2562

ได้รับอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตรจากสภาวิชาการในการประชุมครั้งที่2/2562 เมื่อวันที่ 26 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2562

ได้รับอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตรจากสภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่4/2562 เมื่อวันที่ 9 เดือน เมษายน พ.ศ.2562

7. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

หลักสูตรจะได้รับการเผยแพร่ว่าเป็นหลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ในปีการศึกษา 2563

8. อาชีพที่ประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

1. ครู อาจารย์ นักวิชาการทางดนตรี
2. นักวิจัยทางดนตรี
3. นักประพันธ์เพลง

9. ชื่อ นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน ตำแหน่งและคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบ
หลักสูตร

ลำดับ ที่	รายชื่อ คณาจารย์	คุณวุฒิการศึกษา ตรี-โท-เอก(สาขาวิชา) ปีที่จบ	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	เลขประจำตัว ประชาชน
1	รศ.ดร.มานพ วิสุทธิแพทย์	กศ.บ. (ดุริยางคศาสตร์ไทย), 2521 M.M.(Musicology) , 2531 Ph.D. (Music), 2548	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ University of the Philippines, Philippines. University of Delhi, India.	3-2301-xxxxxxx
2	ผศ.ดร.รุจี ศรีสมบัติ	กศ.บ. (ดุริยางคศาสตร์ไทย), 2528 ศป.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา), 2543 ปร.ด. วัฒนธรรมศาสตร์, 2553	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	3-1012-xxxxxxx
3	อ.ดร.สุรศักดิ์ จำนงค์สาร	กศ.บ. (ดุริยางคศาสตร์ไทย), 2539 ศป.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา), 2542 Ph.D. (Ethnomusicology), 2559	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ Indonesia Institute of the Arts, Indonesia.	3-1415-xxxxxxx

10. สถานที่จัดการเรียนการสอน

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

11. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

11.1 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

สังคมไทยในปัจจุบันต้องเผชิญกับปัญหาสำคัญ คือ ปัญหาความเหลื่อมล้ำเรื่องรายได้ของประชาชน ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ปัญหาความไม่มั่นคงทางการเมืองจนเกิดความขัดแย้งระหว่างกลุ่มชน ปัญหาสิ่งแวดล้อม และปัญหาภัยธรรมชาติ รวมทั้งกระแสทุนนิยมที่เข้มข้นขึ้น ซึ่งมีผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เช่น การเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจจากการเกษตรแบบพึ่งตนเอง เป็นการพึ่งพาอุตสาหกรรมและการส่งออก ทำให้สังคมไทยต้องเผชิญกับปัญหาที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น อาทิ อาชญากรรมข้ามชาติ เครือข่ายยาเสพติด การค้ามนุษย์ การก่อการร้าย ตลอดจนโรคระบาด และการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมีส่วนสำคัญที่ทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น (รายงานสรุปผลการประชุมประจำปี 2558 ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 - 2564 หน้า 77) ดังนั้นรัฐบาลจึงได้นำเสนอนโยบาย “ประเทศไทย 4.0” เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความมั่งคั่ง มั่นคง ยั่งยืน เพื่อความอยู่ดีกินดีของประชาชน

วิชาการทางดนตรีเป็นวิชาการที่มีฐานคิดกว้างขวางบนฐานของงานด้านศิลปะ วัฒนธรรม รวมไปถึงมานุษยวิทยา สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย เป็นสาขาวิชาที่ประยุกต์ความรู้ทั้งด้านดนตรี ด้านวัฒนธรรม ด้านมานุษยวิทยา รวมไปถึงอาณานิคมศึกษา ที่สามารถตอบโจทย์นโยบายของประเทศในการลดความขัดแย้งและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในประเทศผ่านดนตรีของชาติพันธุ์ต่างๆ รวมไปถึงการอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมผ่านดนตรีที่ทำให้เข้าใจปัญหาและค้นหาวิธีการเยียวยาสังคม และลดอคติในชาติได้ รวมไปถึงการสร้างงานผ่านนวัตกรรมที่ได้จากการวิจัยทางดนตรีที่จะเพิ่มศักยภาพการแข่งขันให้กับประเทศด้วยการเพิ่มระบบคิดเกี่ยวกับมูลค่าให้กับดนตรีในเชิงเศรษฐกิจผ่านมุมมองเศรษฐกิจสร้างสรรค์และคิดรายได้จากนวัตกรรมทางดนตรี

11.2 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

เป้าหมายการรวมตัวกันทางสังคมและวัฒนธรรมของอาเซียน ผ่านการทำงานของประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน(ASEAN Socio-Cultural Community - ASCC) หนึ่งในสามเสาหลักความร่วมมือเพื่อสร้างประชาคมอาเซียน เป็นอีกหนึ่งกรอบการทำงานระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อให้สมาชิกมีความเอื้ออาทร ต่อกัน ประชากรมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี ได้รับการพัฒนาในทุกด้าน และมีความมั่นคงทางสังคมและ วัฒนธรรม ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของการสร้างประชาคมอาเซียน โดยการให้การศึกษาแก่ประชาชน ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม และปฏิสัมพันธ์ในหมู่ประชาชนเพื่อให้ประชาชนตระหนักว่าในท่ามกลางความหลากหลายทางประสบการณ์และมรดกทางวัฒนธรรมนั้น ประชาชนอาเซียนยังมีความเชื่อมโยงกันด้านประวัติศาสตร์ แหล่งที่อยู่อาศัยในเขตที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ และความมุ่งหวังที่จะเห็นสันติภาพและความรุ่งเรืองของภูมิภาคที่จะเป็นพื้นฐานของการสร้างอัตลักษณ์ร่วมกันของอาเซียน การจัดการศึกษาจึงมีส่วนหาวิธีการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเตรียมความพร้อมให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาได้ในอนาคต มีการปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงจากภายในและภายนอกประเทศ ในฐานะประเทศสมาชิกอาเซียนต่อไป ควบคู่กับการสร้างอัตลักษณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมของประเทศไทย นอกจากนี้ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนต้องสร้างความพร้อมเพื่อการประยุกต์ฐานความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านดนตรีเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ร่วมกับศาสตร์ด้านอื่น ๆ

ดนตรีที่เป็นมรดกร่วมของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทั้งภาคพื้นทวีปและหมู่เกาะ นับเป็นสิ่งสำคัญที่จะอธิบายความสัมพันธ์ของประชาคมในระดับประชาชนกับประชาชน ดนตรีเป็นพลังทางบวกที่สามารถนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ทางการสร้างเข้มแข็งให้กับประชาคมได้หากถูกใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งจำเป็นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการใช้ที่มีฐานมาจากการวิจัยและการส่งสมความรู้ การศึกษาด้านดนตรีในลักษณะอาณานิคมศึกษาจึงควรได้รับพิจารณาและทำงานต่อเนื่องเพื่อให้เกิดเป็นฐานความรู้ทางดนตรีที่ใช้ได้จริงในอนาคต

12. ผลกระทบจาก ข้อ11.1 และ 11.2 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

12.1 การพัฒนาหลักสูตร

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย เป็นหลักสูตรที่เน้นการขยายฐานและต่อยอดการอุดมศึกษาตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยและเป็นไปตามนโยบายเชิงรุก ประเทศไทย 4.0 กำหนดยุทธศาสตร์ในการเป็นผู้นำทางวิชาการโดยใช้ดนตรีเป็นเครื่องมือในการสร้างความเข้าใจอันดีและก้าวข้ามอคติระหว่างมนุษยชาติในประเทศและภูมิภาคเอเชีย เพื่อการผลิตทรัพยากรบุคคลผู้มีความชำนาญเกี่ยวกับประเทศไทยและภูมิภาคเอเชียผ่านมิติทางดนตรี เพื่อรองรับความเป็นสากลของประเทศอย่างรู้จักตนเองและนานาชาติ ทั้งเพื่อสนับสนุนให้มีการค้นคว้าวิจัยวิทยาการแบบบูรณาการข้ามศาสตร์ (Transdisciplinary) ที่ค้นคว้าในมิติต่างๆ รวมทั้งการให้บริการแก่สังคม เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกในเรื่องการต่างประเทศ เพื่อความมั่นคงเป็นธรรม และมิตรภาพ เพื่อให้คนไทยสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิต มีความรู้รอบและสามารถเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในภูมิภาคพร้อมทั้งสามารถแก้ปัญหาได้อย่างครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่สันติภาพในภูมิภาคเอเชียผ่านดนตรีอย่างยั่งยืน เพื่อสนับสนุนนโยบายประเทศไทย 4.0 โดยใช้วิชาการดนตรี ประสบการณ์ และเครือข่ายเกี่ยวกับชุมชนวิชาการในต่างประเทศของสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สนับสนุนให้เกิดการผึกกำลังกับภาคเอกชน ภาคสถาบันการเงิน และภาคประชาสังคมในเชิงรุก ซึ่งจะเป็นพลังจากประชารัฐ ที่จะนำความได้เปรียบของไทย ได้แก่ ความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม และความหลากหลายทางชีวภาพ มาวิจัยเพื่อสร้างนวัตกรรม และพัฒนาความรู้ทางอาณานิคมศึกษาผ่านมิติทางดนตรี และเทคโนโลยีเชิงสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูงขึ้น เพื่อพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพในเชิงแข่งขันเพื่อการค้า การลงทุน และวัฒนธรรมที่มีมูลค่าสูงขึ้น

12.2 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

จากปรัชญาของคณะศิลปกรรมศาสตร์ คือ ศิลปกรรมสรรค์สร้างปัญญา ปัญญาสร้างสรรค์คุณภาพชีวิต ร่วมกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คือ การเป็นมหาวิทยาลัยรับใช้สังคม สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นหน่วยงาน รับผิดชอบในการผลิตบัณฑิตทางด้านดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียที่มีคุณภาพสู่สังคมและประเทศ โดยคณาจารย์ของสาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียมีความพร้อมในการผลิตมหาบัณฑิต ที่จะมีความก้าวหน้าทางความรู้เพื่อรับใช้สังคม โดยคณาจารย์ที่มีคุณวุฒิ มีตำแหน่งวิชาการ มีประสบการณ์การสอน และผลงานวิจัยที่ได้รับการยอมรับทั้งในระดับชาติและนานาชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายให้นิสิตมีความรู้ทางดุริยางคศาสตร์ และอาณานิคมศึกษา ในรูปแบบแบบบูรณาการข้ามศาสตร์ (Transdisciplinary) ทั้งทางด้านดุริยางคศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์และวิทยาศาสตร์ รู้จักคิดและวิเคราะห์ปัญหาต่างๆ ได้อย่างชัดเจนรอบด้าน สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญในพื้นที่ภูมิภาคต่างๆ โดยมีดนตรีเป็นเครื่องมือที่สำคัญ

13. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของสถาบัน

ใช้แหล่งทรัพยากร อาคารสถานที่ และอาจารย์ผู้สอน ร่วมกับหลักสูตรศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย

หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

1. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.1 ปรัชญา

ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียเป็นเครื่องมือเชิงสร้างสรรค์ในการส่งเสริมสุนทรีย์และความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนกับประชาชนเพื่อก้าวข้ามอคติทางวัฒนธรรมในภูมิภาคเอเชีย

1.2 ความสำคัญ

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย เป็นหลักสูตรที่เน้นการขยายฐานและต่อยอดการอุดมศึกษาตามยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยและเป็นไปตามนโยบายเชิงรุก ในการเป็นผู้นำทางวิชาการโดยใช้ดนตรีเป็นเครื่องมือสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีที่มากขึ้นไปกว่าระดับรัฐกับรัฐ แต่เป็นความเข้าใจอันดีระหว่างกันในระดับประชาชนกับประชาชน (People to people) ในการที่จะก้าวข้ามอคติระหว่างมนุษยชาติในประเทศและภูมิภาคเอเชีย ผ่านการผลิตทรัพยากรบุคคลที่มีความชำนาญในเชิงสหวิทยาการเกี่ยวกับประเทศไทยและภูมิภาคเอเชียผ่านมิติทางดนตรี การสร้างเครือข่ายทางดนตรีในหมู่นักวิชาการทั้งในและต่างประเทศ

ในสถานการณ์ความเปราะบางของความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมระหว่างกันของประเทศในภูมิภาคเอเชียรวมทั้งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่วัฒนธรรมถูกนำมาใช้ในทางไม่สร้างสรรค์ล้วนมีผลมาจากความไม่เข้าใจระหว่างกันที่นำมาสู่การเกิดอคติทางวัฒนธรรมต่อกันของมิตรประเทศหรือกลุ่มชาติพันธุ์ส่วนน้อยในบางประเทศ ความเข้าใจอันดีระหว่างกันในระดับประชาชนกับประชาชนสามารถใช้ดนตรีเป็นพลังทางบวกในการส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจอันดีอย่างยั่งยืนได้ สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มุ่งหวังที่จะผนึกกำลังกับภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ที่จะนำความได้เปรียบของไทย ได้แก่ ความหลากหลายเชิงวัฒนธรรม มาวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้ทางดุริยางคศาสตร์ที่มีพื้นที่ประเทศไทยและภูมิภาคเอเชียเป็นแกน เพื่อพัฒนาบุคลากรที่มีศักยภาพในการแข่งขันเพื่อพัฒนาประเทศด้วยศาสตร์ทางดนตรีร่วมกับศาสตร์อื่น

การวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย เป็นการวิจัยที่จะช่วยบูรณาการความรู้ทางศิลปะดนตรีเข้ากับความรู้ทางด้านมานุษยวิทยา ด้านสังคมวิทยา ที่จะทำให้ความรู้ทางด้านดนตรีถูกใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มศักยภาพ ผ่านกระบวนการการวิจัยและการนำองค์ความรู้ไปใช้เพื่อตอบสนองนโยบายประเทศและแสดงบทบาทความเป็นผู้นำทางด้านดุริยางคศาสตร์ได้อย่างสมบูรณ์โดยคำนึงถึงความเสมอภาคและให้เกียรติซึ่งกันและกันในทางวัฒนธรรม

1.3 วัตถุประสงค์

เพื่อผลิตมหาบัณฑิตที่มีคุณลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีความรู้ทางด้านดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย
2. สามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้ทางดนตรีที่มีความหลากหลาย และสามารถใช้ดนตรีเป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยงความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในพื้นที่ประเทศไทยและ/ หรือภูมิภาคเอเชีย
3. มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นในการประสานประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ประเทศไทยและ/ หรือภูมิภาคเอเชียผ่านมิติทางดนตรี

2. แผนพัฒนาปรับปรุง

แผนพัฒนา/แผนการเปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	ตัวบ่งชี้
1) ปรับปรุงหลักสูตรทุก 5 ปี ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)และให้สอดคล้องกับความต้องการและการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา สังคมและเศรษฐกิจ	ประเมินคุณภาพหลักสูตรโดยการวิเคราะห์และวิจัยตามตัวบ่งชี้คุณภาพที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กำหนดอย่างต่อเนื่องและศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาและความต้องการของสังคมและประเมินหลักสูตรโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (Stakeholder)	1) รายงานผลการประเมินหลักสูตร 2) เอกสารหลักสูตรฉบับปรับปรุง/รายงานวิจัย 3) รายงานผลการประเมินหลักสูตร 4) เอกสารหลักสูตรปรับปรุง 5) รายงานผลการศึกษาความพึงพอใจต่อหลักสูตรของบัณฑิต 6) การประเมินจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอก
2) พัฒนา เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์แก่บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนให้ทันต่อกระแสโลกาภิวัตน์	สนับสนุนบุคลากรที่เกี่ยวข้องให้ได้รับการเพิ่มพูนประสบการณ์ความรู้บนพื้นฐานการจัดการความรู้ผ่านกิจกรรมต่างๆ เช่นการอบรม ประชุมสัมมนา และวิจัย ฯลฯ สู่ตำแหน่งวิชาการ	1) ร้อยละการดำเนินการจัดการความรู้ตามแผนที่วางไว้ 2) ปริมาณการศึกษาอบรม ประชุมสัมมนา ฯลฯ ของบุคลากร

หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร

1. ระบบการจัดการศึกษา

1.1 ระบบ

ระบบการศึกษาแบบทวิภาค คือ การศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาค มีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์

1.2 การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน

มี อาจจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนเป็นพิเศษได้ โดยมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 8 สัปดาห์ (เป็นไปตามดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร)

1.3 การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค

การเทียบเคียงหน่วยกิตเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559

2. การดำเนินการหลักสูตร

2.1 วัน - เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

ภาคต้น	เดือนสิงหาคม – ธันวาคม
ภาคปลาย	เดือนมกราคม – พฤษภาคม
ภาคฤดูร้อน	เดือนมิถุนายน – กรกฎาคม

3. คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

1. ผู้เข้าเป็นนิสิตต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับชั้นปริญญาตรีหรือเทียบเท่าทางด้านดนตรี หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจากสถาบันอุดมศึกษาภายในหรือต่างประเทศที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับรอง
2. มีคุณสมบัติเพิ่มเติม โดยพิจารณาคุณสมบัติตามข้อมูล ดังต่อไปนี้
 - (1) แฟ้มประวัติและผลงานวิชาการ (Academic Portfolio)
 - (2) หนังสือรับรอง (Recommendation)
 - (3) ข้อกำหนดอื่นๆ ตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัย
 - (4) ผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาอื่น จะต้องมีความรู้ความสามารถทางดนตรีและผ่านการทดสอบจากสาขาวิชา
3. มีคุณสมบัติทั่วไปเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559.

2.2 ปัญหาของนิสิตแรกเข้า

มีพื้นฐานความรู้ทางวิชาการและทักษะพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษแตกต่างกันมาก

2.3 กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา/ข้อจำกัดของนิสิตในข้อ 2.3

ให้เข้าเรียนรายวิชาเสริมตามความเหมาะสม และจัดกิจกรรมเสริมเพื่อให้ความรู้และทักษะพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษแก่นิสิต

2.4 แผนการรับนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ 5 ปี

จำนวนนิสิต	จำนวนนิสิตแต่ละปีการศึกษา				
	2562	2563	2564	2565	2566
ชั้นปีที่ 1	15	15	15	15	15
ชั้นปีที่ 2		15	15	15	15
รวม	15	30	30	30	30
คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา		15	15	15	15

2.5 งบประมาณตามแผน

2.6.1 งบประมาณรายรับ เพื่อใช้ในการบริหารหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย

รายละเอียดรายรับ	ปีงบประมาณ				
	2562	2563	2564	2565	2566
คนละ 170,000 บาทตลอดหลักสูตร คนละ 85,000 บาท ค่าธรรมเนียมการศึกษาเหมา จ่าย 1 ปีการศึกษา (ค่าธรรมเนียม/คน/ปี x จำนวนรับ)	1,275,000	2,550,000	3,825,000	3,825,000	3,825,000
รวมรายรับ	1,275,000	2,550,000	3,825,000	3,825,000	3,825,000

2.6.2 ประมาณการค่าใช้จ่าย

รายการ	ค่าใช้จ่ายรวม (ชม.สอนx ค่าสอนต่อชม.)	ค่าใช้จ่ายต่อ หัวนิสิต	ยอด สะสม
1. หมวดค่าการจัดการเรียนการสอน			
1.1 หลักสูตรภาษาไทย			
1.1.1 ค่าสอนสำหรับผู้สอนภายใน			
ค่าตอบแทนผู้สอน (ภายใน: หน่วยที่ 1-6; 1,500 บาท/ ชั่วโมง) 180 ชั่วโมง ค่าสอนอาจารย์ภายใน	270,000.00	18,000.00	18,000.00
ค่าตอบแทนผู้สอน (ภายใน: หน่วยที่ 7-15; 750 บาท/ ชั่วโมง)	202,500.00	13,500.00	31,500.00
1.1.3 ค่าสอนและค่าคุมสอบสำหรับอาจารย์พิเศษ			
ค่าตอบแทนผู้สอน (อ.พิเศษ) เท่ากับ 2,000 บาทต่อชั่วโมง 90 ชั่วโมง	180,000.00	12,000.00	43,500.00
1.2 ค่าใช้จ่ายอื่นๆ			
ค่าวัสดุประกอบการเรียนการสอน (ทั้งหลักสูตร หรือ ค่าใช้จ่ายต่อปี x จำนวนปี)	25,000.00	1,666.67	45,166.67
ค่าใช้จ่ายเพื่อการประชาสัมพันธ์	10,000.00	666.67	45,833.33
กิจกรรมตามที่ระบุในโครงสร้างหลักสูตร	200,000.00	13,333.33	59,166.67
ค่าครุภัณฑ์ที่ใช้สำหรับนิสิต	50,000.00	3,333.33	62,500.00
ค่าเดินทางของผู้ทรงคุณวุฒิ	30,000.00	2,000.00	64,500.00
อื่นๆ แล้วยแต่หลักสูตร	50,000.00	3,333.33	67,833.33
2. หมวดค่าใช้จ่ายส่วนกลางระดับคณะ/สถาบัน/สำนัก		16,958.33	84,791.67
2.1 งบประมาณหน่วยงาน (ขั้นต่ำร้อยละ 5)		4,239.58	72,072.92
2.2 งบวิจัยของหน่วยงาน (ขั้นต่ำร้อยละ 5)		4,239.58	76,312.50
2.3 ค่าส่วนกลางคณะหรือค่าสาธารณูปโภค (ร้อยละ10ถ้ามี)		8,479.17	84,791.67

รายการ	ค่าใช้จ่ายรวม (ชม.สอนx ค่าสอนต่อชม.)	ค่าใช้จ่ายต่อ หัวนิสิต	ยอด สะสม
3. หมวดค่าปริญญาบัตร/สารนิพนธ์		14,400.00	99,191.67
หลักสูตรภาษาไทย(ทำปริญญาบัตรไม่เกิน 36 หน่วยกิต) ค่าธรรมเนียมเกิน 300,000 บาท			
3.1 กรรมการพิจารณาเค้าโครงปริญญาบัตร (ไม่เกิน 2,500 บาท /นิสิต 1 คน)		2,500.00	87,291.67
3.2 กรรมการควบคุมปริญญาบัตร			
- กรรมการควบคุมปริญญาบัตรหลัก (ไม่เกิน 5,000 บาท /นิสิต 1 คน)		4,000.00	91,291.67
- กรรมการควบคุมปริญญาบัตรร่วม (ไม่เกิน 4,000 บาท /นิสิต 1 คน)		3,000.00	94,291.67
3.3 กรรมการสอบปากเปล่าปริญญาบัตร			
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก (ไม่เกิน 4,500 บาท /นิสิต 1 คน)		3,000.00	97,291.67
- กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน (ไม่เกิน 4,500 บาท /นิสิต 1 คน)		1,500.00	98,791.67
3.4 กรรมการตรวจสอบขั้นสุดท้าย (ไม่เกิน 400 บาท /นิสิต 1 คน)		400.00	99,191.67
4. หมวดค่าใช้จ่ายส่วนกลาง	จำนวนปี	31,650.00	130,751.67
4.1 ค่าส่วนกลางมหาวิทยาลัย (4,360 บาท/ปี)	2	8720.00	107,911.67
4.2 ค่าธรรมเนียมหอสมุดกลาง (3,000 บาท/ปี)	2	6,000.00	113,911.67
4.3 ค่าธรรมเนียมสำนักคอมพิวเตอร์ (1,040 บาท/ปี)	2	2,080.00	115,991.67
4.4 ค่าธรรมเนียมบัณฑิตวิทยาลัย (7,380 บาท/ปี)	2	14,760.00	130,751.67
5. หมวดกองทุนพัฒนามหาวิทยาลัย (20%)		32,687.92	163,439.58
6. ค่าธรรมเนียมหมาจ่ายตลอดหลักสูตร			170,000.00

2.6 ระบบการศึกษา

- แบบชั้นเรียน
- แบบทางไกลผ่านสื่อสิ่งพิมพ์เป็นหลัก
- แบบทางไกลผ่านสื่อแพร่ภาพและเสียงเป็นสื่อหลัก
- แบบทางไกลทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อหลัก (E-learning)
- แบบทางไกลทางอินเทอร์เน็ต
- อื่นๆ (ระบุ)

2.7 การเทียบโอนหน่วยกิต รายวิชาและการลงทะเบียนเรียนข้ามมหาวิทยาลัย (ถ้ามี)

การเทียบโอนหน่วยกิตเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559

3. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

3.1 หลักสูตร

3.1.1 จำนวนหน่วยกิต

รวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต

3.1.2 โครงสร้างหลักสูตร

หมวดวิชา	จำนวนหน่วยกิต
หมวดวิชาบังคับ	18
หมวดวิชาเอกเลือก ไม่น้อยกว่า	6
ปริญญาโท	12
รวมไม่น้อยกว่า	36

3.1.3 รายวิชา

ก. หมวดวิชาบังคับ กำหนดให้เรียน 18 หน่วยกิต

ดศอ511 ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียในมิติสังคมและประวัติศาสตร์	3 (3-0-6)
TAS511 Thai and Asian Music in Social and Historical Dimensions	
ดศอ512 มานุษยวิทยาวัฒนธรรมการดนตรี	3 (3-0-6)
TAS512 Cultural Anthropology of Music	
ดศอ513 คีตลักษณ์และการวิเคราะห์ทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย	3 (2-2-5)
TAS513 Form and Analysis in Thai and Asian Music	
ดศอ514 วิธีวิทยาวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย	3 (2-2-5)
TAS514 Research Methodology in Thai and Asian Music	

ดศอ515 การศึกษาภาคสนามทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย	3 (2-2-5)
TAS515 Thai and Asian Music Field Study	
ดศอ521 สัมมนาทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย	3 (2-2-5)
TAS521 Seminar on Thai and Asian Music	

ข. หมวดวิชาเลือก กำหนดให้เลือกเรียนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

ดศอ611 ประเด็นเฉพาะในการวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย	3 (2-2-5)
TAS611 Special Topics in Thai and Asian Music Research	
ดศอ612 ทฤษฎีและการปฏิบัติทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย	3 (2-2-5)
TAS612 Theory and Practice in Thai and Asian Music	
ดศอ621 ดุริยางคศาสตร์ชาติพันธุ์ไท	3 (3-0-6)
TAS621 Tai Ethnic Music	
ดศอ622 ดนตรีพื้นบ้านและดนตรีชาติพันธุ์ในประเทศไทย	3 (2-2-5)
TAS622 Folk and Ethnic Music in Thailand	
ดศอ623 การแสดงผลงานทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย	3 (2-2-5)
TAS623 Thai and Asian Music Recital	

ค. หมวดปริญญาโท

ปพท691 ปริญญาโทสำหรับปริญญาโท	12 หน่วยกิต
GRT691 Master's Thesis	

ความหมายของรหัสวิชา

ดศอ	หมายถึง	ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย
TAS	หมายถึง	Thai and Asian Music
เลขรหัสตัวแรก	หมายถึง	ประเภทของรายวิชา
5	หมายถึง	รายวิชาบังคับ
6	หมายถึง	รายวิชาเลือก
เลขรหัสตัวกลาง	หมายถึง	ชั้นปีที่ศึกษา
เลขรหัสตัวสุดท้าย	หมายถึง	ลำดับรายวิชาในหมวดวิชา

3.1.4 แผนการศึกษา

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1		
รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
วิชาบังคับ		6 นก.
ดศอ511	ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียในมิติสังคมและประวัติศาสตร์	3 (2-2-5)
ดศอ512	มานุษยวิทยาวัฒนธรรมการดนตรี	3 (3-0-6)
วิชาเลือก		3 นก.
รวมหน่วยกิตทั้งปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1		9 นก.

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2		
รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
วิชาบังคับ		9 นก.
ดศอ513	คีตลักษณ์และการวิเคราะห์ทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย	3 (2-2-5)
ดศอ514	วิธีวิทยาวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย	3 (2-2-5)
ดศอ515	การศึกษาภาคสนามทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย	3(2-2-5)
รวมหน่วยกิตทั้งปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2		9 นก.

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1		
รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
วิชาบังคับ		3 นก.
ดศอ521	สัมมนาทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย	3(2-2-5)
วิชาเลือก		3 นก.
ปริญญานิพนธ์		
ปพท691	ปริญญานิพนธ์สำหรับปริญญาโท	6 นก.
รวมหน่วยกิตทั้งปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1		12 นก.

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2		
รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต
ปริญญานิพนธ์		
ปพท691	ปริญญานิพนธ์สำหรับปริญญาโท	6 นก.
รวมหน่วยกิตทั้งปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2		6 นก.

คำอธิบายรายวิชา

ก. หมวดวิชาบังคับ กำหนดให้เรียน 18 หน่วยกิต

ดศอ511 ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียในมิติสังคมและประวัติศาสตร์ 3 (2-2-5)

TAS511 Thai and Asian Music in Social and Historical Dimensions

ศึกษาวัฒนธรรมดนตรีในประเทศไทยและดนตรีภูมิภาคเอเชีย ที่สะท้อนและอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมและพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ ผ่านการศึกษาจากเครื่องดนตรี วงดนตรี บทเพลง ทฤษฎีทางดนตรี และแนวคิดทางดนตรีในประเทศไทยและภูมิภาคเอเชีย

ดศอ512 มานุษยวิทยาวัฒนธรรมการดนตรี 3 (3-0-6)

TAS512 Cultural Anthropology of Music

ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีทางมานุษยวิทยาวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับดนตรี ความสัมพันธ์ บทบาท หน้าที่ของดนตรีในสังคมมนุษย์ การสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในภูมิภาคที่ใช้ดนตรีเป็นเครื่องมือ และอธิบายดนตรีในเชิงมานุษยวิทยาวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงกับชาติพันธุ์วิทยา

ดศอ513 คีตลักษณ์และการวิเคราะห์ทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย 3 (2-2-5)

TAS513 Form and Analysis in Thai and Asian Music

ศึกษาทฤษฎีและแนวคิดทางการวิเคราะห์ดนตรีไทยและดนตรีเอเชีย ทั้งที่เป็นทฤษฎีการวิเคราะห์ดนตรีพื้นฐานทั่วไป และทฤษฎีการวิเคราะห์ดนตรีเฉพาะในแต่ละวัฒนธรรม สำหรับดนตรีในแต่ละวัฒนธรรม โดยศึกษาลักษณะทำนอง จังหวะ บันไดเสียง กลุ่มเสียง วรรคตอน และองค์ประกอบสำคัญ จากวรรณคดีดนตรี

ดศอ514 วิธีวิทยาวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย 3 (2-2-5)

TAS514 Research Methodology in Thai and Asian Music

ศึกษาวิธีวิทยาการวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย การแปลผลข้อมูลภาคสนามทางดนตรีผ่านการวิเคราะห์ด้วยแนวคิดและทฤษฎี การออกแบบการวิจัย และรูปแบบการวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย

ดศอ515 การศึกษาภาคสนามทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย 3 (2-2-5)

TAS515 Thai and Asian Music Field Study

ศึกษาวิธีการและขั้นตอนการปฏิบัติงานภาคสนามทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิเคราะห์ทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย ปฏิบัติงานเก็บข้อมูลภาคสนามทางดนตรีในสนามจริงเพื่อเก็บข้อมูล ฝึกถอดเสียงดนตรีเป็นโน้ตเพลงสำหรับการวิเคราะห์และตีความทางดนตรี และหลักการใช้อุปกรณ์บันทึกภาพและเสียงให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์

ดศอ521 สัมมนาทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย 3 (2-2-5)

TAS521 Seminar on Thai and Asian Music

สัมมนาดนตรีในประเทศไทยและภูมิภาคเอเชียทั้งดนตรีราชสำนักและดนตรีพื้นบ้าน ในประเด็นเครื่องดนตรี วงดนตรี บทเพลง บุคคลสำคัญและวัฒนธรรมดนตรี

ข. หมวดวิชาเลือก กำหนดให้เลือกรเรียนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

ดศอ611 ประเด็นเฉพาะในการวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย 3 (2-2-5)

TAS611 Special Topics in Thai and Asian Music Research

ศึกษาประเด็นสำคัญของงานวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและภูมิภาคเอเชีย โดยเน้นกระบวนการวิจัยที่เหมาะสมกับหัวข้อวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกทางดุริยางคศาสตร์ไทยและภูมิภาคเอเชีย ความสัมพันธ์ของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบริบททางสังคมวัฒนธรรม การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยีในปัจจุบัน

ดศอ612 ทฤษฎีและการปฏิบัติทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย 3 (2-2-5)

TAS612 Theory and Practice in Thai and Asian Music

ศึกษาหลักการและทฤษฎีดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย และฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยและเครื่องดนตรีจีน ดนตรีอินเดีย ดนตรีอินโดนีเซีย และดนตรีกะเหรี่ยง

ดศอ621 ดุริยางคศาสตร์ชาติพันธุ์ไท 3 (3-0-6)

TAS621 Tai Ethnic Music

ศึกษาดนตรีของชาติพันธุ์ไท ในบริบทที่ใช้ทำความเข้าใจวัฒนธรรม ความเชื่อ และสังคม ผ่านดนตรีและประวัติศาสตร์ดนตรีชาติพันธุ์ไทในต่างประเทศ

ดศอ622 ดนตรีพื้นบ้านและดนตรีชาติพันธุ์ในประเทศไทย 3 (2-2-5)

TAS622 Folk and Ethnic Music in Thailand

ศึกษาดนตรีพื้นบ้านไทยและดนตรีชาติพันธุ์ในประเทศไทย โดยศึกษาดนตรีในบริบททางสังคม ชุมชน กลุ่มชน รวมทั้งปฏิบัติเครื่องดนตรีตามระเบียบ ประเพณีปฏิบัติของวัฒนธรรมดนตรีนั้น

ดศอ623 การแสดงผลงานทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย 3 (2-2-5)

TAS623 Thai and Asian Music Recital

ฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยเครื่องดนตรีพื้นบ้านในประเทศไทยและภูมิภาคเอเชีย และทำความเข้าใจบริบททางสังคมวัฒนธรรม วิถีชีวิตมนุษย์ ผ่านการฝึกบรรเลงบทเพลงดนตรี จัดการแสดงผลงานทางดนตรีที่เน้นบริบททางวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงกับดนตรี

ค. หมวดปริญญาโท

ปพท691 ปริญญาโทสำหรับปริญญาโท 12 หน่วยกิต

GRT 691 Master's Thesis

3.2 ชื่อ สกุล เลขประจำตัวประชาชน ตำแหน่งและคุณวุฒิของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

3.2.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ลำดับที่	รายชื่อ คณาจารย์	คุณวุฒิการศึกษา ตรี-โท-เอก(สาขาวิชา) ปีที่จบ	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	เลขประจำตัว ประชาชน
1	รศ.ดร.มานพ วิสุทธิแพทย์	กศ.บ. (ดุริยางคศาสตร์ไทย), 2521 M.M.(Musicology), 2531 Ph.D. (Music), 2548	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ University of the Philippines, Philippines. University of Delhi, India.	3-2301-xxxxxxx
2	ผศ.ดร.รุจี ศรีสมบัติ	กศ.บ. (ดุริยางคศาสตร์ไทย), 2528 ศป.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา), 2543 ปร.ด. (วัฒนธรรมศาสตร์), 2553	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	3-1012-xxxxxxx
3	อ.ดร.สุรศักดิ์ จำนงค์สาร	กศ.บ. (ดุริยางคศาสตร์ไทย), 2539 ศป.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา), 2542 Ph.D. (Ethnomusicology), 2559	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ Indonesia Institute of the Arts, Indonesia.	3-1415-xxxxxxx

3.2.2 อาจารย์ประจำหลักสูตร

ลำดับที่	รายชื่อ คณาจารย์	คุณวุฒิการศึกษา ตรี-โท-เอก(สาขาวิชา) ปีที่จบ	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	เลขประจำตัว ประชาชน
1.	รศ.ดร.มานพ วิสุทธิแพทย์	กศ.บ. (ดุริยางคศาสตร์ไทย), 2521 M.M.(Musicology), 2531 Ph.D. (Music), 2548	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ University of the Philippines, Philippines University of Delhi, India	3-2301xxxxxx
2.	ผศ.ดร.รุจี ศรี สมบัติ	กศ.บ. (ดุริยางคศาสตร์ไทย), 2528 ศป.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา), 2543 ปร.ด. วัฒนธรรมศาสตร์, 2553	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	3-101xxxxxxx
3.	อ.ดร.สุรศักดิ์ จำนงค์สาร	กศ.บ. (ดุริยางคศาสตร์ไทย), 2539 ศป.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา), 2542 Ph.D. (Ethnomusicology), 2559	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ Indonesia Institute of the Arts, Indonesia	3-1415xxxxxx
4.	ผศ.ดร.วีระ พันธุ์เสื่อ	กศ.บ. (ดุริยางคศาสตร์ไทย), 2535 ศป.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา), 2544 Ph.D. (Music), 2554	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ University of Delhi, India	3-1410xxxxxxx
5.	ผศ.ดร.เทพิกา รอดสการ	กศ.บ. (ดุริยางคศาสตร์ไทย), 2544 กศ.ม. (การอุดมศึกษา), 2548 ศป.ด.(ดุริยางคศิลป์), 2556	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	3-6004xxxxxxx
6.	ผศ.ดร.นงุฎิกา สุนทรธนผล	ศป.บ.(ดุริยางคศาสตร์สากล), 2548 ศศ.ม. (ดนตรีศึกษา), 2551 Ph.D. (Music), 2554	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยมหิดล Magadh University, India	xxxxxxx

ลำดับ ที่	รายชื่อ คณาจารย์	คุณวุฒิการศึกษา ตรี-โท-เอก(สาขาวิชา) ปีที่จบ	สถาบันที่สำเร็จการศึกษา	เลขประจำตัว ประชาชน
	อ.ดร.ชนิดา ตั้งเดชะหิรัญ	ค.บ. (ดนตรีศึกษา), 2527 M.M. (Piano Performance), 2531 D.M.A. (Piano Performance), 2537	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย The Ohio State University, USA The Ohio State University, USA	3-10224xxxxx
8.	อ.ดร.ฉานิก หวังพานิช	ศป.บ.(ดุริยางคศาสตร์สากล), 2545 M.M. (Music), 2549 Ph.D. (Music Education), 2556	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ University of New South Wales, Australia University of New South Wales, Australia	XXXXXXXXXXXX

4. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม (การฝึกงาน หรือสหกิจศึกษา)(ถ้ามี)

-

5. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำโครงการหรืองานวิจัย (ถ้ามี)

ข้อกำหนดในการทำโครงการหรือปริญญานิพนธ์ต้องเป็นหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับวิทยาการด้านดนตรีไทย ดนตรีเอเชียและมานุษยดุริยางควิทยา ที่ส่งผลต่อการพัฒนาการสังคมและประเทศชาติโดยใช้ดนตรีเป็น เครื่องมือ

5.1 คำอธิบายโดยย่อ

การวิจัย ปริญญานิพนธ์และโครงการด้านดนตรีหรือดุริยางคศาสตร์ เป็นงานวิจัยที่ใช้ศาสตร์ ทางสังคมศาสตร์มาช่วยเพื่อมุ่งเน้นด้านการแก้ปัญหาและพัฒนา ตลอดจนการสร้างองค์ความรู้ทางด้านดนตรี หรือดุริยางคศาสตร์ ตามความสนใจและตามความจำเป็นของนิสิต โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ควบคุมดูแล ทั้งนี้โดยมีกระบวนการขั้นตอนต่างๆเป็นไปตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย นับแต่การเสนอเค้าโครงวิจัยต่อ คณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงวิจัย การแต่งตั้งกรรมการที่ปรึกษาในการทำการสอบปากเปล่า

5.2 มาตรฐานผลการเรียนรู้

นิสิตมีความรู้ความสามารถแสวงหาความรู้อย่างหลากหลาย สามารถกำหนดปัญหาและสืบค้น ข้อมูลวิจัย เขียนและเสนอโครงการวิจัย ดำเนินการวิจัยอย่างเป็นระบบ โดยสามารถสร้างเครื่องมือและ ตรวจสอบประสิทธิภาพและคุณภาพของเครื่องมือวิจัย เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและ หรือข้อมูลเชิงคุณภาพ สรุปและอภิปรายผลการวิจัยและนำเสนอรายงานการวิจัยในรูปปริญญานิพนธ์และ บทความวิจัยที่นำเสนอในที่ประชุมทางวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ หรือตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่ได้รับ การรับรองทั้งในระดับชาติหรือนานาชาติ

5.3 ช่วงเวลา ปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ถึง ปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2

5.4 จำนวนหน่วยกิต 12 หน่วยกิต

5.5 การเตรียมการ

มีการเตรียมการให้คำแนะนำและช่วยเหลือทางด้านวิชาการแก่นิสิต นับแต่การสอนในรายวิชา ต่างๆเพื่อสร้างความรู้พื้นฐานในการวิจัย การจัดโครงการเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเค้าโครงปริญญานิพนธ์ การเขียนบทความปริญญานิพนธ์ จัดโครงการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ การแต่งตั้งอาจารย์ที่ ปรึกษาเป็นผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือนิสิต การแต่งตั้งกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ การกำหนดเวลา

ในการนัดหมายให้คำปรึกษานิสิตทั้งทางตรงและทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาโครงการวิจัยและแต่งตั้งคณะกรรมการสอบปากเปล่า การกำหนดช่วงเวลาในการยื่นข้อเสนอเค้าโครงวิจัย การประชุมพิจารณาโครงการวิจัย ช่วงเวลาการยื่นขอสอบปากเปล่า และระยะเวลาสิ้นสุดการสอบปากเปล่าในแต่ละปีการศึกษา ประกาศให้นิสิตทราบโดยกำหนดเป็นปฏิทินทางการศึกษา

5.6 กระบวนการประเมินผล

มีการประเมินผลเป็นระยะ ตั้งแต่การสังเกต การสนทนาซักถาม การรายงานความก้าวหน้าประจำปีการศึกษา ประเมินผลจากเอกสารเค้าโครงวิจัยและรายงานการวิจัย การประชุมพิจารณาเค้าโครงวิจัย การสอบปากเปล่า โดยให้มีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมในกรณีผลการประเมินยังไม่ได้มาตรฐาน

หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

1. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนิสิต

คุณลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนักศึกษา
1. มีศิลปะการพูด อธิบายถึงคุณค่าของวัฒนธรรมดนตรี และสื่อสารสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างคนในวัฒนธรรมดนตรีนั้นๆ	1. สอดแทรกในกระบวนการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม ตลอดจนจัดสถานการณ์ ประสบการณ์เพื่อเสริมสร้างลักษณะความเป็นผู้นำทางวิชาการ 2. ศึกษาค้นคว้า วิจัยและเผยแพร่องค์ความรู้ใหม่ ๆ แก่สังคม 3. การจัดกิจกรรม การทำงานเป็นทีม การจัดอบรม สัมมนา การศึกษาดูงาน การลงภาคสนามต่าง ๆ
2. สมรรถนะของหลักสูตร 2.1 มีความสามารถด้านการวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียในการทำ ความเข้าใจถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมดนตรี 2.2 มีความรู้ถึงคุณค่าของความหลากหลายทางวัฒนธรรมดนตรีในประเทศไทยและ/หรือภูมิภาคเอเชียในฐานะมรดกโลกทางวัฒนธรรม	1. สอดแทรกในกระบวนการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม ตลอดจนจัดสถานการณ์ ประสบการณ์เพื่อเสริมสร้างลักษณะความเป็นผู้นำทางวิชาการ 2. ศึกษาค้นคว้า วิจัยและเผยแพร่องค์ความรู้ใหม่ ๆ แก่สังคม 3. การจัดกิจกรรม การทำงานเป็นทีม การจัดอบรม สัมมนา การศึกษาดูงาน การลงภาคสนามต่าง ๆ

2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

2.1 ด้านคุณธรรม จริยธรรม

ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม	กลยุทธ์การสอน	วิธีการวัดและประเมินผล
1. ตระหนักในคุณค่า คุณธรรม จริยธรรม ความเสียสละ ความซื่อสัตย์สุจริต ความสำคัญของกฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์กรและสังคม 2. มีวินัย และมีจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ ที่มีความรับผิดชอบต่อตนเอง วิชาชีพและสังคม 3. เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งเคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์	1. กำหนดให้มีวัฒนธรรมองค์กรเป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม ให้นิสิตและค่านิยมที่ดี โดยเน้นการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลาตลอดจนการแต่งกายที่เป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัย 2. รู้หน้าที่และรับผิดชอบการทำงาน ส่งเสริมให้นิสิตแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ๆ ที่สร้างสรรค์ 3. การเรียนฝึกการปฏิบัติงานในองค์กร ชุมชน และสังคม เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดี และผู้นำทางวิชาการ 4. มีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมในการสอนทุกรายวิชา รวมทั้งมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เพื่อฝึกให้นิสิต เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์ สุจริต ยุติธรรมเสียสละ อุทิศตน และคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม	1. ประเมินจากการตรงเวลาของนิสิต การส่งงานตามกำหนดระยะเวลาที่มอบหมาย และการร่วมกิจกรรม 2. ประเมินจากการมีวินัยและพร้อมเพรียงของนิสิตในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร 3. ประเมินจากความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

2.2. ด้านความรู้

ผลการเรียนรู้ด้านความรู้	กลยุทธ์การสอน	วิธีการวัดและประเมินผล
<p>1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ เนื้อหาสาระ หลักการ ทฤษฎีและทักษะปฏิบัติทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียตลอดจนมีความรู้ในมรดกร่วมทางวัฒนธรรมดนตรี</p> <p>2. มีความเข้าใจถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมดนตรี</p> <p>3. มีความรู้ความเข้าใจด้านการวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียในการทำ ความเข้าใจถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมดนตรีตลอดจนการติดตามความเปลี่ยนแปลงทางวิชาการ</p>	<p>1. ใช้การเรียนการสอนในหลากหลายรูปแบบ โดยเน้นหลักการทางทฤษฎี และประยุกต์ทางปฏิบัติในสภาพแวดล้อมจริง โดยทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ทั้งนี้ให้เป็นไปตามลักษณะของรายวิชาตลอดจนเนื้อหาสาระของรายวิชานั้น ๆ</p> <p>2. จัดให้มีการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง โดยการศึกษาดูงานหรือเชิญผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ตรงมาเป็นวิทยากรพิเศษ เฉพาะเรื่อง ตลอดจนการฝึกปฏิบัติจริง</p>	<p>1. การทดสอบและการสอบประมวลความรู้</p> <p>2. รายงานการวิจัย</p> <p>3. โครงการและกิจกรรมรูปแบบต่างๆ</p>

2.3 ด้านทักษะทางปัญญา

ผลการเรียนรู้ด้านปัญญา	กลยุทธ์การสอน	วิธีการวัดและประเมินผล
<p>1. มีทักษะเกี่ยวกับกระบวนการค้นหาข้อมูล ความรู้ การทำความเข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรมดนตรี และสามารถประเมินข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ไปประยุกต์ใฝ่นการศึกษา ค้นคว้าทางวิชาการการวิจัย</p> <p>2. สามารถวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้ในการสร้างความเข้าใจวัฒนธรรมดนตรี และสิ่งแวดล้อม เสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงทฤษฎี และประสบการณ์จากการปฏิบัติ</p>	<p>1. จัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการวิเคราะห์ ทักษะการคิด จากสภาพ ปัญหา หรือสถานการณ์จริงต่างๆ ทั้งในระดับบุคคลและกลุ่ม เช่น สะท้อนคิด อภิปรายกลุ่ม การทำกรณีศึกษา การเสวนา การจัดทำโครงการ ฯลฯ</p> <p>2. จัดกิจกรรมให้นักเรียนมีโอกาสเรียนรู้จากปัญหา และประสบการณ์จริง เพื่อการเสนอแนะ และหาแนวทางแก้ไข</p>	<p>1. การประเมินผลที่สะท้อนการคิดวิเคราะห์ โดยประเมินจากการเขียนรายงาน การนำเสนอผลงาน และการทดสอบ</p> <p>2. การสังเกตนิสัย ด้านความสามารถในการตัดสินใจ การแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ</p>

2.4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างตัวบุคคลและความรับผิดชอบ	กลยุทธ์การสอน	วิธีการวัดและประเมินผล
<p>1. สามารถปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างดีและมีความสุข</p> <p>2. สามารถให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการแก้ปัญหาสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งใน บทบาทของผู้นำ และในบทบาทของผู้ร่วมทำงาน</p> <p>3. สามารถใช้ความรู้ในศาสตร์ และศิลปะการพูดถึงคุณค่าของวัฒนธรรมดนตรี ตลอดจนประสานประโยชน์ สร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างคนในวัฒนธรรมดนตรีนั้นๆ</p>	<p>1. อาจารย์ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่เน้นการทำงานเป็นกลุ่ม และงานที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล</p> <p>2. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในภาคปฏิบัติ สอดแทรกเรื่องความรับผิดชอบ การมีมนุษยสัมพันธ์การเข้าใจวัฒนธรรม ขององค์กรในทุก รายวิชา</p> <p>3. ฝึกทักษะปฏิบัติและการอยู่ร่วมในสังคม ด้วยการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล รวมทั้งการจัดการ</p>	<p>ประเมินจากพฤติกรรมทางด้านการสื่อสาร มนุษยสัมพันธ์ ทักษะทางสังคมความรับผิดชอบในการเรียนและงานที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งการเข้าร่วมกิจกรรม / โครงการต่าง ๆ</p>

<p>4. สามารถสร้างทักษะความสัมพันธ์ระหว่างตัวบุคคลและความรับผิดชอบ ได้แก่ การสื่อสาร และการทำงานเป็นทีม</p> <p>5. มีความรับผิดชอบการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของตนเองและทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและทันสมัย</p>	<p>ปัญหาและความขัดแย้งอย่างเหมาะสม</p>	
--	--	--

2.5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	กลยุทธ์การสอน	วิธีการวัดและประเมินผล
<p>1. มีทักษะการใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>2. สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเก็บรวบรวมข้อมูลและการนำเสนอ</p> <p>3. มีทักษะในการใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา ค้นคว้า ดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลเชิงสถิติ และสามารถวิเคราะห์และนำเสนอได้อย่างเหมาะสม</p> <p>4. สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งปากเปล่าและการเขียน พร้อมทั้งเลือกใช้รูปแบบเทคโนโลยี ของสื่อการนำเสนอได้อย่างเหมาะสม</p>	<p>1. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ ให้นักศึกษาได้วิเคราะห์สถานการณ์จำลอง และสถานการณ์เสมือนจริง</p> <p>2. นำเสนอการแก้ปัญหาที่เหมาะสม เรียนรู้เทคนิคการประยุกต์เทคโนโลยีสารสนเทศในหลากหลาย สถานการณ์</p>	<p>ประเมินจากเทคนิคการนำเสนอโดยใช้ทฤษฎี การเลือกใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือคณิตศาสตร์ และสถิติ ที่เกี่ยวข้อง ประเมินจากความสามารถในการอธิบาย ถึงข้อจำกัด เหตุผลในการเลือกใช้เครื่องมือต่าง ๆ การอภิปราย กรณีศึกษาที่มีการนำเสนอ</p>

3. สรุปมาตรฐานผลการเรียนรู้ ได้แก่

มาตรฐานผลการเรียนรู้	รายละเอียด
<p>1 คุณธรรมและจริยธรรม</p>	<p>1. ตระหนักในคุณค่า คุณธรรม จริยธรรม ความเสียสละ ความซื่อสัตย์สุจริต ความสำคัญของกฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์กรและสังคม</p> <p>2. มีวินัย และมีจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ ที่มีความรับผิดชอบต่อตนเอง วิชาชีพและสังคม</p> <p>3. เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งเคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์</p>
<p>2 ความรู้</p>	<p>1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ เนื้อหา สาระ หลักการ ทฤษฎีและทักษะปฏิบัติทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย ตลอดจนมี ความรู้ในมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมดนตรี</p> <p>2. มีความเข้าใจถึงความหลากหลาย ทางวัฒนธรรมทางดนตรี</p> <p>3. มีความรู้ความเข้าใจด้านการวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียในการทำ ความเข้าใจถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมดนตรีตลอดจนการติดตามความเปลี่ยนแปลงทางวิชาการ</p>

3 ทักษะทางปัญญา	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีทักษะเกี่ยวกับกระบวนการค้นหาข้อมูล ความรู้ การทำความเข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรมดนตรี และสามารถประเมินข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ประยุกต์ในการศึกษา ค้นคว้าทางวิชาการวิจัย 2. สามารถวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้ในการสร้างความเข้าใจวัฒนธรรมดนตรี และสิ่งแวดล้อม เสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงทฤษฎี และประสบการณ์จากการปฏิบัติ
4 ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	<ol style="list-style-type: none"> 1. สามารถปรับตัวในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างดีและมีความสุข 2. สามารถให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการแก้ปัญหาสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งใน บทบาทของผู้นำ และในบทบาทของผู้ร่วมทำงาน 3. สามารถใช้ความรู้ในศาสตร์ และศิลปะการพูดถึงคุณค่าของวัฒนธรรมดนตรี ตลอดจนประสานประโยชน์ สร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างคนในวัฒนธรรมดนตรีนั้นๆ 4. สามารถสร้างทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างตัวบุคคลและความรับผิดชอบ ได้แก่ การสื่อสาร และการทำงานเป็นทีม 5. มีความรับผิดชอบการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของตนเองและทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและทันสมัย
5 การวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีทักษะการใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2. สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเก็บรวบรวมข้อมูลและการนำเสนอ 3. มีทักษะในการใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา ค้นคว้า ดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลเชิงสถิติ และสามารถวิเคราะห์และนำเสนอได้อย่างเหมาะสม 4. สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งปากเปล่าและการเขียน พร้อมทั้งเลือกใช้รูปแบบเทคโนโลยี ของสื่อการนำเสนอได้อย่างเหมาะสม

2 แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก

○ ความรับผิดชอบรอง

มาตรฐานผลการเรียนรู้	คุณธรรม จริยธรรม			ความรู้			ทักษะ ทาง ปัญญา		ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ					ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลขการ สื่อสาร และ สารสนเทศ				
	1	2	3	1	2	3	1	2	1	2	3	4	5	1	2	3	4	
รายวิชา																		
วิชาบังคับ																		
ดศอ511 ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียในมิติสังคมและประวัติศาสตร์	●	○	●	●	●	○	●	●			●		○		●	○		
ดศอ512 มานุษยวิทยาวัฒนธรรมการดนตรี	●	○	●	●	●	○	●	●	●		●		○		●	○		
ดศอ513 คีตลักษณ์และการวิเคราะห์ทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย	●			●	●		●	●			●	○		●			○	
ดศอ514 วิธีวิทยาวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย	○	●		●	●	●	●	●			○	●	●	●	○	○	●	
ดศอ515 การศึกษาภาคสนามทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย			●	○	●	●	●	●	●			●	○			●	○	
ดศอ521 สัมมนาทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย			○	●	○	●	●	●	○	●	○	●	○	●			●	

หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิต

1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2559

2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนิสิต

2.1 กำหนดระบบการวัดและประเมินในระดับรายวิชา และทบทวนระบบโดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

2.2 อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาทำการประเมินผลผู้เรียนตามกรอบมาตรฐานหลักสูตรและจัดส่งผลคะแนนเข้าที่ประชุมกรรมการบริหารหลักสูตร

2.3 คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเสนอแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ทำการทวนผลสัมฤทธิ์ร่วมกับกับคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

2.4 ให้นิสิตประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา

2.5 คณะกรรมการบริหารหลักสูตรนำส่งผลการประเมิน เสนอต่อคณะกรรมการบริหารคณะศิลปกรรมศาสตร์

3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้รับระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) เพื่อเป็นผู้มีสิทธิขอทำวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายโดยคณะกรรมการที่สถาบันอุดมศึกษานั้นแต่งตั้ง ซึ่งจะต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกสถาบันและต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ สำหรับผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่องหลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ และเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2559

หมวดที่ 6 การพัฒนาอาจารย์

1. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

จัดให้มีการปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่ เพื่อแนะนำอาจารย์ใหม่และอาจารย์พิเศษ เพื่อให้เข้าใจหลักสูตร บทบาทของรายวิชาที่สอนในหลักสูตร และรายวิชาที่ตนรับผิดชอบสอน โดย

1.1 กำหนดให้คณาจารย์ใหม่เข้าโครงการปฐมนิเทศและสัมมนาอาจารย์ใหม่ของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และโครงการพัฒนาคณาจารย์ใหม่ของคณะศิลปกรรมศาสตร์

1.2 จัดระบบอาจารย์พี่เลี้ยงสำหรับอาจารย์ใหม่ เพื่อให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างหลักสูตรและรายวิชา และการพัฒนานิสิต เพื่อให้อาจารย์ใหม่สามารถให้คำแนะนำนิสิต เกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของคณะและการพัฒนานิสิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

2.1 การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

2.1.1 จัดการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาอาจารย์ในด้านการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน

2.1.2 จัดสรรงบประมาณเพื่อให้คณาจารย์ ได้พัฒนาความรู้ความสามารถเพิ่มเติม ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และตามความต้องการของคณาจารย์ที่ต้องการอบรม ซึ่งจะนำความรู้ที่ได้มา พัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.1.3 สนับสนุนให้คณาจารย์เข้าร่วมโครงการพัฒนาความรู้ในด้านทักษะการจัดการสอนการใช้สื่อการเรียนการสอน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การจัดการความรู้และการทำวิจัยของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒและภายนอกสถาบัน

2.2 การพัฒนาวิชาการและวิชาชีพด้านอื่นๆ

2.2.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้คณาจารย์พัฒนาผลงานทางวิชาการ และพัฒนาผลงานทางด้านวิจัย โดยการสนับสนุนเงินทุนและส่งเสริมการเผยแพร่ในรูปแบบต่างๆ

2.2.2 จัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมทักษะ การเขียนเอกสารตำรา บทความ และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นๆ

2.2.3 ให้ทุนสนับสนุนการไปเข้าร่วมประชุมเพื่อเสนอผลงานทางวิชาการในต่างประเทศ

2.2.4 จัดโครงการสนับสนุนให้คณาจารย์ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก โดยให้ทุนการศึกษาในรูปแบบต่างๆ สำหรับผู้เข้าร่วมโครงการ

2.2.5 จัดสัมมนาระดับประเทศ/นานาชาติ

2.2.6 สร้างสัมพันธภาพกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ รวมทั้งประเทศใกล้เคียง เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาองค์ความรู้ในวิชาชีพ

หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพ

1. การกำกับมาตรฐาน

จัดให้มีคณะกรรมการรับผิดชอบ มคอ.3-มคอ.7 ระดับหลักสูตร เพื่อกำกับทิศทางการดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการผลิตบัณฑิต

1.1 จัดให้มีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ทำหน้าที่ดูแล รับผิดชอบการบริหารจัดการการเรียนการสอนให้เป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรและมาตรฐาน

1.2 จัดให้มีอาจารย์ผู้ประสานงานรายวิชา ทำหน้าที่ จัดทำ มคอ.3 วางแผนการจัดการเรียนการสอนร่วมกับอาจารย์ผู้สอน ดำเนินการจัดการเรียนการสอน และติดตามประเมินผลรายวิชาที่รับผิดชอบเป็นไปอย่างมีคุณภาพ

1.3 จัดให้มีการประเมินความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนทุกรายวิชา เพื่อนำผลการประเมินที่ได้จากนิสิตมาพัฒนาการเรียนการสอน

2. บัณฑิต

เพื่อให้บัณฑิตของหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย มีผลการเรียนรู้ตามที่คาดหวัง ผ่านการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ที่จัดให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียนโดยการเก็บข้อมูลภาคสนาม การร่วมและจัดสัมมนาทางวิชาการดนตรีทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ ภายหลังจากนิสิตจบการศึกษาจากหลักสูตรแล้ว คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมีการทำสำรวจการมีภาระงานทำของบัณฑิตและการสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตเพื่อการปรับปรุงหลักสูตรให้มีความทันสมัยตรงต่อความต้องการของตลาดแรงงานทุกปีการศึกษาทั้งจากมหาวิทยาลัยเป็นผู้เก็บข้อมูล และคณะกรรมการบริหารหลักสูตรดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการพัฒนาหลักสูตร ในรูปแบบการปรับย่อยโดยมีการเชิญผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับหลักสูตรร่วมให้ข้อมูล และเชิญร่วมให้ข้อเสนอแนะการพัฒนาหลักสูตร และวิพากษ์หลักสูตรเมื่อครบรอบการปรับปรุงหลักสูตร ทุก 5 ปีการศึกษา

3. นิสิต

3.1 การให้คำปรึกษาด้านวิชาการและอื่นๆแก่นิสิต

3.1.1 มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการเพื่อทำหน้าที่ให้คำแนะนำและคำปรึกษาในการลงทะเบียนการเรียน การร่วมกิจกรรมการปรับตัว การพัฒนาทักษะชีวิตและอื่นๆ

3.1.2 มีอาจารย์ที่ปรึกษาประจำโครงการในการทำกิจกรรมของนิสิต

3.1.3 มีอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทที่มีความเชี่ยวชาญสอดคล้องกับประเด็นในการทำปริญญาโทของนิสิต

3.2 การอุทธรณ์ของนิสิต

3.2.1 นิสิตสามารถยื่นคำร้องเพื่อขออุทธรณ์ในกรณีที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการสอบ ผลคะแนน และวิธีการประเมินผล

3.2.2 จัดช่องทางรับคำร้องเพื่อการขออุทธรณ์ของนิสิต

3.2.3 จัดตั้งคณะกรรมการในการพิจารณาการอุทธรณ์ของนิสิต

4. อาจารย์

4.1 การรับอาจารย์ใหม่

การคัดเลือกอาจารย์ใหม่ให้เป็นไปตามระเบียบและหลักเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย โดยกำหนดให้อาจารย์ใหม่ต้องมีคุณสมบัติที่สอดคล้องกับสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

4.2 การมีส่วนร่วมของคณาจารย์ในการวางแผนการติดตามและทบทวนหลักสูตร

คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และผู้สอนจะต้องปรับปรุงร่วมกันในการวางแผนจัดการเรียนการสอน ประเมินผลและให้ความเห็นชอบการประเมินผลทุกรายวิชา เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อเตรียมไว้สำหรับการ ปรับปรุงหลักสูตร ตลอดจนปรึกษาหารือ หาแนวทางที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายตามหลักสูตร และได้บัณฑิต เป็นไปตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

4.3 คณาจารย์ที่สอนบางเวลาและคณาจารย์พิเศษ

ในกรณีที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มีอาจารย์ประจำไม่เพียงพอในการจัดการเรียนการสอน ให้แต่งตั้ง คณาจารย์พิเศษ โดยพิจารณาคุณวุฒิ ประสบการณ์ ความรู้ความสามารถ ที่สอดคล้องกับรายวิชา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

5.1 คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ มีระบบการดำเนินการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตรซึ่งเป็น ข้อมูลต่อเนื่อง ดังนี้

5.1.1 แต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรฯ เพื่อออกแบบ พัฒนา และจัดทำหลักสูตร ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาฯ ซึ่งต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรเมื่อครบรอบทุก 5 ปี ซึ่ง คณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรฯ ประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตรและอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร

5.1.2 คณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรฯ ประเมินและวิเคราะห์หลักสูตรที่ใช้ในปัจจุบันโดย อาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ได้แก่ ผู้ประกอบการ ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน เป็นต้น จากทั้ง 3 กลุ่มวิชามาให้ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ เพื่อนำมา วิเคราะห์และสังเคราะห์การกำหนดรายวิชาในหลักสูตร

5.1.3 คณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรฯ สรุปประเด็นหรือปัจจัยสำคัญที่ต้องนำมา ประกอบการพัฒนา/ปรับปรุงหลักสูตรให้มีความก้าวหน้าทันสมัยของศาสตร์สาขาวิชา พร้อมกำหนดแผนการ ปรับปรุงหลักสูตร ปรัชญา วิสัยทัศน์ จุดประสงค์ และโครงสร้างหลักสูตร

5.1.4 คณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรฯ ซึ่งประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตรและ อาจารย์ผู้สอนประชุมร่วมกันเพื่อกำหนดรายวิชาในหลักสูตร คำอธิบายรายวิชาให้มีเนื้อหาที่ทันสมัยและ ครบคลุม มคอ.2 และพิจารณากำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ (Curriculum Mapping)

5.1.5 คณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรฯ ประชุมร่วมกันตามแผนดำเนินการที่วางไว้เพื่อ พิจารณารายวิชาในหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา และมาตรฐานผลการเรียนรู้ (Curriculum Mapping) ใน ภาพรวมอีกครั้งเพื่อให้หลักสูตรครอบคลุม learning outcome และจัดแผนการเรียน

5.1.6 คณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรฯ ยกร่างหลักสูตรฉบับปรับปรุงใหม่ และจัดวิพากษ์ หลักสูตรโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย ซึ่งมีตัวแทนจากผู้มีส่วนได้ส่วน เสีย (Stakeholder) ได้แก่ ผู้ประกอบการ ศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน เป็นต้น ร่วมรับฟังเพื่อให้ข้อคิดเห็น/ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับทิศทางการพัฒนาหลักสูตร

5.1.7 เสนอความเห็นชอบตามลำดับขั้นตอนของมหาวิทยาลัย และส่งให้ สกอ.รับทราบ หลักสูตร

5.1.8 คณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรฯ มอบหมายให้กลุ่มวิชาจัดทำ มคอ.3 ในรายวิชาที่ เกี่ยวข้อง

5.1.9 คณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรฯ ตรวจสอบการจัดทำ มคอ.3 ให้สอดคล้องกับผลการ เรียนรู้ของรายวิชาตามแผนที่กระจายรับผิดชอบของผลการเรียนรู้ของหลักสูตร (มคอ.2)

5.1.10 นำหลักสูตรไปดำเนินการและกำกับติดตามการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามแผนการจัดการเรียนการรู้เพื่อให้บรรลุผลการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร

5.1.11 สรุปผลการดำเนินประจำปี และนำผลการประเมินเสนอที่ประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ เพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงพัฒนาในปีการศึกษาต่อไป

5.1.12 ประเมินความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับหลักสูตรและความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต เพื่อนำผลการประเมินไปปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

5.2 หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย มีระบบและกลไกการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้า ดังนี้

5.2.1 คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ กำหนดให้อาจารย์ประจำและอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรมีหน้าที่รายงานผลการดำเนินการของรายวิชาและแผนการปรับปรุงรายวิชาเพื่อให้มีเนื้อหาที่ทันสมัย โดยหลักสูตรฯ ได้ให้นิสิตประเมินรายวิชาต่างๆ ผ่านระบบ supreme เพื่อเป็นข้อมูลในการนำมาใช้ปรับปรุงรายวิชา

5.2.2 คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ส่งเสริมให้อาจารย์ประจำและอาจารย์ผู้สอนเข้าร่วมอบรมเพื่อพัฒนาเทคนิควิธีการสอนและพัฒนาเนื้อหาสาระในรายวิชา เพื่อสามารถนำมาเป็นแนวทางปรับปรุงประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอนอย่างทันสมัยและเกิดประสิทธิภาพ

5.2.3 คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ประชุมพิจารณาปรับเปลี่ยน-ลดเนื้อหารายวิชา แลกเปลี่ยนและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกลยุทธ์ เทคนิค และวิธีการสอนหรือการเปิดสอนรายวิชาในหัวข้อที่ทันสมัย

5.2.4 คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ มอบหมายให้อาจารย์ผู้สอนจัดทำ มคอ.3 ให้แล้วเสร็จก่อนเปิดภาคเรียน โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ มีการตรวจสอบ ติดตาม และกำกับจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตาม มคอ.3 เหมาะสมและสอดคล้องกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ (curriculum mapping) ที่ได้กำหนดไว้

5.2.5 คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ มีการกำหนดรายวิชาที่จะทำการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ จำนวน 25% ของจำนวนรายวิชาที่เปิดสอน และมีการกำกับติดตามในปลายภาคเรียน

5.2.6 คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ มอบหมายให้อาจารย์ผู้สอนจัดทำ มคอ.5 ภายหลังปิดภาคเรียนไม่เกิน 30 วัน โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ มีการตรวจสอบ ติดตาม และกำกับการรายงาน มคอ.5 ที่สอดคล้องกับ มคอ.3 และมาตรฐานผลการเรียนรู้ (curriculum mapping) ที่ได้กำหนดไว้

5.2.7 คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ สรุปผลการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ ความพึงพอใจต่อรายวิชา และจัดทำ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังปิดภาคการศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

6.1 การบริหารงบประมาณ

คณะ/หลักสูตรจัดสรรงบประมาณแผ่นดินและงบประมาณเงินรายได้เพื่อจัดซื้อตำรา สื่อการเรียนการสอน โสตทัศนอุปกรณ์ และวัสดุครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์อย่างเพียงพอเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนในชั้นเรียนและสร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ด้วยตนเองของนิสิต

6.2 ทรัพยากรการเรียนรู้ที่มีอยู่เดิม

มหาวิทยาลัยมีความพร้อมด้านหนังสือตำราและการสืบค้นผ่านฐานข้อมูลโดยมีสำนักหอสมุดกลางที่มีหนังสือที่เกี่ยวข้องกับศิลปกรรมศาสตร์ ด้านต่าง ๆ เช่น การออกแบบ ดนตรี ทัศนศิลป์ สุนทรียศาสตร์ ฯลฯ

รวมถึงศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง โดยสำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีจำนวนหนังสืออ้างอิงและตำราด้านดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย จำนวนประมาณ 5,000 เล่มและระบบคอมพิวเตอร์เพื่อค้นหาฐานข้อมูลใน Internet นอกจากนี้คณะศิลปกรรมศาสตร์ มีการสนับสนุน การเรียนการสอน โดยจัดทรัพยากรการเรียนรู้ เช่น หนังสือ ตำรา สื่อการเรียนรู้ เอกสาร อุปกรณ์การเรียนการสอน คอมพิวเตอร์เพื่อการสืบค้น รวมทั้งสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ตลอดจนแหล่งเรียนรู้ในชุมชนโดยรอบมหาวิทยาลัย

6.3 การจัดหาทรัพยากรการเรียนการสอนเพิ่มเติม

6.3.1 ให้อาจารย์ผู้สอนและผู้เรียนสามารถเสนอรายชื่อหนังสือ สื่อ และตำราไปยังแหล่งค้นคว้าทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย

6.3.2 จัดสรรงบประมาณและสนับสนุนการผลิตเอกสาร ตำรา และสื่อการเรียนการสอน

6.3.3 จัดระบบการใช้ทรัพยากรการเรียนการสอนโดยคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีการบริหารจัดการด้านอาคารสถานที่สำหรับจัดการเรียนการสอนดังนี้

- อาคาร 16 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ห้องเรียนบรรยาย จำนวน 9 ห้อง

ห้องเรียนปฏิบัติการ จำนวน 35 ห้อง

(ทัศนศิลป์ ออกแบบทัศนศิลป์ ดนตรี และศิลปะการแสดง)

ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ จำนวน 2 ห้อง

ห้องปฏิบัติการ หอศิลปกรรมศรีนครินทรวิโรฒ (นิทรรศการ) จำนวน 1 ห้อง

ห้องปฏิบัติการ หอนาฏลักษณะ (ปฏิบัติการการแสดง/ดนตรี) จำนวน 1 ห้อง

ห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 1 ห้อง

ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียน จำนวน 40 เครื่อง

- ศูนย์วัฒนธรรม หรือแหล่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ในสถานศึกษา และชุมชนต่างๆ

6.4 การประเมินความเพียงพอของทรัพยากร

6.4.1 ประเมินความเพียงพอจากผู้สอน ผู้เรียน และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

6.4.2 จัดระบบติดตามการใช้ทรัพยากร เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการประเมิน

7. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators)

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ 1 2562	ปีที่ 2 2563	ปีที่ 3 2564	ปีที่ 4 2565	ปีที่ 5 2566
(1) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตามและทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	✓	✓	✓	✓	✓
(2) มีรายละเอียดของหลักสูตรตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติหรือมาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา (ถ้ามี)	✓	✓	✓	✓	✓
(3) มีรายละเอียดของรายวิชาและรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	✓	✓	✓	✓	✓
(4) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชาและรายงานผล	✓	✓	✓	✓	✓

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	ปีที่ 5
	2562	2563	2564	2565	2566
การดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม(ถ้ามี)ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา					
(5) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓
(6) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.3 และมคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓
(7) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอนหรือการประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินการที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว	-	✓	✓	✓	✓
(8) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคนได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	✓	✓	✓	✓	✓
(9) อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง	✓	✓	✓	✓	✓
(10) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี	✓	✓	✓	✓	✓
(11) ระดับความพึงพอใจของนิสิตปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตรเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5จากคะแนนเต็ม 5.0	-	✓	✓	✓	✓
(12) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5จากคะแนนเต็ม 5.0	-	-	✓	✓	✓

หมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

1. การประเมินประสิทธิผลของการสอน

1.1 การประเมินกลยุทธ์การสอน

- 1.1.1 ประเมินคุณภาพการเรียนการสอนรายวิชา โดยนิสิตที่ลงทะเบียนเรียน
- 1.1.2 ประเมินประสิทธิภาพการสอนจากผลการเรียนของนิสิต
- 1.1.3 ประเมินจากการสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนของนิสิต ทั้งในและนอกชั้นเรียน
- 1.1.4 ประเมินจากผลงานของนิสิตที่ได้รับมอบหมายในแต่ละรายวิชา
- 1.1.5 ประเมินวิธีการจัดการเรียนรู้ โดยคณาจารย์ผู้สอนในระดับรายวิชาและสาขาวิชา
- 1.1.6 ประเมินวิธีการทวนผลสัมฤทธิ์โดยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิ ภายนอก

1.2 การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน

- 1.2.1 ประเมินอาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชาโดยนิสิต ตามแบบประเมินคุณภาพการเรียน การสอน
- 1.2.2 รายงานผลการประเมินทักษะอาจารย์ให้แก่อาจารย์ผู้สอนและรับผิดชอบหลักสูตรเพื่อ ใช้ในการปรับปรุงกลยุทธ์การสอนของอาจารย์ต่อไป
- 1.2.3 คณะบริหารหลักสูตรรวบรวมผลการประเมินทักษะของอาจารย์ในการจัดกิจกรรมเพื่อ พัฒนา/ปรับปรุงทักษะกลยุทธ์การสอน

2. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

2.1 กลยุทธ์การประเมิน

การประเมินหลักสูตรในภาพรวม มีการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อการปรับปรุงหลักสูตรและพัฒนา หลักสูตร ตลอดจนปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนทั้งในภาพรวมและในแต่ละรายวิชา นอกจากนี้ ประเมินจากการสอบถามความคิดเห็นจากนิสิตและผู้ใช้บัณฑิตด้วย ซึ่งจะรวบรวมข้อคิดเห็นทั้งหมดนำไป ปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

2.2 ดัชนีการประเมินผลการดำเนินงาน

มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้กำหนดดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงานดังนี้

- 2.2.1 กำหนดให้มีคณะกรรมการประเมินหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยคณะกรรมการภายในและ ภายนอกสถาบัน
- 2.2.2 ประเมินหลักสูตรในแต่ละปีการศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วย การประเมินการจัดการเรียน การสอน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การประเมินผลสัมฤทธิ์ของนิสิต และการประมวลความรู้ของนิสิตก่อน จบ การประเมินผลผลิต (Output) และประเมินผลที่ได้ (Outcome)

2.2.3 ประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

2.2.4 จัดทำการศึกษาวิจัยเชิงประเมินหลักสูตร เพื่อนำผลไปใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร

3. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร

การประเมินตามตัวบ่งชี้การดำเนินงานที่ระบุ โดยคณะกรรมการประเมินอย่างน้อย 3 คน ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขา/สาขาวิชาเดียวกันอย่างน้อย 1 คน

4. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุง

4.1 จัดทำรายงานการประเมินหลักสูตร เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการในระดับต่างๆ คณาจารย์และผู้เกี่ยวข้อง

4.2 จัดประชุม สัมมนา การวางแผนปรับปรุงหลักสูตร และกลยุทธ์การสอน โดยใช้ผลการประเมินเป็นฐานในการปรับปรุง

4.3 เชิญผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholders) มีส่วนในการให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงหลักสูตรและกลยุทธ์การสอน

ภาคผนวก

- ภาคผนวก ก** ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559
- ภาคผนวก ข** สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการร่าง/ ปรับปรุง หลักสูตร
- ภาคผนวก ค** รายงานการสำรวจความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและรายงานผลการประกันคุณภาพ
- ภาคผนวก ง** รายงานผลการวิพากษ์หลักสูตร
- ภาคผนวก จ** ประวัติและผลงานของอาจารย์ประจำหลักสูตร
- ภาคผนวก ฉ** ตารางเปรียบเทียบการปรับปรุงหลักสูตร

ภาคผนวก ก ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2559

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาให้สอดคล้องและเหมาะสมตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๒) มาตรา ๑๒ วรรคสอง มาตรา ๔๕ วรรคสอง มาตรา ๔๗ และมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘ และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง แนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบมติสภามหาวิทยาลัย ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ สภามหาวิทยาลัยจึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันเริ่มปีการศึกษา ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔

บรรดาระเบียบข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศ หรือมติอื่นใด ในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“บัณฑิตวิทยาลัย” หมายความว่า บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย” หมายความว่า คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

“คณะ” หมายความว่า รวมถึง ส่วนงานตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙

ที่มีการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา

“คณบดี” หมายความว่า รวมถึง หัวหน้าส่วนงานที่มีการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา

“คณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา” หมายความว่า คณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยให้มีหน้าที่กำกับ ดูแล ติดตามการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

177

“คณะกรรมการบริหารหลักสูตร” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยให้มีหน้าที่บริหารหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา

“คณาจารย์ประจำ” หมายความว่า บุคคลที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยและปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา

“คณาจารย์พิเศษ” หมายความว่า ผู้สอนที่ไม่ใช่คณาจารย์ประจำ

“คณาจารย์บัณฑิตศึกษา” หมายความว่า คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยให้สอนหรือมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา

“คณาจารย์ประจำหลักสูตร” หมายความว่า คณาจารย์ประจำที่เป็นคณาจารย์บัณฑิตศึกษา โดยมีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาของหลักสูตรที่เปิดสอน

“คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร” หมายความว่า คณาจารย์ประจำหลักสูตรที่เป็นคณาจารย์บัณฑิตศึกษา โดยมีภาระหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน

“คณาจารย์ผู้สอน” หมายความว่า คณาจารย์ประจำที่เป็นคณาจารย์บัณฑิตศึกษา หรือ คณาจารย์พิเศษ ที่สอนในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาโดยมีคุณวุฒิ ประสบการณ์สอนและผลงานวิชาการเป็นไปตามหลักสูตรที่สอน

“ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก” หมายความว่า บุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยที่ไม่ใช่คณาจารย์ประจำ หรือ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับปริญญาเกียรตินิยมหรือมีตำแหน่งทางวิชาการพิเศษทุกระดับ ที่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเป็นไปตามหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัย

“ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยให้เป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์สูงมากเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชาที่เปิดสอนในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กัน

“ผลงานทางวิชาการ” หมายความว่า ผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา วุฒิบัตร หรืออนุปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่เป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

“นิสิต” หมายความว่า นิสิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ข้อ ๕ เพื่อให้การดำเนินการของบัณฑิตวิทยาลัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บัณฑิตวิทยาลัยสามารถกำหนดวิธีปฏิบัติในรายละเอียดเพิ่มเติมและสั่งปฏิบัติการได้โดยที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ส่วนการดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาซึ่งมีได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ และมีได้มีข้อบังคับหรือระเบียบอื่นกำหนดไว้ หรือ ไม่เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ให้บัณฑิตวิทยาลัยนำเสนอสภาวิชาการ และสภามหาวิทยาลัยเป็นกรณีไป

ข้อ ๖ การตีความหรือวินิจฉัยปัญหาตามข้อบังคับนี้ให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ตีความหรือวินิจฉัย เมื่อสภามหาวิทยาลัยมีมติเป็นประการใดให้ถือปฏิบัติไปตานั้นและให้เป็นที่สุด

ข้อ ๗ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

๓

หมวด ๑
ระบบการจัดการศึกษา

ข้อ ๘ ระบบการจัดการศึกษา ใช้ระบบทวิภาค โดย ๑ ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ และ ๑ ภาคการศึกษาปกติ มีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์

บัณฑิตวิทยาลัยสามารถอนุมัติให้จัดการศึกษาภาคฤดูร้อนปีการศึกษาละ ๑ ภาคการศึกษาได้ โดยมีระยะเวลาการศึกษา ไม่น้อยกว่า ๘ สัปดาห์ จำนวนหน่วยกิต จำนวนชั่วโมงการเรียนในแต่ละรายวิชาตาม การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อนให้มีจำนวนชั่วโมงการเรียนตามที่กำหนดไว้ตามข้อ ๑๐ และมีสัดส่วนเทียบเคียงกัน ได้กับการศึกษาภาคปกติ

การจัดการศึกษาสามารถเป็นระบบชุดวิชา (Modular System) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอน เป็นช่วงเวลาช่วงละหนึ่งรายวิชาหรือหลายรายวิชาโดยให้แต่ละหลักสูตรแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับระบบ การศึกษานั้น รวมทั้งรายละเอียดการเทียบเคียงหน่วยกิตกับระบบทวิภาคไว้ในหลักสูตรให้ชัดเจนด้วย

ข้อ ๙ การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ใช้แบบหน่วยกิต โดย ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค ต้องจัดการเรียนการสอนไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ

สำหรับหลักสูตรที่จัดการศึกษาในระบบอื่นๆ ที่ไม่ใช่ระบบทวิภาค ให้เทียบจำนวนหน่วยกิตให้ เป็นไปตามสัดส่วนของการศึกษาในระบบทวิภาคข้างต้น

ข้อ ๑๐ หน่วยกิต หมายถึง การกำหนดแสดงปริมาณการศึกษาที่นิสิตได้รับ แต่ละรูปแบบการ เรียนรู้จะมีรูปแบบและจำนวนชั่วโมงกำหนดไว้ ดังนี้

(๑) รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหา ไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อ ภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตตามระบบทวิภาค

(๒) รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตตามระบบทวิภาค

(๓) การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึก ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตตามระบบทวิภาค

(๔) การปฏิบัติการในสถานศึกษา การปฏิบัติการคลินิก การทำโครงการ หรือกิจกรรมอื่นใด ตามที่ได้รับมอบหมายที่ใช้เวลาปฏิบัติงาน ๓ ถึง ๑๒ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ ๔๕ ถึง ๑๘๐ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา ปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต ตามระบบทวิภาค

(๕) การศึกษาด้วยตนเอง (Self Study) ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจากแผนการเรียน ตามที่คณาจารย์ผู้สอนได้เตรียมการไว้ให้นิสิตได้ใช้ศึกษา ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่า เท่ากับ ๑ หน่วยกิต ตามระบบทวิภาค หรือไม่นับหน่วยกิตก็ได้

(๖) ปริญาพันธหรือสารนิพนธ์ ที่ใช้เวลาศึกษาค้นคว้า ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษา ปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตตามระบบทวิภาค โดยกำหนดให้แต่ละหลักสูตรมีการกำหนดหน่วยกิตแต่ละ ภาคการศึกษาให้เหมาะสมและเป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

สำหรับรายวิชาที่จัดการศึกษาในระบบอื่นๆ ที่ไม่ใช่ระบบทวิภาค ให้เทียบค่าหน่วยกิตกับชั่วโมง การศึกษาให้เป็นไปตามสัดส่วนของการศึกษาในระบบทวิภาคข้างต้น

177

๔

หมวด ๒
หลักสูตรการศึกษา

ข้อ ๑๑ หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา แบ่งเป็น ๕ ประเภท ดังนี้

- (๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต
- (๒) หลักสูตรปริญญาโท
- (๓) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
- (๔) หลักสูตรปริญญาเอก
- (๕) หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาอื่นๆ ตามที่สภามหาวิทยาลัยเห็นชอบ

ข้อ ๑๒ มหาวิทยาลัยสามารถจัดหลักสูตรเทียบความรู้ได้ตามระดับการศึกษาในข้อ ๑๑ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยหลักเกณฑ์การเทียบความรู้ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๓ โครงสร้างของหลักสูตรเป็นดังนี้

(๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต และหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

(๒) หลักสูตรปริญญาโท ให้มีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต หลักสูตรนี้มี ๒ แผน

(๒.๑) แผน ก เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีได้ ๒ แบบคือ แบบ ก ๑ เป็นแบบทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และคณะกรรมการบริหารหลักสูตรสามารถกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติม โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด

แบบ ก ๒ เป็นแบบทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

(๒.๒) แผน ข เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษารายวิชา โดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ แต่ต้องทำสารนิพนธ์ ๖ หน่วยกิต

(๓) หลักสูตรปริญญาเอก เป็นหลักสูตรที่เน้นการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ และมีคุณภาพสูงในทางวิชาการ หลักสูตรนี้มี ๒ แบบ คือ

(๓.๑) แบบ ๑ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรสามารถกำหนดให้มีการเรียนรายวิชาเพิ่มเติมโดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรกำหนด ดังนี้

แบบ ๑.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต

แบบ ๑.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรี จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต

ทั้งนี้วิทยานิพนธ์ ตามแบบ ๑.๑ และ แบบ ๑.๒ จะต้องมีมาตรฐานและคุณภาพเดียวกัน

(๓.๒) แบบ ๒ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูงและก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ และมีศึกษารายวิชาเพิ่มเติม ดังนี้

แบบ ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโท จะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

แบบ ๒.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาตรีจะต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

177

๕

ทั้งนี้ปริญญาโทตามแบบ ๒.๑ และ แบบ ๒.๒ จะต้องมีมาตรฐานและคุณภาพเดียวกัน
ข้อ ๑๔ กำหนดระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ให้ใช้เวลาการศึกษาในแต่ละ
หลักสูตร ดังนี้

(๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงให้ใช้เวลาการศึกษาไม่เกิน
๒ ปีการศึกษา

(๒) หลักสูตรปริญญาโทให้ใช้เวลาการศึกษาไม่เกิน ๔ ปีการศึกษา

(๓) หลักสูตรปริญญาเอกผู้ที่สำเร็จปริญญาตรีแล้วเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกให้ใช้เวลา
การศึกษาไม่เกิน ๗ ปีการศึกษา ส่วนผู้ที่สำเร็จปริญญาโทแล้วเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกให้ใช้เวลา
การศึกษาไม่เกิน ๕ ปีการศึกษา

(๔) หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาอื่นๆ ให้มหาวิทยาลัยเป็นผู้กำหนดระยะเวลาการศึกษา

ในกรณีที่ไม่เป็นไปตามความในข้อ ๑๔ หากมีเหตุผลจำเป็นทางวิชาการ หรือมีเหตุสุดวิสัย
บัณฑิตวิทยาลัยสามารถพิจารณาขยายเวลาการศึกษาให้กับนิสิตได้ครั้งละ ๑ ภาคการศึกษา แต่ไม่เกิน
๑ ปีการศึกษา โดยรวมภาคฤดูร้อน นิสิตจะต้องยื่นคำร้องล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๔ สัปดาห์ ก่อนเปิดภาคการศึกษาที่
ขอขยายเวลาการศึกษา โดยการพิจารณาอนุมัติจากคณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และเมื่อได้รับ
การอนุมัติแล้วต้องดำเนินการชำระค่ารักษาสุขภาพนิติตตาม ข้อ ๒๗

ข้อ ๑๕ การเปิดสอนหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๑ ซึ่งเป็นแผนการศึกษาแบบทำวิทยานิพนธ์
อย่างเดียวให้หลักสูตรมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ต้องมีผลงานวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารหรือ
สิ่งพิมพ์ทางวิชาการซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากล และเป็นผลงานที่ชี้ชัดได้ว่าสามารถที่จะสนับสนุนการวิจัยใน
สาขาวิชาที่เปิดสอนได้

(๒) หลักสูตรที่ดี มีมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาเชื่อถือได้ และมีทรัพยากรเพียงพอ

(๓) ต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อมที่จะรองรับ และสนับสนุนงานวิจัยของผู้เรียน

(๔) มีเครือข่ายความร่วมมือสนับสนุน

(๕) พร้อมที่จะร่วมมือกับมหาวิทยาลัยอื่นได้

ข้อ ๑๖ การนับระยะเวลาการศึกษาเป็นปีการศึกษาตามข้อ ๑๔ ให้นับตั้งแต่วันที่ขึ้นทะเบียนเป็น
นิสิตตามข้อ ๒๑ (๒) และให้นับรวมภาคฤดูร้อนด้วย

ข้อ ๑๗ จำนวน คุณวุฒิ และคุณสมบัติของคณาจารย์

หลักสูตรที่จะเปิดใหม่หรือหลักสูตรที่ขอปรับปรุง คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา
ต้องอยู่ประจำหลักสูตรนั้นตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา โดยจะเป็นคณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร
ระดับบัณฑิตศึกษาเกินกว่า ๑ หลักสูตร ในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นหลักสูตรสหวิทยาการหรือสหวิทยาการ
หรือหลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอกในสาขาวิชาเดียวกัน ให้เป็นคณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรระดับ
บัณฑิตศึกษาได้อีกหนึ่งหลักสูตร และหลักสูตรสหวิทยาการ หรือสหวิทยาการ คณาจารย์ผู้รับผิดชอบ
หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาสามารถซ้ำได้ไม่เกิน ๒ คน

ในกรณีเป็นหลักสูตรร่วมระหว่างสถาบันหรือหลักสูตรความร่วมมือของหลายสถาบัน คณาจารย์
ประจำของสถาบันในความร่วมมือนั้น ให้ถือเป็นคณาจารย์บัณฑิตศึกษา คณาจารย์ประจำหลักสูตร คณาจารย์
ผู้รับผิดชอบหลักสูตร คณาจารย์ผู้สอนของมหาวิทยาลัยได้ โดยมีหน้าที่และความรับผิดชอบเหมือนคณาจารย์
ประจำ

177

๖

จำนวน คุณวุฒิ และคุณสมบัติของคณาจารย์แบ่งตามระดับหลักสูตรดังนี้

(๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

(๑.๑) คณาจารย์ประจำหลักสูตร

(๑.๑.๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง มีคุณวุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ

(๑.๑.๒) มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง สำหรับคณาจารย์ใหม่อย่างน้อย ๑ รายการภายใน ๒ ปี หรือ ๒ รายการภายใน ๔ ปี ทั้งนี้อย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย และ

(๑.๑.๓) มีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพนั้นๆ (ถ้ามี)

(๑.๒) คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๕ คน

(๑.๒.๑) มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือขั้นต่ำปริญญาโท หรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ

(๑.๒.๒) มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปี ย้อนหลัง สำหรับคณาจารย์ใหม่อย่างน้อย ๑ รายการภายใน ๒ ปี หรือ ๒ รายการภายใน ๔ ปี ทั้งนี้อย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(๑.๓) คณาจารย์ผู้สอน

(๑.๓.๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอนหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และ

(๑.๓.๒) มีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง และ

(๑.๓.๓) มีคุณสมบัติเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพนั้นๆ (ถ้ามี)

ในกรณีของคณาจารย์พิเศษหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สามารถได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาโท แต่ทั้งนี้ต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง สามารถได้รับการยกเว้นคุณวุฒิปริญญาเอกแต่ทั้งนี้ต้องมีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าและมีประสบการณ์การทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๔ ปี ทั้งนี้คณาจารย์พิเศษทั้งหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตและประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชาโดยมีคณาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

(๒) หลักสูตรปริญญาโท

(๒.๑) คณาจารย์ประจำหลักสูตร

(๒.๑.๑) มีคุณวุฒิขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ

(๒.๑.๒) มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง สำหรับคณาจารย์ใหม่อย่างน้อย ๑ รายการภายใน ๒ ปี หรือ ๒ รายการภายใน ๔ ปี ทั้งนี้อย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

177

๗

(๒.๒) คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๓ คน

(๒.๒.๑) มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ

(๒.๒.๒) มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง สำหรับคณาจารย์ใหม่ อย่างน้อย ๑ รายการภายใน ๒ ปีหรือ ๒ รายการภายใน ๔ ปี ทั้งนี้อย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(๒.๓) คณาจารย์ผู้สอน

(๒.๓.๑) มีคุณวุฒิชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และ

(๒.๓.๒) มีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง ทั้งนี้คณาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีคณาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

(๓) หลักสูตรปริญญาเอก

(๓.๑) คณาจารย์ประจำหลักสูตร

(๓.๑.๑) มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ

(๓.๑.๒) มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง สำหรับคณาจารย์ใหม่ อย่างน้อย ๑ รายการภายใน ๒ ปี หรือ ๒ รายการภายใน ๔ ปี ทั้งนี้อย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(๓.๒) คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวนอย่างน้อย ๓ คน

(๓.๒.๑) มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งศาสตราจารย์ และ

(๓.๒.๒) มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง สำหรับคณาจารย์ใหม่ อย่างน้อย ๑ รายการภายใน ๒ ปี หรือ ๒ รายการภายใน ๔ ปี ทั้งนี้อย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(๓.๓) คณาจารย์ผู้สอน

(๓.๓.๑) มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน และ

(๓.๓.๒) มีประสบการณ์ด้านการสอนและมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง ทั้งนี้ คณาจารย์พิเศษต้องมีชั่วโมงสอนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของรายวิชา โดยมีคณาจารย์ประจำเป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานั้น

คณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ต้องทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทหรือปริญญาตรี และหรืออาจารย์ผู้สอบปริญญาโทหรือปริญญาตรี และหรือคณาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรนั้นด้วย

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างย้งสำหรับสาขาวิชาที่ไม่สามารถสรรหาคณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามจำนวน หรือมีจำนวนนิสิตน้อยกว่า ๑๐ คน ให้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และให้บัณฑิตวิทยาลัยเสนอจำนวนและคุณวุฒิของคณาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีนั้นต่อสภาวิชาการ สภามหาวิทยาลัย และคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตามลำดับ เพื่อพิจารณาเป็นรายกรณี

177

๘

ข้อ ๑๘ คณาจารย์ประจำหลักสูตรมีภาระงานเป็นที่ปรึกษาปริญญาโทและสารนิพนธ์ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) คณาจารย์ประจำหลักสูตร ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทของนิสิตปริญญาโทและปริญญาเอกรวมได้ไม่เกิน ๕ คน ต่อภาคการศึกษา กรณีคณาจารย์ประจำหลักสูตรดำรงตำแหน่งระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป หรือมีคุณวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ขึ้นไป ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทของนิสิตระดับปริญญาโทและเอกรวมได้ไม่เกิน ๑๐ คนต่อภาคการศึกษา กรณีคณาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์และมีความจำเป็นต้องดูแลนิสิตเกินกว่าจำนวนที่กำหนด ให้ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นรายกรณี และให้บัณฑิตวิทยาลัยขอความเห็นชอบต่อสภาวิชาการ สภามหาวิทยาลัย ตามลำดับ และหากมีความจำเป็นต้องดูแลนิสิตมากกว่า ๑๕ คน ให้ขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการอุดมศึกษาเป็นรายกรณีด้วย

(๒) คณาจารย์ประจำหลักสูตร ๑ คน ให้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลัก ของนิสิตปริญญาโทได้ไม่เกิน ๑๕ คน หากเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลักทั้งปริญญาโทและสารนิพนธ์ ให้คิดสัดส่วนจำนวนนิสิตที่ทำปริญญาโท ๑ คน เทียบได้กับจำนวนนิสิตที่ทำสารนิพนธ์ ๓ คน ทั้งนี้การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลักทั้งปริญญาโทและสารนิพนธ์รวมกันแล้วต้องไม่เกิน ๑๕ คนต่อภาคการศึกษา

ภาระงานของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทและสารนิพนธ์ให้นับรวมจำนวนนิสิตเก่าที่ยังไม่ส่งเล่มปริญญาโทหรือสารนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ ทั้งนี้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทและสารนิพนธ์ต้องจัดสรรเวลา ให้คำปรึกษากับนิสิตอย่างเหมาะสม

หมวด ๓

การรับเข้าเป็นนิสิต

ข้อ ๑๙ คุณสมบัติของผู้เข้าเป็นนิสิต

(๑) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

(๒) หลักสูตรปริญญาโท จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า หรือระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตในสาขาวิชาเดียวกันหรือสาขาวิชาสัมพันธ์กัน

(๓) หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีระยะเวลาศึกษา ๖ ปี หรือระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตหรือระดับปริญญาโท ในสาขาวิชาเดียวกันหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน

(๔) หลักสูตรปริญญาเอกจะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าที่มีผลการเรียนดีมาก (มีค่าคะแนนสะสมเฉลี่ยตลอดหลักสูตร ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐) ตามที่หลักสูตรกำหนด หรือระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า

ทั้งนี้ต้องมีผลการสอบภาษาอังกฤษได้ตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย และผู้เข้าเป็นนิสิตจะต้องแสดงหลักฐานการสำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาที่มหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รับรองวุฒิการศึกษาให้การรับรอง หรือหลักฐานรับรองการศึกษาที่รอสภามหาวิทยาลัยอนุมัติ และต้องมีคุณสมบัติอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

1-77

๙

ข้อ ๒๐ การรับเข้าเป็นนิสิต ใช้วิธีอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

- (๑) สอบคัดเลือก
- (๒) คัดเลือก
- (๓) รับโอนนิสิต จากสถาบันอุดมศึกษาอื่น
- (๔) รับเข้าตามข้อตกลงของมหาวิทยาลัยในโครงการความร่วมมือ หรือ โครงการพิเศษของ

มหาวิทยาลัย

(๕) วิธีการอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษากำหนด
การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๑ การขึ้นทะเบียนเป็นนิสิต

(๑) ผู้ที่ผ่านการรับเข้าเป็นนิสิตต้องมารายงานตัวพร้อมหลักฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยชำระเงินตามประกาศมหาวิทยาลัย เรื่องการเก็บเงินค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ตามวัน เวลา และสถานที่ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ผู้ที่ผ่านการรับเข้าเป็นนิสิตที่ไม่สามารถมารายงานตัวเป็นนิสิตตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดเป็นอันหมดสิทธิ์ที่จะเข้าเป็นนิสิต เว้นแต่จะได้แจ้งเหตุขัดข้องให้บัณฑิตวิทยาลัยทราบเป็นลายลักษณ์อักษรในวันที่กำหนด ให้รายงานตัว และเมื่อได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยแล้วต้องมารายงานตัวตามที่กำหนด

กรณีผู้ที่ผ่านการรับเข้าเป็นนิสิต แต่จำนวนไม่เพียงพอต่อการเปิดสอน ให้บัณฑิตวิทยาลัยขึ้นบัญชีไว้ได้ แต่ไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา โดยยังไม่นับเป็นระยะเวลาการศึกษา

(๒) การขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตจะนับจากวันแรกของภาคการศึกษาที่นิสิตรายงานตัว

หมวด ๔

การลงทะเบียน

ข้อ ๒๒ การลงทะเบียนเรียนรายวิชา ปรินญาณิพนธ์ สารนิพนธ์

(๑) กำหนดวัน และวิธีการลงทะเบียนเรียนและขอเพิ่ม-ลดรายวิชาในแต่ละระบบการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

(๒) การลงทะเบียนเรียนรายวิชาจะสมบูรณ์ต่อเมื่อนิสิตได้ชำระค่าธรรมเนียมต่างๆ ของมหาวิทยาลัยเรียบร้อยแล้วภายในกำหนดเวลาตามประกาศมหาวิทยาลัย นิสิตผู้ใดลงทะเบียนเรียน หรือชำระค่าธรรมเนียมต่างๆ ภายหลังที่มหาวิทยาลัยกำหนด จะต้องถูกปรับตามระเบียบมหาวิทยาลัยว่าด้วยการเก็บเงินค่าธรรมเนียมการศึกษา

(๓) ผู้ที่ขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตในภาคการศึกษาใดของแต่ละระบบการจัดการศึกษา ต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชาในภาคการศึกษานั้น

(๔) นิสิตที่ไม่ได้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยสมบูรณ์ในภาคการศึกษาใดภายในกำหนดเวลาตามประกาศมหาวิทยาลัยจะไม่มีสิทธิ์เรียนในภาคการศึกษานั้น เว้นแต่จะได้รับอนุมัติเป็นกรณีพิเศษจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(๕) รายวิชาที่หลักสูตรกำหนดว่าต้องเรียนรายวิชาอื่นก่อนหรือมีบูรณาการ นิสิตต้องเรียนและสอบได้รายวิชาหรือบูรณาการที่กำหนดไว้ก่อนจึงจะมีสิทธิ์ลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นได้

(๖) นิสิตระดับปริญญาตรี สามารถลงทะเบียนในรายวิชาระดับบัณฑิตศึกษาได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

177

๑๐

ข้อ ๒๓ จำนวนหน่วยกิตที่ลงทะเบียนได้ นิสิตจะต้องลงทะเบียนในแต่ละภาคการศึกษาปกติให้เป็นไปตามระบบการจัดการศึกษาในข้อ ๘ และการจัดการศึกษาในข้อ ๙ ให้ลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต ในแต่ละภาคการศึกษาปกติโดยไม่นับรวมหน่วยกิตของปริญญาโทหรือปริญญาตรี นอกจากนี้ นิสิตสามารถลงทะเบียนเรียนในภาคฤดูร้อนได้ไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

หากมีเหตุผลและความจำเป็นพิเศษ การลงทะเบียนเรียนที่มีจำนวนหน่วยกิต แตกต่างไปจากเกณฑ์ข้างต้นสามารถทำได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่กระทบกระเทือนต่อมาตรฐานและคุณภาพการศึกษา โดยต้องผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และได้รับการอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๒๔ การลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยไม่นับหน่วยกิต (Audit)

(๑) นิสิตจะลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยไม่นับหน่วยกิตได้ ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา และคณาจารย์ผู้สอนรายวิชานั้นเป็นลายลักษณ์อักษร

(๒) จำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่เรียนเป็นพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิต จะไม่นับรวมเป็นหน่วยกิตสะสม

(๓) รายวิชาที่เรียนโดยไม่นับหน่วยกิต จะนับรวมเป็นจำนวนหน่วยกิตสูงสุดที่นิสิตสามารถลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษานั้น

(๔) นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาโดยไม่นับหน่วยกิต จะต้องใช้เวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมดของรายวิชานั้น ผู้รับผิดชอบรายวิชาสามารถกำหนดให้ทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นและต้องผ่านการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามที่ผู้รับผิดชอบรายวิชากำหนด

(๕) คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยสามารถอนุมัติให้บุคคลภายนอกเข้าเรียนบางรายวิชาเป็นพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิตได้ แต่ต้องมีคุณสมบัติและพื้นฐานความรู้ตามที่บัณฑิตวิทยาลัยเห็นสมควร และจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและระเบียบต่างๆ ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๕ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาที่ขาดความรู้พื้นฐานของวิชาเอก คณะกรรมการบริหารหลักสูตรสามารถให้เรียนวิชาปรับพื้นฐานโดยไม่นับหน่วยกิต ผู้รับผิดชอบรายวิชาสามารถกำหนดให้ทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้น และต้องผ่านการประเมินผลสัมฤทธิ์ตามที่ผู้รับผิดชอบรายวิชากำหนด โดยผลการเรียนได้ในระดับ S

ข้อ ๒๖ การขอลถอนการลงทะเบียน (Withdrawn) รายวิชาใดๆ ต้องยื่นคำร้องก่อนสอบปลายภาค ไม่น้อยกว่า ๒ สัปดาห์ โดยได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๒๗ การลงทะเบียนเพื่อรักษาสภาพนิสิต นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนครบตามแผนการศึกษาที่กำหนดในหลักสูตร แต่ยังไม่สำเร็จการศึกษา ต้องลงทะเบียนชำระเงินตามประกาศมหาวิทยาลัย เรื่อง การเก็บเงินค่าธรรมเนียมการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อรักษาสภาพนิสิตทุกภาคการศึกษาจนกว่าจะสำเร็จการศึกษา สำหรับการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา นิสิตไม่ต้องลงทะเบียนเพื่อรักษาสภาพนิสิต ยกเว้น นิสิตประสงค์จะสำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาไม่ต้องชำระค่ารักษาสภาพนิสิตภาคฤดูร้อนนั้นด้วย โดยการลงทะเบียนเพื่อรักษาสภาพนิสิตให้แล้วเสร็จภายใน ๔ สัปดาห์ นับจากวันเปิดภาคการศึกษา

177

๑๑

หมวด ๕
การวัดและประเมินผลการศึกษา

ข้อ ๒๘ รายวิชาตามข้อ ๑๐ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) นิสิตต้องมีเวลาเรียนในรายวิชาหนึ่งๆ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด จึงจะมีสิทธิเข้าสอบในรายวิชาดังกล่าวได้

ข้อ ๒๙ การประเมินผลการศึกษาของรายวิชา

(๑) การประเมินผลการศึกษาของแต่ละรายวิชาให้ใช้ระบบค่าระดับชั้น ดังนี้

ระดับชั้น	ความหมาย	ค่าระดับชั้น
A	ดีเยี่ยม (Excellent)	๔.๐
B+	ดีมาก (Very Good)	๓.๕
B	ดี (Good)	๓.๐
C+	ดีพอใช้ (Fairly Good)	๒.๕
C	พอใช้ (Fair)	๒.๐
D+	อ่อน (Poor)	๑.๕
D	อ่อนมาก (Very Poor)	๑.๐
E	ตก (Fail)	๐.๐

(๒) ในกรณีที่รายวิชาในหลักสูตร ไม่มีการประเมินผลเป็นค่าระดับชั้น ให้ประเมินผลโดยใช้สัญลักษณ์ ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
S	ผลการเรียน/การปฏิบัติ/ฝึกงาน/เป็นที่พอใจ (Satisfactory)
U	ผลการเรียน/การปฏิบัติ/ฝึกงาน/ไม่เป็นที่พอใจ (Unsatisfactory)
AU	การเรียนเป็นพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิต (Audit)
I	การประเมินผลยังไม่สมบูรณ์ (Incomplete)
W	การถอนการลงทะเบียนเรียน (Withdrawn)
IP	ยังไม่ประเมินผลการเรียนในภาคการศึกษานั้น (In Progress)

(๓) การให้ E จะกระทำในกรณีต่อไปนี้

- (๓.๑) นิสิตสอบตก
- (๓.๒) นิสิตขาดสอบ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
- (๓.๓) นิสิตมีเวลาเรียนไม่ครบตามเกณฑ์ในข้อ ๒๘
- (๓.๔) นิสิตทุจริตในการสอบ หรือการทุจริตใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา
- (๓.๕) เปลี่ยนจากสัญลักษณ์ I เนื่องจากไม่ปฏิบัติตามเกณฑ์ใน (๕) (๕.๒)

(๔) การให้ S หรือ U จะกระทำได้เฉพาะรายวิชาที่ไม่นับหน่วยกิต หรือนับหน่วยกิต แต่สาขาวิชาเห็นว่าไม่สมควรประเมินผลการศึกษาในลักษณะของค่าระดับชั้น หรือการประเมินผลการฝึกงานที่มีได้กำหนดเป็นรายวิชาให้ใช้สัญลักษณ์ S หรือ U แล้วแต่กรณี แต่ในกรณีที่นิสิตได้ U จะต้องปฏิบัติงานเพิ่มเติมจนกว่าจะได้รับความเห็นชอบให้ S ทั้งนี้ต้องไม่เกินระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาตามข้อ ๑๔ จึงจะถือว่าได้ศึกษาครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

177

๑๒

(๕) การให้ I จะกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

(๕.๑) นิสิตมีเวลาเรียนครบตามเกณฑ์ในข้อ ๒๘ แต่ไม่ได้สอบเพราะป่วยหรือเหตุสุดวิสัย และได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(๕.๒) คณาจารย์ผู้สอนและคณบดีที่หลักสูตรสังกัดเห็นสมควรให้รอผลการศึกษา เพราะนิสิตยังปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นส่วนประกอบการศึกษาวิชานั้นยังไม่สมบูรณ์ นิสิตจะต้องดำเนินการแก้สัญลักษณ์ I ให้เสร็จสิ้นภายใน ๔ สัปดาห์นับแต่เปิดภาคการศึกษาถัดไป เพื่อให้ผู้รับผิดชอบรายวิชาแก้สัญลักษณ์ I หากพ้นกำหนดดังกล่าว ให้ผู้รับผิดชอบรายวิชาเปลี่ยนสัญลักษณ์ I เป็นค่าระดับชั้น E หรือ U ได้ทันทีแล้วแต่กรณี และส่งผลการศึกษารายวิชามายังบัณฑิตวิทยาลัย

(๖) การให้ W จะกระทำในกรณีต่อไปนี้

(๖.๑) นิสิตได้รับอนุมัติให้ถอนการลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นตามข้อ ๒๖

(๖.๒) นิสิตได้รับอนุมัติให้ลาพักการเรียนตามข้อ ๓๖

(๖.๓) นิสิตถูกสั่งพักการเรียนในภาคการศึกษานั้น

(๖.๔) นิสิตได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยให้เปลี่ยนจากสัญลักษณ์ I เนื่องจากการป่วยหรือเหตุอันสุดวิสัยยังไม่สิ้นสุด

(๗) ให้ AU จะกระทำในกรณีที่นิสิตได้รับอนุมัติให้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาเป็นพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิต ตามข้อ ๒๔

(๘) การให้ IP ใช้สำหรับรายวิชาตามข้อ ๑๐(๒) (๓) หรือ (๔) ที่ต้องใช้ระยะเวลาศึกษาเกินกว่า ๑ ภาคการศึกษา โดยยังไม่มีเกรดและประเมินผลภายในภาคการศึกษาที่ลงทะเบียน สัญลักษณ์ IP จะถูกเปลี่ยนเมื่อได้รับการวัดและประเมินผลแล้ว ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษาถัดไป หากพ้นกำหนดดังกล่าว ให้ผู้รับผิดชอบรายวิชาเปลี่ยนสัญลักษณ์ IP เป็นค่าระดับชั้น E หรือ U ได้ทันทีแล้วแต่กรณี และส่งผลการศึกษารายวิชามายังบัณฑิตวิทยาลัย

(๙) การประเมินผลการศึกษาต้องได้รับการอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๓๐ การประเมินผลการสอบพิเศษตามข้อกำหนดของหลักสูตร ได้แก่ การสอบสมรรถภาพทางภาษา (Language Proficiency) การสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) การสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) และการสอบปากเปล่าปริญญาโทหรือปริญญาตรี การประเมินผล การสอบพิเศษดังกล่าว ให้ผลการประเมินเป็น ดังนี้

ระดับชั้น	ความหมาย
P	ผ่าน (Pass)
F	ไม่ผ่าน (Fail)

ข้อ ๓๑ การประเมินผลปริญญาโทหรือปริญญาตรีแต่ละภาคการศึกษาให้ประเมินผลโดยใช้สัญลักษณ์ S หรือ U ตามข้อ ๒๙ (๒) และเมื่อมีการสอบปากเปล่าปริญญาโทหรือปริญญาตรี การประเมินผลให้เป็น P หรือ F ตามข้อ ๓๐ ในภาคการศึกษาที่หน่วยกิตสุดท้ายลงทะเบียน

การประเมินระดับคุณภาพปริญญาโทหรือปริญญาตรี ประกอบด้วยเนื้อหา กระบวนการวิจัย จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ การเขียน และการสอบปากเปล่า ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาโทหรือปริญญาตรี การประเมินให้กระทำหลังจากนิตสอบปากเปล่าปริญญาโทหรือปริญญาตรี

๖๗๖

๑๓

ทั้งนี้ให้บัณฑิตวิทยาลัยมีการระบุชื่อปริญญาโทหรือสารนิพนธ์ และระดับคุณภาพของปริญญาโทหรือสารนิพนธ์ในใบแสดงผลการศึกษา (Transcript) เป็น ๔ ระดับดังนี้

Very Good	ดีมาก
Good	ดี
Pass	ผ่าน
Fail	ไม่ผ่าน

ข้อ ๓๒ การเรียนซ้ำหรือเรียนแทน

(๑) นิสิตสามารถลงทะเบียนเรียนซ้ำรายวิชาบังคับในหลักสูตรที่สอบได้ต่ำกว่าค่าระดับชั้น B หรือจะเลือกเรียนวิชาอื่นในหมวดเดียวกันและมีลักษณะเนื้อหาคล้ายคลึงกันแทนกันได้ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(๒) นิสิตที่ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๓.๐๐ แต่มากกว่า ๒.๕๐ สามารถเรียนซ้ำวิชาที่สอบได้ต่ำกว่าค่าระดับชั้น B หรือจะเลือกเรียนวิชาอื่นในหมวดเดียวกันแทนกันได้

ข้อ ๓๓ การนับจำนวนหน่วยกิต และการคำนวณค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม

(๑) การนับจำนวนหน่วยกิตเพื่อใช้ในการคำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้นำจากรายวิชาที่มีการประเมินผลการศึกษาที่มีค่าระดับชั้นตามข้อ ๒๙ (๑) ในกรณีที่นิสิตลงทะเบียนเรียนซ้ำ หรือเรียนแทนในรายวิชาใดให้นำจำนวนหน่วยกิต และค่าระดับชั้นที่ได้ใหม่ไปใช้แทนที่ค่าระดับชั้นเดิมในการคำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ยของภาคการศึกษานั้น

(๒) การนับจำนวนหน่วยกิตสะสมเพื่อให้ครบตามจำนวนที่กำหนดในหลักสูตรให้นำเฉพาะหน่วยกิตของรายวิชาที่สอบได้ค่าระดับชั้นตั้งแต่ D ขึ้นไปเท่านั้น

(๓) ค่าคะแนนเฉลี่ยรายภาคการศึกษา ให้คำนวณจากผลการเรียนของนิสิตในภาคเรียนนั้น โดยเอาผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนหน่วยกิตกับค่าระดับชั้นของแต่ละวิชาเป็นตัวตั้งหารด้วยจำนวนหน่วยกิตของภาคการศึกษานั้น

(๔) ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณจากผลการเรียนของนิสิตตั้งแต่เริ่มเข้าเรียนจนถึงภาคเรียนสุดท้าย โดยเอาผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนหน่วยกิตกับค่าระดับชั้นของแต่ละรายวิชาที่เรียนทั้งหมดเป็นตัวตั้งหารด้วยจำนวนหน่วยกิตรวมทั้งหมด

(๕) การคำนวณค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณเมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติภาคเรียนที่ ๒ ที่นิสิตลงทะเบียนเรียน

(๖) ในภาคการศึกษาที่นิสิตได้ IP รายวิชาใด ไม่ต้องนำรายวิชานั้นมาคำนวณค่าคะแนนเฉลี่ยรายภาคการศึกษานั้น แต่ให้นำไปคำนวณในภาคการศึกษาที่มีการประเมินผล

ข้อ ๓๔ การทุจริตใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาหรือการสอบ

(๑) นิสิตที่เจตนาหรือทำการทุจริตใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาหรือการสอบ จะได้รับโทษ อย่างไม่อย่างหนึ่งดังนี้

(๑.๑) ตกในรายวิชาหรือการสอบพิเศษนั้น

(๑.๒) ตกในรายวิชาหรือการสอบพิเศษนั้น และพักการเรียนในภาคการศึกษาถัดไป หรือ

เลื่อนการเสนอชื่อขอรับปริญญาไปอีก ๑ ปีการศึกษา

(๑.๓) พ้นจากสภาพนิสิต

177

๑๔

(๒) นิสิตที่จ้างทำ ปลอมแปลงข้อมูล คัดลอกปริญญาบัตรหรือสารนิพนธ์ หรือเข้าช้อนกับงานผู้อื่น บัณฑิตวิทยาลัยจะถือว่าปริญญาบัตรหรือสารนิพนธ์เล่มนั้นเป็นโมฆะ และให้มหาวิทยาลัยพิจารณาถอดถอนปริญญาบัตรหรือสารนิพนธ์เล่มนั้น หรือเสนอสภามหาวิทยาลัยให้มีการเพิกถอนปริญญาบัตรได้แม้จะตรวจพบในภายหลัง

การพิจารณาการทุจริตดังกล่าว ให้เป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

หมวด ๖

สถานภาพของนิสิต การลาพักการเรียน และการลาออก

ข้อ ๓๕ สถานภาพของนิสิต มีดังนี้

(๑) นิสิตสามัญ ได้แก่ ผู้ที่ผ่านการรับเข้าเป็นนิสิตด้วยวิธีการตามข้อ ๒๐ และขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตของมหาวิทยาลัย และเข้าศึกษาในหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่ง

(๒) นิสิตทดลองศึกษา ได้แก่ ผู้ที่หลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งในระดับบัณฑิตศึกษารับเข้าทดลองศึกษาในภาคการศึกษาแรกตามเงื่อนไขที่กำหนดขึ้นเฉพาะคราว

(๓) นิสิตดุษฎีบัณฑิต (Doctoral Candidate) ได้แก่ นิสิตหลักสูตรปริญญาเอกที่สอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) ผ่าน และได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยให้ดำเนินการทำปริญญาบัตรได้

(๔) นิสิตสมทบ ได้แก่ นิสิต หรือนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาอื่น ที่ได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย โดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรให้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาเพื่อนำหน่วยกิตไปคิดรวมกับหลักสูตรของสถาบันที่ตนสังกัด

(๕) นิสิตที่เข้าร่วมศึกษา ได้แก่ นิสิตนอกหลักสูตร หรือบุคคลภายนอกที่ได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย โดยผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรให้เข้าร่วมศึกษาในรายวิชา ระดับบัณฑิตศึกษา โดยสามารถเทียบโอนหน่วยกิตที่เรียนได้เมื่อได้รับคัดเลือกให้เป็นนิสิต

ข้อ ๓๖ การลาพักการเรียน

(๑) นิสิตสามารถยื่นคำร้องขอลาพักการเรียนได้เฉพาะในช่วงที่อยู่ในแผนการศึกษาเท่านั้น ช่วงรักษาสภาพนิสิตไม่สามารถลาพักการเรียนได้ การลาพักการเรียนสามารถดำเนินการด้วยกรณีใดกรณีหนึ่งต่อไปนี้

(๑.๑) ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศ หรือทุนอื่นใดที่มหาวิทยาลัยเห็นควรสนับสนุน

(๑.๒) ป่วยและต้องรักษาตัวเป็นเวลานานตามคำสั่งแพทย์โดยมิใช่รับรองแพทย์

(๑.๓) มีเหตุจำเป็นส่วนตัว โดยสามารถยื่นคำร้องขอลาพักการเรียนได้

(๒) การลาพักการเรียน นิสิตต้องยื่นคำร้องภายใน ๒ สัปดาห์ นับแต่เปิดภาคเรียนของภาคการศึกษานั้น ที่ลาพักการเรียนและจะต้องชำระเงินค่ารักษาสภาพนิสิตกรณีลาพักการเรียนของภาคการศึกษานั้น โดยคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาอนุมัติการลาพักการเรียน

(๓) การลาพักการเรียน ให้อนุมัติครั้งละ ๑ ภาคการศึกษา ถ้านิสิตยังมีความจำเป็นที่จะต้องขอลาพักการเรียนต่อไปอีก ให้ยื่นคำร้องใหม่ตาม ๓๖ (๒)

(๔) ให้นับระยะเวลาที่ลาพักการเรียนรวมอยู่ในระยะเวลาการศึกษาด้วย

177

๑๕

ข้อ ๓๗ การลาออกนิตินิติที่ประสงค์จะลาออกจากความเป็นนิสิตของมหาวิทยาลัย ให้ยื่นคำร้องต่อ
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเพื่ออนุมัติ โดยผ่านประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณบดีที่หลักสูตรสังกัด

ข้อ ๓๘ การพ้นจากสภาพนิสิต นิสิตพ้นจากสภาพนิสิตในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

(๒) ได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยให้ลาออกตามข้อ ๓๗

(๓) ถูกตัดชื่อออกจากมหาวิทยาลัยและคณบดีบัณฑิตลงนามอนุมัติ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๓.๑) ไม่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาแรกที่ขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตตามข้อ ๒๒ (๓)

(๓.๒) เมื่อพ้นกำหนดเวลา ๑ ภาคการศึกษาแล้ว ไม่ชำระเงินค่าธรรมเนียมการศึกษา หรือ
รักษาสภาพนิสิต ภายใน ๔ สัปดาห์ของภาคการศึกษาถัดไป

(๓.๓) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๑๔ อย่างใดอย่างหนึ่ง

(๓.๔) ค่าคะแนนเฉลี่ยในภาคการศึกษาแรกที่ศึกษาได้ต่ำกว่า ๒.๕๐

(๓.๕) ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๓.๐๐ แต่สูงกว่า ๒.๕๐ และไม่สามารถทำค่าคะแนน
เฉลี่ยสะสมได้ตั้งแต่ ๓.๐๐ ขึ้นไป ภายใน ๑ ภาคการศึกษาถัดไป

(๓.๖) นิสิตหลักสูตรปริญญาเอกที่มีสถานะผ่านแบบมีเงื่อนไข และสอบภาษาอังกฤษไม่ผ่าน
เมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา

(๓.๗) ระยะเวลาอนุมัติค่าใช้จ่ายปริญญาโทที่นับจากวันที่คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยลงนามถึง
วันสิ้นสุดระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตร ไม่เป็นไปตามกำหนด ดังนี้

(๓.๗.๑) สารนิพนธ์ จำนวน ๖ หน่วยกิต จะต้องใช้เวลาเหลือน้อย ๓ เดือน

(๓.๗.๒) ปริญญาโท จำนวน ๑๒ หน่วยกิต จะต้องใช้เวลาเหลือน้อย ๖ เดือน

(๓.๗.๓) ปริญญาโท จำนวน ๓๖ หน่วยกิต จะต้องใช้เวลาเหลือน้อย ๙ เดือน

(๓.๗.๔) ปริญญาโท จำนวนมากกว่า ๓๖ หน่วยกิตขึ้นไป จะต้องใช้เวลาเหลือน้อย

อย่างน้อย ๑๒ เดือน

(๓.๗.๕) สอบประมวลความรู้ หรือ สอบวัดคุณสมบัติ ๓ ครั้ง ไม่ผ่าน โดยรวมสอบแก้ตัว

(๓.๗.๖) สอบเค้าโครงปริญญาโท ๓ ครั้ง ไม่ผ่าน

(๓.๗.๗) เป็นนิสิตทดลองศึกษาตามข้อ ๓๕ (๒) ได้คะแนนเฉลี่ยในภาคการศึกษาแรกต่ำกว่า ๓.๐๐

(๓.๗.๘) สอบสมรรถภาพทางภาษา (Language Proficiency) ไม่ผ่านถึงวันสิ้นสุดระยะเวลา
การศึกษาตามหลักสูตรตามข้อ ๑๔ (๑) (๒) (๓)

(๓.๗.๙) ไม่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรภายในระยะเวลาตามข้อ ๑๔ ที่รวมระยะเวลา
ขยายเวลาการศึกษาแล้ว

(๓.๗.๑๐) ได้ผลการประเมินการทำปริญญาโทหรือสารนิพนธ์ไม่เป็นที่พอใจ
(Unsatisfactory) ๒ ครั้ง หรือผลประเมินคุณภาพปริญญาโทหรือสารนิพนธ์ ระดับชั้นไม่ผ่าน (Fail)

(๓.๗.๑๑) ทำการทุจริตใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการสอบตามข้อ ๓๔

(๓.๗.๑๒) มีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

(๓.๗.๑๓) ทำผิดระเบียบของมหาวิทยาลัยอย่างร้ายแรง

(๓.๗.๑๔) ถูกพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีอาญา เว้นแต่ความผิดโดยประมาท หรือความผิด

ลหุโทษ

(๔) ถึงแก่กรรม

๑๖

หมวด ๗

การเปลี่ยนสถานภาพนิสิตและการโอนหน่วยกิต

ข้อ ๓๙ การเปลี่ยนสถานภาพนิสิต

(๑) การเปลี่ยนสถานภาพนิสิตได้แก่ การเปลี่ยนสภาพนิสิตระหว่างในเวลาราชการกับนอกเวลาราชการ การเปลี่ยนแผนการเรียนระหว่างแผน ก กับแผน ข ในระดับปริญญาโท การเปลี่ยนแผนการเรียน ระหว่างแบบ ๑ กับแบบ ๒ ในระดับปริญญาเอก

(๒) ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่ง คณะบัณฑิตวิทยาลัยสามารถอนุมัติให้นิสิตเปลี่ยนสถานภาพนิสิตได้ ทั้งนี้ นิสิตจะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและระเบียบต่างๆ รวมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการศึกษา ในการเปลี่ยนสถานภาพ ให้ถูกต้อง

(๓) นิสิตทดลองศึกษาที่เข้าศึกษาในภาคการศึกษาแรก และสอบได้ค่าคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ ให้บัณฑิตวิทยาลัยเปลี่ยนเป็นนิสิตสามัญได้เมื่อสิ้นภาคการศึกษาแรก และให้นับระยะเวลาศึกษาตั้งแต่การเป็นนิสิตทดลองศึกษา

ข้อ ๔๐ การโอนหน่วยกิตและการเทียบโอนหน่วยกิต ให้ใช้เกณฑ์ดังนี้

(๑) นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาที่พ้นจากสภาพนิสิตตามข้อ ๓๘ แล้วผ่านการรับเข้าเป็นนิสิตใหม่ ด้วยวิธีการตามข้อ ๒๐ สามารถขอโอนหน่วยกิตรายวิชาเดียวกันหรือรายวิชาที่เทียบเคียงกันได้ ในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่ได้เคยศึกษามาแล้วได้ เฉพาะรายวิชาที่สอบได้ค่าระดับชั้นตั้งแต่ B ขึ้นไป โดยนับหน่วยกิตรายวิชาที่ขอโอนมาเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยกิตในหลักสูตรที่กำลังศึกษาได้โดยไม่ต้องเรียนรายวิชานั้นซ้ำอีก หรือขอโอนผลการสอบพิเศษตามข้อ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ทั้งนี้ รายวิชาที่เรียน หรือผลสอบพิเศษ ต้องผ่านมาแล้วไม่เกิน ๕ ปี นับจากวันที่เข้าเป็นนิสิตใหม่

ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตที่เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หรือระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงที่เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ในสาขาวิชาเดียวกันหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน ให้เทียบโอนหน่วยกิตได้ไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของหลักสูตรที่จะเข้าศึกษา

การขอโอนหน่วยกิตรายวิชาต้องได้รับความเห็นชอบจากประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรที่กำลังศึกษา คณะที่หลักสูตรสังกัด และได้รับอนุมัติจากคณะบัณฑิตวิทยาลัย

(๒) การรับและเทียบโอนหน่วยกิต บัณฑิตวิทยาลัยสามารถยกเว้น หรือ เทียบโอนหน่วยกิตรายวิชา หรือปริญญาโทจากหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ให้กับนิสิตที่มีความรู้ ความสามารถ ที่สามารถวัดมาตรฐานได้ ทั้งนี้ นิสิตต้องศึกษาให้ครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การเทียบโอนผลการเรียนตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๔๑ การเทียบโอนความรู้ ประสบการณ์และให้หน่วยกิต บัณฑิตวิทยาลัยสามารถยกเว้น หรือ เทียบโอนความรู้ ประสบการณ์การทำงาน จากการศึกษาจากระบบ หรือการศึกษาตามอัธยาศัย จากหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้นแบบไม่ประสาற்பริญญา (Short Course - Non Degree Program) ที่มหาวิทยาลัยรับรอง เป็นรายวิชาหรือกลุ่มรายวิชาตามหลักสูตรหรือระดับการศึกษาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยได้ ทั้งนี้ หลักเกณฑ์การเทียบโอนให้เป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ ๔๒ การเปลี่ยนสาขาวิชาหรือระดับการศึกษานิสิตที่ประสงค์จะเปลี่ยนสาขาวิชาหรือระดับการศึกษาที่ศึกษา ให้กระทำได้โดยการคัดเลือกจากสาขาวิชาหรือระดับการศึกษาที่ต้องการเข้าศึกษา โดยได้รับ

177

๑๗

ความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารหลักสูตรสาขาวิชาหรือระดับการศึกษาเดิม และคณะกรรมการบริหารหลักสูตรสาขาวิชาหรือระดับการศึกษาใหม่ ผ่านคณบดีหลักสูตรแรกสังกัด และคณบดีที่หลักสูตรใหม่สังกัด ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ระยะเวลาการศึกษาของนิสิตจะนับตั้งแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาสาขาวิชาหรือระดับการศึกษาแรกที่เข้ามาศึกษา รวมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการเปลี่ยนสาขาวิชาหรือระดับการศึกษาให้ถูกต้อง สำหรับการโอนหน่วยกิตรายวิชาให้เป็นไปตามข้อ ๔๐ กรณีการเปลี่ยนระดับการศึกษาที่เพิ่มขึ้นจะต้องมีคะแนนภาษาอังกฤษเป็นไปตามเกณฑ์ของระดับการศึกษานั้น

ข้อ ๔๓ การรับโอนนิสิตหรือนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น

(๑) มหาวิทยาลัยสามารถพิจารณารับโอนนิสิตหรือนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ โดยมีเงื่อนไขและวิธีการตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ทั้งนี้การนับระยะเวลาที่ศึกษาในหลักสูตร ให้เริ่มนับตั้งแต่เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเดิม

(๒) นิสิตหรือนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น ที่ได้รับโอนเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย จะต้องยอมรับการเทียบโอนรายวิชาตามมาตรฐานของมหาวิทยาลัย ตามข้อ ๔๐

(๓) นิสิตรับโอนจะต้องใช้เวลาศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปีการศึกษา แต่ต้องไม่เกินกำหนด ระยะเวลาการศึกษาตามข้อ ๑๔

ข้อ ๔๔ การคืนสภาพนิสิต สภาวิชาการมีอำนาจอนุมัติในการคืนสภาพนิสิตให้แก่ผู้ที่พ้นจากสภาพนิสิตตามข้อ ๓๘ (๓) แล้ว แต่ไม่เกิน ๒ ปีการศึกษานับจากวันที่คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยลงนามอนุมัติ และยังมีระยะเวลาการศึกษาเหลืออยู่ตามข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง เมื่อดำเนินการแล้วให้รายงานสภามหาวิทยาลัยทราบ

หมวด ๘

การสอบพิเศษ ปริญญาโทและสารนิพนธ์

ข้อ ๔๕ การสอบสมรรถภาพทางภาษา (Language Proficiency)

(๑) นิสิตทุกหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษาจะต้องสอบสมรรถภาพทางภาษาที่ไม่ใช่ภาษาประจำชาติของตนอย่างน้อย ๑ ภาษา การสอบภาษาใดให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยการอนุมัติของคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(๒) นิสิตหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ปริญญาโท สามารถยกเว้นให้ไม่ต้องสอบสมรรถภาพภาษาได้ในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๒.๑) นิสิตสอบสมรรถภาพทางภาษาได้แล้วจากสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานวัดและประเมินผลที่ได้มาตรฐานตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

(๒.๒) นิสิตที่กำลังศึกษาหลักสูตรวิชาเอกหรือสาขาทางภาษาที่ไม่ใช่ภาษาประจำชาติของตน ซึ่งมีรายวิชาเกี่ยวกับการอ่าน การใช้ภาษาไม่น้อยกว่า ๘ หน่วยกิต และมีผลการศึกษารายวิชาเหล่านั้นในค่าระดับชั้นตั้งแต่ B ขึ้นไป

(๒.๓) ผู้ที่จบการศึกษาจากประเทศที่ใช้ภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาของตนเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร และการศึกษา

(๒.๔) นิสิตเรียนภาษาอังกฤษที่จัดโดยบัณฑิตวิทยาลัยอย่างน้อย ๒ หลักสูตรและสอบผ่านตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

๑๘

(๓) นิสิตหลักสูตรปริญญาเอกทุกแบบ ไม่มีการยกเว้นให้ไม่ต้องสอบสมิทธิภาพทางภาษา และ นิสิตต้องสอบผ่าน เพื่อเป็นผู้มีสิทธิสอบปากเปล่าปริญญาโท

ข้อ ๔๖ การสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination)

(๑) นิสิตหลักสูตรปริญญาเอกทุกแบบ จะต้องสอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ

(๒) การสอบวัดคุณสมบัติเป็นการสอบในวิชาที่เกี่ยวข้องในรูปแบบการสอบข้อเขียน สอบปากเปล่า หรือสอบปฏิบัติ เพื่อวัดว่านิสิตมีความรู้พื้นฐานและมีความพร้อมในการทำปริญญาโท

(๓) ผู้มีสิทธิสอบวัดคุณสมบัติ

(๓.๑) นิสิตหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๑ ผ่านการประเมินของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ว่าสมควรเข้าสอบวัดคุณสมบัติได้

(๓.๒) นิสิตหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๒ ที่ลงทะเบียนรายวิชาต่างๆ ครบถ้วนตามหลักสูตร เมื่อนิสิตลงทะเบียนเรียนรายวิชาครบถ้วนตามหลักสูตรในภาคการศึกษาใด จึงจะมีสิทธิสอบวัดคุณสมบัติตั้งแต่ ภาคการศึกษานั้นเป็นต้นไป

(๔) วัน เวลา และกระบวนการสอบวัดคุณสมบัติให้เป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัยและ ให้ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรดำเนินการให้เสร็จสิ้น และส่งผลการสอบวัดคุณสมบัติภายใน ๓๐ วัน ทำการหลังวันสอบ แต่ไม่เกินวันสุดท้ายของภาคการศึกษานั้น

(๕) นิสิตที่สอบไม่ผ่าน (F) จะต้องสอบแก้ตัวใหม่ ภายในภาคการศึกษานั้น ทั้งนี้มีสิทธิสอบวัดคุณสมบัติเพียง ๓ ครั้งโดยนับรวมครั้งที่สอบแก้ตัว และหากนิสิตขาดสอบโดยไม่มีเหตุผลสมควร ถือว่า นิสิตสอบตกในครั้งนั้น

(๖) นิสิตต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นก่อนสอบเค้าโครงปริญญาโท เพื่อเป็นผู้มีสิทธิทำปริญญาโท

ข้อ ๔๗ การสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination)

(๑) นิสิตหลักสูตรปริญญาโท แผน ก ๑ และ แผน ข จะต้องสอบผ่านการสอบประมวลความรู้

(๒) นิสิตที่ลงทะเบียนรายวิชาต่างๆ ครบถ้วนตามหลักสูตรและได้ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ เมื่อนิสิตลงทะเบียนเรียนรายวิชาครบถ้วนตามหลักสูตรในภาคการศึกษาใด จึงจะมีสิทธิสอบประมวลความรู้ ตั้งแต่ภาคการศึกษานั้นเป็นต้นไป

(๓) วัน เวลา และกระบวนการสอบประมวลความรู้ให้เป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัยและให้ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรดำเนินการให้เสร็จสิ้นและส่งผลการสอบวัดประมวลความรู้ภายใน ๓๐ วัน ทำการหลังวันสอบ แต่ไม่เกินวันสุดท้ายของภาคการศึกษานั้น

(๔) นิสิตที่สอบไม่ผ่าน (F) จะต้องสอบแก้ตัวใหม่ ภายในภาคการศึกษานั้น ทั้งนี้มีสิทธิสอบประมวลความรู้เพียง ๓ ครั้ง โดยนับรวมครั้งที่สอบแก้ตัว และหากนิสิตขาดสอบโดยไม่มีเหตุผลสมควร ถือว่า นิสิตสอบตกในครั้งนั้น

ข้อ ๔๘ ปริญญาโท

(๑) นิสิตหลักสูตรปริญญาโท แผน ก และหลักสูตรปริญญาเอกทุกแบบ ต้องทำปริญญาโท ตามแนวปฏิบัติและขั้นตอนเป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

(๒) นิสิตจะดำเนินการเสนอเค้าโครงปริญญาโท ให้เป็นไปดังนี้

(๒.๑) นิสิตหลักสูตรปริญญาโททุกแผนการเรียน เมื่อลงทะเบียนเรียนในมหาวิทยาลัยมาแล้ว ไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษา แต่ไม่เกิน ๕ ภาคการศึกษา

(๒.๒) นิสิตหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๑ เมื่อลงทะเบียนเรียนในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อย กว่า ๑ ภาคการศึกษาและสอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) แต่ไม่เกิน ๕ ภาคการศึกษา

177

๑๙

(๒.๓) นิสิตหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๒ เมื่อได้ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร และได้ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ และสอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) แต่ไม่เกิน ๗ ภาคการศึกษา

หากนิตไม่ดำเนินการสอบเค้าโครงปริญญาโทตามระยะเวลาที่กำหนดให้บัณฑิตวิทยาลัย บันทึกผลประเมินการทำปริญญาโทในภาคการศึกษานั้นเป็น U

โดยนิตจะต้องส่งผลการสอบและเค้าโครงปริญญาโทภายใน ๒๐ วันทำการหลังสอบ แต่ไม่เกินวันที่ระบุไว้ในปฏิทินการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของภาคการศึกษานั้น

(๓) บัณฑิตวิทยาลัยจะแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทที่มีคุณสมบัติดังนี้

(๓.๑) หลักสูตรปริญญาโท แผน ก อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

(๓.๑.๑) อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทหลัก

๑) เป็นคณาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือขั้นต่่าปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ

๒) มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลังสำหรับคณาจารย์ใหม่อย่างน้อย ๑ รายการภายใน ๒ ปี หรือ ๒ รายการภายใน ๔ ปี ทั้งนี้อย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(๓.๑.๒) อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทร่วม (ถ้ามี) มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทหลัก

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อปริญญาโทไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง

(๓.๒) หลักสูตรปริญญาเอก อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

(๓.๒.๑) อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทหลัก

๑) เป็นคณาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือขั้นต่่าปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ

๒) มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง สำหรับคณาจารย์ใหม่อย่างน้อย ๑ รายการภายใน ๒ ปี หรือ ๒ รายการภายใน ๔ ปี ทั้งนี้อย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(๓.๒.๒) อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทร่วม (ถ้ามี) มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทหลัก

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อปริญญาโทไม่น้อยกว่า ๕ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกทั้งหลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อปริญญาโท โดยผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร คณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และให้บัณฑิตวิทยาลัยเสนอต่อสภาวิชาการ สภามหาวิทยาลัยเพื่อเห็นชอบ ตามลำดับ และแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบ

177

๒๐

(๔) คณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงปริญญาโท สำหรับหลักสูตรปริญญาโท และปริญญาเอก ประกอบด้วย ประธานกรรมการ ๑ คน และกรรมการอีกไม่น้อยกว่า ๔ คน รวมจำนวนทั้งสิ้น ไม่น้อยกว่า ๕ คน ประกอบด้วย

(๔.๑) อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทร่วม (ถ้ามี)

และ

(๔.๒) กรรมการบริหารหลักสูตร โดยมีคณาจารย์ประจำหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๓ คน ให้เลือก กรรมการบริหารหลักสูตร ๑ คนทำหน้าที่เป็นเลขานุการ โดยผู้ทำหน้าที่เป็นประธานกรรมการพิจารณาเค้าโครง ปริญญาโท ต้องไม่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท หรืออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทร่วม

ทั้งนี้ให้ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรเป็นผู้เสนอรายชื่อคณะกรรมการพิจารณา เค้าโครงปริญญาโท โดยผ่านความเห็นชอบจากคณบดีที่หลักสูตรสังกัดเพื่อเสนอคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแต่งตั้ง

โดยนิตินิติจะต้องส่งผลการสอบและเค้าโครงปริญญาโทภายใน ๒๐ วันทำการหลังวันสอบ แต่ไม่เกินวันที่ระบุไว้ในปฏิทินการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของภาคการศึกษานั้น

(๕) คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาโท

(๕.๑) หลักสูตรปริญญาโท รวมจำนวนทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า ๓ คน ประกอบด้วย

(๕.๑.๑) อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทร่วม

(ถ้ามี) และ

(๕.๑.๒) กรรมการบริหารหลักสูตรที่เคยเข้าประชุมพิจารณาเค้าโครงปริญญาโท ของนิตินิติที่เป็นคณาจารย์ประจำหลักสูตร และ

(๕.๑.๓) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(๕.๒) หลักสูตรปริญญาเอก รวมจำนวนทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า ๕ คน ประกอบด้วย

(๕.๒.๑) อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท และอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทร่วม

(ถ้ามี) และ

(๕.๒.๒) กรรมการบริหารหลักสูตรที่เคยเข้าประชุมพิจารณาเค้าโครงปริญญาโท ของนิตินิติที่เป็นคณาจารย์ประจำหลักสูตร และ

(๕.๒.๓) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

ทั้งนี้ประธานกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาโท ทั้งระดับปริญญาโท และปริญญาเอก ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อปริญญาโท ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่องสำหรับหลักสูตรปริญญาโท และในระดับนานาชาติซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อปริญญาโท ไม่น้อยกว่า ๕ เรื่องสำหรับหลักสูตรปริญญาเอก

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกทั้งหลักสูตรปริญญาโท และปริญญาเอกที่ไม่มีคุณวุฒิหรือผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อ ปริญญาโท โดยผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร คณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และให้บัณฑิตวิทยาลัยเสนอต่อสภาวิชาการ สภามหาวิทยาลัยเพื่อเห็นชอบตามลำดับ และแจ้งคณะกรรมการ การอุดมศึกษาทราบ

โดยนิตินิติจะต้องส่งผลการสอบและปริญญาโทฉบับสมบูรณ์ภายใน ๓๐ วันทำการหลังวันสอบ แต่ไม่เกินวันที่ระบุไว้ในปฏิทินการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของภาคการศึกษานั้น

177

๒๑

(๖) หากมีความจำเป็นอย่างอื่นที่จะต้องแต่งตั้งกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาโทเพิ่มเติม ให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทหลักเสนอเรื่องผ่านคณะกรรมการบริหารหลักสูตร คณะบดีที่หลักสูตรสังกัด เพื่อให้คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติ และในกรณีที่บัณฑิตจะต้องสอบปากเปล่าปริญญาโท แต่กรรมการสอบปากเปล่าปริญญาโทอยู่ไม่ครบคณะเนื่องจากติดราชการต่างประเทศ เจ็บป่วยที่ต้องพักรักษาตัวในโรงพยาบาล เสียชีวิต หรือกรณีเหตุสุดวิสัยอื่นๆ ให้บัณฑิตเสนอเรื่องผ่านคณะกรรมการบริหารหลักสูตร คณะบดีที่หลักสูตรสังกัด เพื่อให้คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติเป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๔๙ สารนิพนธ์

(๑) นิสิตหลักสูตรปริญญาโท แผนก ข ต้องทำสารนิพนธ์ตามแนวปฏิบัติและขั้นตอนเป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

(๒) บัณฑิตวิทยาลัยจะแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ที่มีคุณสมบัติ ดังนี้

(๒.๑) อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลัก

(๒.๑.๑) เป็นคณาจารย์ประจำหลักสูตรมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันหรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และ

(๒.๑.๒) มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๓ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง สำหรับคณาจารย์ใหม่อย่างน้อย ๑ รายการภายใน ๒ ปี หรือ ๒ รายการภายใน ๔ ปี ทั้งนี้อย่างน้อย ๑ รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

(๒.๒) อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลัก

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อสารนิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง

(๓) คณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงสารนิพนธ์ ประกอบด้วย ประธานกรรมการ ๑ คน และกรรมการอีกไม่น้อยกว่า ๒ คน รวมจำนวนทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า ๓ คน ประกอบด้วย

(๓.๑) อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) และ

(๓.๒) กรรมการบริหารหลักสูตรไม่น้อยกว่า ๑ คน ทั้งนี้สามารถเชิญผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะในสาขาวิชานั้นเป็นกรรมการได้ไม่เกิน ๑ คนโดยให้กรรมการ ๑ คน ทำหน้าที่เป็นเลขานุการ โดยผู้ที่ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาเค้าโครงสารนิพนธ์ ต้องไม่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลักหรืออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรเป็นผู้เสนอรายชื่อคณะกรรมการพิจารณาเค้าโครงสารนิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากคณะบดีที่หลักสูตรสังกัด เพื่อเสนอคณะบดีบัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาแต่งตั้ง

โดยนิตินิตจะต้องส่งผลการสอบและเค้าโครงสารนิพนธ์ภายใน ๒๐ วันทำการหลังสอบ แต่ไม่เกินวันที่ระบุไว้ในปฏิทินการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของภาคการศึกษานั้น

(๔) คณะกรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ รวมจำนวนทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า ๓ คนประกอบด้วย

(๔.๑) อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) และ

(๔.๒) กรรมการบริหารหลักสูตรหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก หรือผู้เชี่ยวชาญเฉพาะที่เคยเข้าประชุมพิจารณาเค้าโครงสารนิพนธ์ของนิตินิตที่เป็นคณาจารย์ประจำหลักสูตร และ

(๔.๓) ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

177

๒๒

ทั้งนี้ประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อสารนิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๑๐ เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้นให้ดำเนินการเช่นเดียวกับปริญญาานิพนธ์

โดยนิตินิตจะต้องส่งผลการสอบและสารนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ภายใน ๓๐ วันทำการหลังวันสอบแต่ไม่เกินวันที่ระบุไว้ในปฏิทินการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของภาคการศึกษานั้น

(๕) หากมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องแต่งตั้งกรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์เพิ่มเติมให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลักเสนอเรื่องผ่านคณะกรรมการบริหารหลักสูตร คณะบดีที่หลักสูตรสังกัด เพื่อให้คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติ และในกรณีที่นิตินิตจะต้องสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ แต่กรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์อยู่ไม่ครบคณะเนื่องจากติดราชการต่างประเทศ เจ็บป่วยที่ต้องพักรักษาตัวในโรงพยาบาล เสียชีวิตหรือกรณีเหตุสุดวิสัยอื่นๆ ให้นิตินิตเสนอเรื่องผ่านคณะกรรมการบริหารหลักสูตร คณะบดีที่หลักสูตรสังกัด เพื่อให้คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติเป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๕๐ ให้คณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มีอำนาจในการตัดสินใจ กรณีเกิดความไม่เหมาะสมทางวิชาการ ปัญหาจริยธรรมและจรรยาบรรณในการทำงานวิจัย คุณภาพและปริมาณไม่เพียงพอต่อการทำปริญญาานิพนธ์แต่ละระดับหรือสารนิพนธ์ หรือมีความซ้ำซ้อน ปัญหาการเผยแพร่ผลงาน ตลอดจนปัญหาธรรมาภิบาลในการบริหารหลักสูตร การควบคุมปริญญาานิพนธ์และสารนิพนธ์ของคณาจารย์บัณฑิตศึกษา เมื่อคณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามีมติเป็นประการใดให้ถือปฏิบัติไปตามนั้นและให้เป็นที่สุด

ข้อ ๕๑ บรรดางานหรือผลงานอันเข้าลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ได้แก่ ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร ความลับทางการค้า เครื่องหมายการค้า สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ แบบผังภูมิของวงจรรวม ภูมิปัญญาท้องถิ่น การคุ้มครองพันธุ์พืชหรืองานหรือผลงานอื่นที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ประกาศกำหนด ที่เกิดจากการทำปริญญาานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ซึ่งบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติ ให้นำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและให้ออนเป็นของมหาวิทยาลัย โดยนิตินิตต้องส่งหนังสือข้อตกลงว่าด้วย ลิขสิทธิ์หรือทรัพย์สินทางปัญญาในปริญญาานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ให้แก่มหาวิทยาลัยหรือเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ พร้อมกับปริญญาานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามความในวรรคหนึ่ง เรื่องการจัดแบ่งสิทธิประโยชน์ให้เป็นที่ไปตามประกาศมหาวิทยาลัย

กรณีปริญญาานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ที่ใช้ทรัพยากรจากหน่วยงานอื่นให้นิตินิตทำการขออนุญาตจากหน่วยงานนั้น และส่งเอกสารการได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรให้บัณฑิตวิทยาลัยพร้อมกับเอกสารการขอตั้งคณะกรรมการสอบค่าโครงปริญญาานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ทั้งนี้ ผลงานที่เกิดขึ้นให้ถือเป็นลิขสิทธิ์หรือทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัย เว้นแต่จะมีข้อตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นอย่างอื่น

177

๒๓

หมวด ๙

การขอรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรบัณฑิต

ข้อ ๕๒ การขอรับปริญญา

(๑) ในภาคเรียนใดที่นิสิตคาดว่าจะสำเร็จการศึกษาให้ยื่นคำร้องขอรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรบัณฑิตที่บัณฑิตวิทยาลัย

(๒) นิสิตจะขอรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรบัณฑิตได้ต้องมีคุณสมบัติทั่วไปและคุณสมบัติเฉพาะครบถ้วน ดังต่อไปนี้

คุณสมบัติทั่วไป

(๒.๑) มีเวลาเรียนที่มหาวิทยาลัยนี้ไม่น้อยกว่า ๑ ปีการศึกษา และมีระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรไม่เกินตามข้อ ๑๔

(๒.๒) สอบได้จำนวนหน่วยกิตครบตามหลักสูตร

(๒.๓) ค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมของรายวิชาไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐ ยกเว้นหลักสูตรปริญญาโทแผน ก แบบ ก ๑ และหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๑

(๒.๔) สอบสมรรถภาพทางภาษา (Language Proficiency) ผ่านหรือได้รับยกเว้นตามข้อ ๔๕(๒)

คุณสมบัติเฉพาะของหลักสูตรปริญญาโท แผน ก แบบ ก ๑

(๒.๕) สอบผ่านการสอบประมวลความรู้

(๒.๖) เสนอวิทยานิพนธ์ตามมาตรฐานของมหาวิทยาลัย สอบผ่านการสอบปากเปล่าปริญญาโทโดยคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากบัณฑิตวิทยาลัย และต้องเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

(๒.๗) ส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ที่มีหลักฐานผ่านการตรวจสอบการคัดลอกผลงานและเป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

(๒.๘) ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติ และวันที่ส่งผลงานมาบัณฑิตวิทยาลัยมีคุณภาพตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัยฉบับปัจจุบัน

คุณสมบัติเฉพาะของหลักสูตรปริญญาโท แผน ก แบบ ก ๒

(๒.๙) เสนอวิทยานิพนธ์ตามมาตรฐานของมหาวิทยาลัย สอบผ่านการสอบปากเปล่าปริญญาโทโดยคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากบัณฑิตวิทยาลัย และต้องเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

(๒.๑๐) ส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ที่มีหลักฐานผ่านการตรวจสอบการคัดลอกผลงานและเป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

(๒.๑๑) ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติ และวันที่ส่งผลงานมาบัณฑิตวิทยาลัยมีคุณภาพตามประกาศของบัณฑิตวิทยาลัยฉบับปัจจุบัน หรือนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการแล้ว โดยบทความที่นำเสนอฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ที่มีคุณภาพตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัยฉบับปัจจุบัน

177

๒๔

คุณสมบัติเฉพาะของหลักสูตรปริญญาโท แผน ข

(๒.๑๒) สอบผ่านการสอบประมวลความรู้

(๒.๑๓) เสนอสารนิพนธ์ตามมาตรฐานของมหาวิทยาลัย สอบผ่านการสอบปากเปล่า สารนิพนธ์โดยคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากบัณฑิตวิทยาลัย และต้องเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

(๒.๑๔) ส่งสารนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ที่มีหลักฐานผ่านการตรวจสอบการคัดลอกผลงานและเป็นไปตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

(๒.๑๕) ผลงานสารนิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของสารนิพนธ์ต้องได้รับการเผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สืบค้นได้ และวันที่ส่งผลงานมาบัณฑิตวิทยาลัยมีคุณภาพตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัยฉบับปัจจุบัน

คุณสมบัติเฉพาะของหลักสูตรปริญญาเอก

(๒.๑๖) สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ และเข้าร่วมกิจกรรมเสริมทักษะ (soft skills) ตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัย

(๒.๑๗) เสนอปริญญานิพนธ์ตามมาตรฐานของมหาวิทยาลัย สอบผ่านการสอบปากเปล่า ปริญญานิพนธ์โดยคณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจากบัณฑิตวิทยาลัย และต้องเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

(๒.๑๘) ผลงานปริญญานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของปริญญานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ และวันที่ส่งผลงานมาบัณฑิตวิทยาลัยมีคุณภาพตามประกาศบัณฑิตวิทยาลัยฉบับปัจจุบันอย่างน้อย ๒ เรื่อง สำหรับหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๑ หรืออย่างน้อย ๑ เรื่อง สำหรับหลักสูตรปริญญาเอก แบบ ๒ ทั้งนี้หลักสูตรสามารถกำหนดเกณฑ์มาตรฐานดังกล่าวที่เหนือกว่าได้ แต่ต้องไม่ขัดกับข้อบังคับฉบับนี้หรือประกาศบัณฑิตวิทยาลัยฉบับปัจจุบัน

ในกรณีที่ไม่เป็นไปตามความในข้อ ๕๒ (๒.๘) (๒.๑๑) (๒.๑๕) หรือ (๒.๑๘) หากมีเหตุผลอันควรบัณฑิตวิทยาลัยสามารถพิจารณาขยายเวลาให้กับนิสิตได้ครั้งละ ๑ ภาคการศึกษา แต่ไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา โดยรวมภาคฤดูร้อน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินระยะเวลาการศึกษาตามข้อ ๑๔ นิสิตจะต้องยื่นคำร้องล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๔ สัปดาห์ ก่อนเปิดภาคการศึกษาที่ขอขยายเวลาการศึกษา โดยการพิจารณาอนุมัติของคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย และเมื่อได้รับการอนุมัติแล้วต้องดำเนินการชำระค่าธรรมเนียมรักษาสภาพนิสิตตาม ข้อ ๒๗

ข้อ ๕๓ การให้ปริญญา หรือประกาศนียบัตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยจะพิจารณาเสนอชื่อนิสิตที่ได้ยื่นความจำนงขอรับปริญญาที่มีคุณสมบัติครบตามข้อ ๕๒ (๒) และมีความประพฤติดี ต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อขออนุมัติปริญญา หรือประกาศนียบัตรบัณฑิต

หมวด ๑๐

การประกันคุณภาพ

ข้อ ๕๔ ทุกหลักสูตรจะต้องกำหนดและกำกับดูแลคุณภาพและมาตรฐานวิชาการ รวมทั้งการจัดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีองค์ประกอบในการประกันคุณภาพอย่างน้อย ๖ ด้าน คือ ด้านการกำกับมาตรฐาน ด้านบัณฑิต ด้านนิสิต ด้านคณาจารย์ ด้านหลักสูตร การเรียนการสอน และการประเมินผู้เรียนและด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

177

๒๕

ข้อ ๕๕ ให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย โดยมีการประเมินและรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ทุกปีการศึกษาเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเป็นระยะๆ อย่างน้อยตามกรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรือทุกรอบ ๕ ปี โดยให้เริ่มดำเนินการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรในปีที่ ๔ และให้เสร็จสิ้นภายในปีที่ ๕ โดยหลักสูตรปรับปรุงถือว่าเป็นหลักสูตรที่ทดแทนหลักสูตรเดิมและให้นับเป็น ๑ หลักสูตร ทั้งนี้หลักสูตรปรับปรุงที่ผ่านการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยจึงจะสามารถเปิดรับนิสิตใหม่เข้าศึกษาได้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๖ การดำเนินการใดที่มีการแต่งตั้งหรือผ่านการอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ และยังอยู่ระหว่างดำเนินการ ให้ดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จ ทั้งนี้ นิสิต คณาจารย์บัณฑิตศึกษา คณะกรรมการบริหารหลักสูตรสามารถเลือกดำเนินการตามข้อบังคับนี้ได้ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

บรรดาหลักสูตรที่จะเปิดใหม่และหลักสูตรเก่าที่ปรับปรุงใหม่ที่รับนิสิตเข้าศึกษาในหลักสูตรดังกล่าว ให้ใช้ข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

1-77

(ศาสตราจารย์ ดร.เกษม สุวรรณกุล)
นายกสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ข สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการร่าง/ปรับปรุง หลักสูตร

คำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ที่ ๘๔๘๘ /๒๕๖๑

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา (หลักสูตรปรับปรุง ๒๕๖๒)
(หลักสูตรปรับปรุง ๒๕๖๒)

เพื่อให้การพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา (หลักสูตรปรับปรุง ๒๕๖๒) เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.๒๕๕๙ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการ ดังนี้

ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระวีวรรณ	วรรณวิไชย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติกรณ์	นพอุดมพันธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิลยา	ธเนศพงษ์ธรรม

คณะกรรมการดำเนินงาน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จจี	ศรีสมบัติ	ประธาน
รองศาสตราจารย์ ดร.มานพ	วิสุทธิแพทย์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ	พันธุ์เสื่อ	กรรมการ
อาจารย์ ดร.ชนิดา	ดงเดชะหิรัญ	กรรมการ
อาจารย์ ดร.สุศักดิ์	จำนงค์สาร	กรรมการ
อาจารย์เมธี	พันธุ์วราร	กรรมการ
อาจารย์ ดร.เทพิกา	รอดสการ	กรรมการและเลขานุการ
นางสาวนิศากร	อุสาพรหม	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

หน้าที่

- ร่างและจัดทำหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา ให้เสร็จเรียบร้อยและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด
- ดำเนินงานโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร อาทิ การวิพากษ์หลักสูตร การจัดพิมพ์หลักสูตร เป็นต้น

/ทั้งนี้...

-๒-

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ค รายงานการสำรวจความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและรายงานผลการประกันคุณภาพ

รายงานการสำรวจความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

การสำรวจความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้ดำเนินการผ่านการประชุมระดมความคิดเห็นร่วมกันระหว่าง อาจารย์อาวุโส อาจารย์ปัจจุบัน ผู้ใช้บัณฑิต ศิษย์เก่า และศิษย์ปัจจุบัน จัดขึ้นเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2561 ณ ห้องประชุมชั้น 15 อาคารคณะศิลปกรรมศาสตร์ ผู้เข้าร่วมประชุมระดมความคิดเห็นประกอบด้วย

อาจารย์อาวุโส

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เฉลิมพล งามสุทธิ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประทีป เล้ารัตนอารีย์

อาจารย์ประจำหลักสูตร

รองศาสตราจารย์ ดร.มานพ วิสุทธิแพทย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุจี ศรีสมบัติ

อาจารย์ ดร.สุรศักดิ์ จำนงค์สาร

อาจารย์ผู้สอน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีระ พันธุ์เสื่อ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทพิกา รอดสการ

อาจารย์ ดร.ชนิดา ตั้งเดชะหิรัญ

ผู้ใช้บัณฑิต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชชัย พวกดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธรรณัฐ หินอ่อน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนาธิป เผ่าพันธุ์

รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

หัวหน้าสายวิชาดนตรีและการแสดง

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

อาจารย์ประจำวิทยาลัยดนตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ศิษย์เก่า

รองศาสตราจารย์จรัญ กาญจนประดิษฐ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรดิษ ภาคสุชล

อาจารย์ ดร.พิชญ บุญศรีอนันต์

อาจารย์ประจำสายวิชาดนตรีและการแสดง

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

อาจารย์ประจำวิทยาลัยดุริยางคศิลป์

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

อาจารย์ประจำวิทยาลัยดุริยางคศิลป์

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ศิษย์ปัจจุบัน

อาจารย์เมธี พันธุ์วราทร

อาจารย์ณัฐหทัย พงศ์พิทักษ์

รองคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

อาจารย์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สรุปประเด็นการระดมความคิด

ชื่อหลักสูตร

ที่ประชุมมีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องคำว่ามานุษยดุริยางควิทยา ที่แปลจากคำว่า Ethnomusicology ว่าเป็นศัพท์ที่บัญญัติขึ้นในปี พ.ศ. 2493 โดย Jaap Kunst นักมานุษยดุริยางควิทยาชาวดัตช์ ที่ทำการศึกษาดนตรีหมู่เกาะต่างๆ ในประเทศอินโดนีเซีย ได้นำคำนี้มาใช้แทนคำว่า Comparative Music (ดนตรีเปรียบเทียบ) ซึ่งมุ่งเน้นศึกษาดนตรีพื้นเมือง และดนตรีตะวันออก ในฐานะดนตรีประจำท้องถิ่น ซึ่งนิยามที่แท้จริง คือ แบ่งแยกดนตรีอื่นออกจากดนตรีคลาสสิก หรือ ดนตรีตะวันตก (Western Music)

ประเด็นคำถามเรื่องดนตรีตะวันออก (Oriental Music) ตามแนวคิดของ Ethnomusicologist หมายถึงดนตรีที่ไหน ครอบคลุมประเทศใดบ้าง เป็นคำถามที่ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์มากเพราะการกำหนดตะวันออกจากฝั่งยุโรปทำให้ดนตรีอินเดียหรือดนตรีตะวันออกกลางซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกของไทยกลายเป็นดนตรีตะวันออกไปด้วย ซึ่งทำให้แนวคิดการใช้ยุโรปเป็นศูนย์กลาง (Euro-Centric) ของ Ethnomusicology ปรากฏชัดเจนขึ้น

- ความเห็นที่ประชุม

1. Ethnomusicology ควรเป็นแนวทางในการศึกษาดนตรีแนวทางหนึ่งสำหรับการศึกษาดนตรีในประเทศไทย เป็นแนวทางที่สำคัญแต่ไม่ควรเป็นชื่อวิชาเอก เพราะยังมีแนวทางอื่นอีก เช่น ดนตรีวิทยา (Musicology) ดนตรีศึกษา (Music Education) และที่สำคัญคนไทยไม่ควรศึกษาดนตรีไทยในฐานะดนตรีอื่น (the other music)

2. งานวิจัยที่ผ่านมาของสาขาวิชามีความชัดเจนว่าใช้ความรู้ทางดนตรีหลายแขนง ทั้งดนตรีวิทยา ดนตรีชาติพันธุ์วิทยา มานุษยวิทยา รวมทั้งสังคมวิทยา ในการศึกษาดนตรีไทย ดนตรีชาติพันธุ์ และดนตรีในภูมิภาคเอเชีย จึงควรให้ความสำคัญที่ตัวดนตรีและพื้นที่ทางดนตรี คือ ดนตรีไทยและดนตรีเอเชียที่สาขาวิชามีความเชี่ยวชาญ แล้วจึงค่อยกำหนดวิธีการศึกษาซึ่งมีอยู่หลายวิธี

3. เนื่องจากผู้เข้าเรียนส่วนใหญ่เป็นครูอาจารย์ทางดนตรีทั้งในระดับประถม มัธยม และอุดมศึกษา ที่ผ่านมามีปัญหาเรื่องการตีความชื่อหลักสูตรอยู่บ้าง ในแง่ของความหมายทางดนตรี ซึ่งต้องมีการยืนยันหรืออธิบายกับผู้เกี่ยวข้องในบางหน่วยงานว่าเป็นหลักสูตรทางดนตรี จึงควรใช้ชื่อหลักสูตรทางดนตรี โดยเน้นไปที่ดนตรีไทยที่เป็นความเชี่ยวชาญในฐานะสถาบันแรกที่ผลิตบัณฑิตในระดับปริญญาทางดนตรีไทยแห่งแรกของประเทศ และดนตรีเอเชียที่เป็นมหาวิทยาลัยถือเป็นสถาบันที่บุกเบิกและสั่งสมองค์ความรู้ไว้อย่างต่อเนื่องและยาวนาน โดยพิจารณาชื่อหลักสูตรใหม่ คือ

3.1 ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย (Thai and Asian Music)

3.2 ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียศึกษา (Thai and Asian Music Studies)

3.3 ดุริยางคศาสตร์ (Music)

การพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิต

ที่ประชุมได้ประมวลผลการดำเนินงานที่ผ่านมา ตลอดจนประสบการณ์ที่มีกับบัณฑิต ทั้งในฐานะอาจารย์ ผู้ใช้บัณฑิต ศิษย์เก่า และศิษย์ปัจจุบัน นำมาแลกเปลี่ยนกันเพื่อกำหนดคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของบัณฑิต สรุปได้ดังนี้

1. มีความตระหนักในคุณค่า คุณธรรม จริยธรรม ความเสียสละ ความซื่อสัตย์สุจริต

2. มีจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ
3. เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
4. มีความรู้ความเข้าใจเนื้อหา ทฤษฎีและทักษะปฏิบัติทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย
5. ตระหนักถึงคุณค่าของความหลากหลาย ทางวัฒนธรรม และมรดกร่วมทางวัฒนธรรมดนตรี
6. มีความสามารถด้านการวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย
7. มีความรู้ในการค้นหาข้อมูล ความรู้ใหม่
8. มีความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดี
9. มีความสามารถแก้ปัญหาสถานการณ์ต่างๆ
10. มีความสามารถเชื่อมโยงความรู้ทางดนตรีในการอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมได้
11. มีความสามารถสื่อสาร และการทำงานเป็นทีม
12. มีทักษะการใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ
13. มีความสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
14. มีทักษะในการใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์

รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
ปีการศึกษา 2560

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รายชื่อกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
ประจำปีการศึกษา 2560

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขจีพร วงศ์ปรีดี)

ประธานกรรมการ

บทนำ

ชื่อหลักสูตร

ภาษาไทย : หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา

ภาษาอังกฤษ : Master of Arts Program in Ethnomusicology

ชื่อปริญญา

ภาษาไทย

ชื่อเต็ม : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (มานุษยดุริยางควิทยา)

ชื่อย่อ : ศศ.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา)

ภาษาอังกฤษ

ชื่อเต็ม : Master of Arts (Ethnomusicology)

ชื่อย่อ : M.A. (Ethnomusicology)

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. มุ่งสร้างศิลปิน นักดนตรี นักวิชาการ และนักมานุษยดุริยางควิทยา ที่มีวิสัยทัศน์ มีกระบวนการคิด มีกระบวนการศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์วิจัย และสร้างสรรค์ผลงานร่วมสมัย

2. มุ่งสร้างศิลปิน นักดนตรี นักวิชาการที่สร้างสรรค์ทางด้านดนตรี และทางด้านมานุษยดุริยางควิทยา ที่สามารถบูรณาการความคิดทางด้านศิลปกรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์ บัญชีวัฒนธรรมที่หลากหลายอย่างมีประสิทธิภาพ

3. มุ่งสร้างศิลปิน นักดนตรี นักวิชาการ และนักมานุษยดุริยางควิทยาที่มีจิตสำนึกสาธารณะ มีความอาหารต่อสังคมและสภาพแวดล้อม มีคุณธรรมจริยธรรมทางวิชาชีพ มีสำนึกสาธารณะ และเห็นคุณค่าของการพัฒนาที่ยั่งยืน

ผลการประเมิน

เกณฑ์การประเมิน		ผลการดำเนินงาน	เหตุผล (กรณีผลการดำเนินงาน “ไม่ผ่าน”)
องค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน			
ตัวบ่งชี้ 1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย สกอ.			
1. จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า 5 คนและเป็นอาจารย์ประจำเกินกว่า 1 หลักสูตรไม่ได้และประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น	ผ่าน	
2. คุณสมบัตินักเรียน/อาจารย์ประจำหลักสูตร	มีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรหรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอนวิทยานิพนธ์ หรืออาจารย์ผู้สอน	ผ่าน	
3. คุณสมบัตินักเรียน/ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	คุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ขึ้นไป ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันจำนวนอย่างน้อย 3 คน	ผ่าน	
4. คุณสมบัตินักเรียน/ผู้สอน	1. อาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน มีคุณวุฒิปริญญาโทหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ด้านการสอน และ 3. มีประสบการณ์ในการวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	ผ่าน	
5. คุณสมบัตินักเรียน/ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก (ก) และอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ (ข)	1. เป็นอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และ 2. มีประสบการณ์ในการวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	ผ่าน	
6. คุณสมบัตินักเรียน/ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)	1. เป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันและ 2. มีประสบการณ์ในการวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	ผ่าน	
7. คุณสมบัตินักเรียน/ผู้สอนวิทยานิพนธ์	1. อาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน ที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กันและ 2. มีประสบการณ์ในการวิจัยที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา	ผ่าน	

เกณฑ์การประเมิน		ผลการดำเนินงาน	เหตุผล (กรณีผลการดำเนินงาน “ไม่ผ่าน”)
8. การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา	(เฉพาะแผน ก เท่านั้น) ต้องเป็นรายงานสืบเนื่องฉบับเต็มในการประชุมทางวิชาการ (Proceeding) หรือวารสารหรือสิ่งพิมพ์วิชาการ ซึ่งอยู่ในรูปแบบเอกสาร หรือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์	ผ่าน	
9. ภาระงานอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษา	วิทยานิพนธ์ : อาจารย์ 1 คน ต่อ นักศึกษา 5 คน การค้นคว้าอิสระ : อาจารย์ 1 คน ต่อ นักศึกษา 15 คน หากเป็นที่ปรึกษาทั้ง 2 ประเภทให้เทียบสัดส่วนนักศึกษาที่ทำวิทยานิพนธ์ 1 คน เทียบเท่ากับนักศึกษาที่ค้นคว้าอิสระ 3 คน	ผ่าน	
10. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระในระดับบัณฑิตศึกษามีผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ	ควรมีอย่างน้อย 1 เรื่องในรอบ 5 ปี โดยนับรวมปีที่ประเมิน	ผ่าน	
11. การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด	ต้องไม่เกิน 5 ปี (จะต้องปรับปรุงให้เสร็จและอนุมัติ/ให้ความเห็นชอบโดยสภามหาวิทยาลัย/สถาบัน เพื่อให้หลักสูตรใช้งานในปีที่ 6)	ผ่าน	
ผลการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1.1 หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย ผ่าน			

ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การบริหารจัดการหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร

ผลการประเมินตัวบ่งชี้ที่ 1.1 หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย “ผ่าน” ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร พ.ศ.2548 และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552

Criteria		Strengths	Areas for Improvement
1. Expected Learning Outcomes	1.1 The expected learning outcomes have been clearly formulated and aligned with the vision and mission of the university [1,2]		ควรมีการแสดงกระบวนการ การได้มาของ ELOs ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และพันธกิจ ของมหาวิทยาลัย ที่ส่งผลต่อการปรับ ELOs
1. Expected Learning Outcomes	1.2 The expected learning outcomes cover both subject specific and generic (i.e. transferable) learning outcomes [3]	ELOs ครอบคลุมทั้ง Generic และ Specific	

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา

7

Criteria		Strengths	Areas for Improvement
1. Expected Learning Outcomes	1.3 The expected learning outcomes clearly reflect the requirements of the stakeholders [4]		การแสดงให้เห็นของ ข้อเสนอจาก Stakeholder ในการปรับ ELOs ว่าส่งผลต่อการพัฒนาหลักสูตรอย่างไร
2. Program Specification	2.1 The information in the Program specification is comprehensive and up-to-date [1, 2]	มีการเผยแพร่ข้อมูลผ่านสารสนเทศ	ควรมีการวิเคราะห์ผลการเผยแพร่ ข้อมูล และกระบวนการพัฒนาการให้ข้อมูล แก่กลุ่ม Stakeholder ต่างๆ

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา

8

Criteria		Strengths	Areas for Improvement
3. Program Structure and Content	3.1 The curriculum is designed based on constructive alignment with the expected learning outcomes [1]	<ul style="list-style-type: none"> - มีการเรียงลำดับ ELO จากระดับปริญญาโทสู่ปริญญาเอกได้อย่างชัดเจน - มีการดำเนินการวัดถึง ELOs ไปสู่ CLO 	<ul style="list-style-type: none"> - ควรมีการแสดงความเชื่อมโยงของ ELO ในแต่ละกลุ่มวิชา และเป็นผลให้เกิดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของบัณฑิต - ควรแสดงกระบวนการ การจัดการโครงสร้างหลักสูตรว่ามีความแตกต่างจากโครงสร้างเดิมอย่างไร และโครงสร้างที่จะส่งผลที่ดีขึ้นอย่างไร
3. Program Structure and Content	3.2 The contribution made by each course to achieve the expected learning outcomes is clear [2]		

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดงขี้เหล็ก

10

Criteria		Strengths	Areas for Improvement
3. Program Structure and Content	3.3 The curriculum is logically structured, sequenced, integrated and up-to-date [3, 4, 5, 6]		
4. Teaching and Learning Approach	4.1 The educational philosophy is well articulated and communicated to all stakeholders [1]	มีการจัดเตรียมความพร้อมของคณาจารย์ในการพัฒนาการสอนคน I feeling learning	<ul style="list-style-type: none"> - ควรมีการขยายความด้านการนำปรัชญาของหลักสูตรไปใช้ว่ากระบวนการส่งผลที่ดีขึ้นกับ Stakeholders อย่างไร - ควรมีการแสดงผลของการพัฒนา หรือปรับปรุงกระบวนการ สร้างกิจกรรมการสอนของหลักสูตรให้สอดคล้องกับ ELOs ที่คาดหวัง

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดงขี้เหล็ก

11

Criteria		Strengths	Areas for Improvement
5. Student Assessment	5.1 The student assessment is constructively aligned to the achievement of the expected learning outcomes [1, 2]	มีการจัดทำระบบการร้องเรียนและการประมวลผลลัพท์จากนิสิต	<ul style="list-style-type: none"> - ควรมีการจัดทำผลการประเมินการเรียนรู้ของนิสิตให้สอดคล้องกับที่คาดหวัง เช่น การ align ของการพัฒนาไปสู่สากลกับผลสำเร็จของการพัฒนาที่ใช้ในการประเมินผลการจบการศึกษา - ควรมีการประเมินผลการร้องเรียน หรือการประเมินผลสอบของนิสิตเพื่อใช้ในการพัฒนาการสอนต่อไป
5. Student Assessment	5.2 The student assessments including timelines, methods, regulations, weight distribution, rubrics and grading are explicit and communicated to		

ภาคผนวก ง รายงานผลการวิพากษ์หลักสูตร

รายงานผลการวิพากษ์หลักสูตร

การวิพากษ์หลักสูตร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย จัดขึ้นเมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2561 ณ ห้องประชุมชั้น 15 อาคารคณะศิลปกรรมศาสตร์ ผู้เข้าร่วมการวิพากษ์ประกอบด้วย

ผู้ทรงคุณวุฒิ

อาจารย์ศิริ วิชเวช

พันโทเสนาะ หลวงสุนทร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประยูร ลิ้มสุข

รองศาสตราจารย์ ดร. ศรีณย์ นักรบ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายสุนีย์ หะหวัง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประทีป เล้ารัตนอารีย์

อาจารย์ ดร.ณวัฒน์ หลาวทอง

ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง - คีตศิลป์

ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง - ดนตรีไทย

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

หัวหน้าภาควิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อาจารย์ประจำภาควิชาดนตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

อาจารย์ดนตรีไทยอาวุโส

อาจารย์ประจำภาควิชาดนตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ผู้บริหารคณะ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ระวีวรรณ วรรณวิไชย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปิยวดี มากพา

อาจารย์ ดร. สุรรัตน์ จินพงษ์

อาจารย์เมธี พันธุ์วราทร

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

รองคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

รองคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

รองคณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

อาจารย์ประจำหลักสูตร

รองศาสตราจารย์ ดร. มานพ วิสุทธิแพทย์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รุจี ศรีสมบัติ

อาจารย์ ดร. สุรศักดิ์ จำนงค์สาร

อาจารย์ผู้สอน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วีระ พันธุ์เสื่อ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เทพิกา รอดสการ

อาจารย์ ดร. ชนิตา ตังเดชะหิรัญ

ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ	การดำเนินการปรับปรุง	เหตุผลในการปรับปรุง แก้ไข
- ชื่อหลักสูตรควรปรับให้เข้ากับสถานการณ์ทางวิชาการและความต้องการของสถาบันการศึกษาและตลาดงาน	- ปรับเปลี่ยนชื่อหลักสูตรจาก มานุษย – ดุริยางควิทยา เป็น ดุริยางคศาสตร์ไทย และเอเชีย เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่สอดคล้องกับการดำเนินงานของบัณฑิตและสอดคล้องกับขอบข่ายงานของสาขาวิชาที่เริ่มพัฒนาจากดนตรีไทยและขยายสู่นครีเอเซีย	- มานุษยดุริยางควิทยา (Ethnomusicology) เหมาะสมสำหรับเป็นแนวทางการศึกษาทางดนตรีมากกว่าเป็นชื่อวิชาเอก และยังเป็นคำที่เกิดจากแนวคิดอาณานิคม (Colonialism) ซึ่งไม่เข้ากับสถานการณ์ทั้งภายในและนอกประเทศ
- การรับผู้เรียน ควรมีสอบวัดความสามารถทางการวิจัย	- เนื่องจากหลักสูตรฯรับนิสิตเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท ซึ่งมีความรู้ความสามารถด้านงานวิจัยในระดับหนึ่งแล้ว และหากนิสิตที่เข้าเรียนไม่ผ่านรายวิชาพื้นฐานการวิจัย หลักสูตรมีการเตรียมการให้ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาพื้นฐานทางการวิจัยก่อนเข้าเรียน	
- แบ่งจำนวนหน่วยกิตเป็นรายวิชาย่อยๆ มากเกินไป เช่นรายวิชา 2 หน่วยกิต อาจทำให้รายวิชาเหล่านั้นไม่สามารถจัดการเนื้อหาได้เข้มข้นแบบรายวิชาที่มี 3 หน่วยกิต	- ปรับหน่วยกิตทุกรายวิชา เป็น 3 หน่วยกิต	
- ให้ข้อเสนอแนะการวิจัย R & D บัณฑิตควรเข้าใจความแตกต่าง และควรมีทักษะการสอน พร้อมกับลักษณะของการเป็นนักวิจัยอย่างต่อเนื่อง โดยควรเป็นหัวข้องานวิจัยที่สร้างตามความต้องการ(ปัญหา)ของสังคมมากกว่าเน้นเพียงงานวิจัยตามความถนัดของผู้เรียน		- ในมาตรฐานการเรียนรู้ มีการระบุที่ครอบคลุมแล้ว เหลือเพียงการประชุมทำความเข้าใจก่อนการเรียนการสอนของคณาจารย์ผู้สอน

ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ	การดำเนินการปรับปรุง	เหตุผลในการปรับปรุงแก้ไข
- ผู้เรียนสามารถผลิตบทความวิจัยเผยแพร่ได้อย่างมีคุณภาพ	- เพิ่มเติมแล้วในวิธีการวัดและประเมินผลในมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านที่ 2 3 และ 6	
- ปรับชื่อวิชาให้เป็นระบบเดียวกันทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ	- ปรับแก้ตามความเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ	

ภาคผนวก จ ประวัติและผลงานของอาจารย์ประจำหลักสูตร

ประวัติและผลงานอาจารย์

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย)	นายมานพ วิสุทธิแพทย์
ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ)	Mr. Manop Wisuttipat
ตำแหน่งทางวิชาการ	รองศาสตราจารย์
ที่ทำงาน	คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เบอร์โทรศัพท์	081 4244524
Email:	manopwis@swu.ac.th

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา (เรียงจากระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก)

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ
กศ.บ.	ดุริยางคศาสตร์ไทย	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2521
M.M.	Musicology	University of the Philippines, Philippines.	2531
Ph.D.	Music	University of Delhi, India.	2548

ความเชี่ยวชาญ

ทฤษฎีดนตรีไทย ดนตรีไทยวิเคราะห์ ดนตรีกะเหรี่ยง ดนตรีเขมร ดนตรีฟิลิปปินส์

ผลงานทางวิชาการ

1. งานวิจัย

1.1 บทความวิจัยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ (อยู่ในฐานข้อมูลของ สกอ.)

มานพ วิสุทธิแพทย์. การศึกษาพิธีกินข้าวใหม่และดนตรีในพิธีกินข้าวใหม่ของชนเผ่ากะเหรี่ยง

หมู่บ้านก่องมั่งทะเล อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี. วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ

ปีที่ 20 ฉบับที่ 1 (39). 2561: 121-136.

อนุวัฒน์ เขียวปราง, มานพ วิสุทธิแพทย์. บทเพลงอาหรับ: วง เดอะ ซาวด์ ออฟ ไนล์ ชุมชนสุเหร่าบ้านดอน.

วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ปีที่ 9 ฉบับที่ 1. 2560: 260-281.

พงศพิชญ์ แก้วกุลธร, มานพ วิสุทธิแพทย์, วีระ พันธุ์เสื่อ. การศึกษาวิธีการประพันธ์และวิธีการบรรเลงเพลง

เดี่ยวระนาดเอกของพันโทเสนาะ หลวงสุนทร. สักทอง : วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. ปีที่

21 ฉบับที่ 3. 2558: 201-219.

1.2 บทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ฉบับเต็มจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

-

2. ผลงานวิชาการในลักษณะอื่น

-

3. ตำรา/หนังสือ

Manop Wisuttipat. The Theoretical Concept on Thai Classical Music. Bangkok. Santisiri Press;

2016. P. 221.

ประวัติและผลงานอาจารย์

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) นางรุจี ศรีสมบัติ
 ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mrs. Rujee Srisombat
 ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 ที่ทำงาน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 เบอร์โทรศัพท์ 081-4204688
 Email: rujee_je@ hotmail.com

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา (เรียงจากระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก)

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ
กศ.บ.	ดุริยางคศาสตร์ไทย	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2528
ศป.ม.	มานุษยดุริยางควิทยา	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2543
ปร.ด.	วัฒนธรรมศาสตร์	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	2553

ความเชี่ยวชาญ

ดนตรีไทย ดนตรีจีน คีตศิลป์ไทย มานุษยวิทยาดนตรี

ผลงานทางวิชาการ

1. งานวิจัย

1.1 บทความวิจัยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ (อยู่ในฐานข้อมูลของ สกอ.)

รุจี ศรีสมบัติ. การศึกษาทางร้องเพลง แขนงมอญบางขุนพรหม เถา ของครูอุษา คันธมาลัย. วารสารวัฒนธรรมและศิลปะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปีที่ 19 ฉบับที่ 1 (37) 2560: 126 – 135

สำเร็จ ปานดิษฐ์, รุจี ศรีสมบัติ. ดนตรีพม่าในการแสดงพระธรรมเทศนา : กรณีศึกษาวงชายวายุ คณะเชียงใหม่ะโจว วัดไทยพัฒนาราม ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม. ปีที่ 7 ฉบับที่ 2. 2560: 81 – 89.

เฉลิมพล อะทาโส, รุจี ศรีสมบัติ และ กาญจนา อินทรสุนานนท์. การศึกษาวงพิณพาทย์เมืองจำปาศักดิ์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว: กรณีศึกษาบ้านพระพิน. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม. ปีที่ 5 ฉบับที่ 2. 2558: 33 – 40.

กฤดีมณี พลประถม, รุจี ศรีสมบัติ และ กาญจนา อินทรสุนานนท์. การศึกษาวงดนตรีหล่อแก้ว สมาคมฮั่วเคี้ยวเฮียบหวย อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม. ปีที่ 5 ฉบับที่ 2. 2558: 104 – 112.

1.2 บทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ฉบับเต็มจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

-

2. ผลงานวิชาการในลักษณะอื่น

บทความวิชาการ

รุจี ศรีสมบัติ. การวิจัยเชิงคุณภาพกับการศึกษาภาคสนามทางมานุษยดุริยางควิทยา. หนังสือดนตรีปริทัศน์
เปรม. 2560: 34-43.

3. ตำรา/หนังสือ

รุจี ศรีสมบัติ. ดุริยางคกรรม. กรุงเทพฯ : คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; 2561.
จำนวน 234 หน้า.

ประวัติและผลงานอาจารย์

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย)	นายสุรศักดิ์ จำนงค์สาร
ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ)	Mr. Surasak Jamnongsarn
ตำแหน่งทางวิชาการ	อาจารย์
ที่ทำงาน	คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เบอร์โทรศัพท์	094 3417189
Email:	surasakja@swu.ac.th

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา (เรียงจากระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก)

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ
กศ.บ.	ดุริยางคศาสตร์ไทย	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2539
ศป.ม.	มานุษยดุริยางควิทยา	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2542
Ph.D.	Ethnomusicology	Indonesia Institute of the Arts, Indonesia.	2559

ความเชี่ยวชาญ

ประวัติศาสตร์ดนตรีไทย ดนตรีอินโดนีเซีย ดนตรีชวา (กาเมลัน) ดนตรีชาติพันธุ์วิทยา ดนตรีไทย

ผลงานทางวิชาการ

1. งานวิจัย

1.1 บทความวิจัยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ (อยู่ในฐานข้อมูลของ สกอ.)

Djohan, Surasak Jamnongsarn. Advancing Musical Creativity Model in/as Music Education. The Journal of ASEAN Research in Arts and Design (Jarad). Vol. 2, 2015: 6 – 12.

1.2 บทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ฉบับเต็มจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

Surasak Jamnongsarn and Lalita Poolsup. Music Deculturation: A Traditional Thai Music Tool for Indonesian Music Adoption. New Research in Arts Studies Proceeding of the 5th International Conference for Asia Pacific Arts Studies. Graduate School Indonesia Institute of Arts, Yogyakarta; 2017 October. P.168-177.

สุรศักดิ์ จำนงค์สาร. การลดทอนดนตรีชวาในกระบวนการยอมรับของดนตรีไทย. รายงานการสัมมนาเวทีวิจัย มนุษยศาสตร์ไทย: เปิดโลกสุนทรีย์ในวิถีมนุษยศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: กันยายน 2560. 46-56.

Surasak Jamnongsarn. Interaction of Music between Thailand and Indonesia toward a Representation of Java image in Thailand Court Music. Proceeding: International Conference of Arts, Language and culture. Sebelas Maret University, Surakarta. Surakarta: November 26, 2016. P. 62-73.

Surasak Jamnongsarn. Isn't It Scary?: Spiritual Context of Thai Classical Music as Seen by Current Thai Society. Proceeding: International Seminar on the 9th Indonesia Art and

Spirituality. Indonesia Art Institute of Padangpanjang, West Sumatra. Padang Panjang: November 9, 2016. P. 67-76.

2. ผลงานวิชาการในลักษณะอื่น

บทความวิชาการ

สุรศักดิ์ จำนงค์สาร. หนึ่งเฒ่า สองพันธุ์ กาเมลันชวา. วารสารสุริยะวาทีต. สาขาวิชาดนตรีไทยเพื่ออาชีพ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 2560: 45 – 55.

3. ตำรา/หนังสือ

-

ประวัติและผลงานอาจารย์

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย)	นายวีระ พันธุ์เสื่อ
ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ)	Mr. Veera Phansue
ตำแหน่งทางวิชาการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ที่ทำงาน	คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เบอร์โทรศัพท์	092-2978945
Email:	veerap@swu.ac.th

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา (เรียงจากระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก)

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ
กศ.บ.	ดุริยางคศาสตร์ไทย	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2535
ศป.ม.	มานุษยดุริยางควิทยา	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2544
Ph.D.	Music	University of Delhi, India.	2554

ความเชี่ยวชาญ

ดนตรีไทย ดนตรีอินเดีย ดนตรีชวา (กาเมลัน) มานุษยดุริยางควิทยา

ผลงานทางวิชาการ

1. งานวิจัย

1.1 บทความวิจัยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ (อยู่ในฐานข้อมูลของ สกอ.)

วีระ พันธุ์เสื่อ. เพลงมอญ กรณีศึกษา ครูสาธิต แสงบุญ. วารสารสักทอง. กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ กำแพงเพชร. ปีที่ 24 (พิเศษ) 2561: 42-52.

ภัทร น้าวล, วีระ พันธุ์เสื่อ และ ชนิตา ตังเดชะหิรัญ. ดนตรีนาเสป คณะอัลอามีน กรุงเทพมหานคร. วารสาร มหาวิทยาลัยนครพนม. ปีที่ 6 ฉบับที่ 2. 2561: 70 – 78.

พงศพิชญ์ แก้วกุลธร, มานพ วิสุทธิแพทย์, วีระ พันธุ์เสื่อ. การศึกษาวิธีการประพันธ์และวิธีการบรรเลงเพลงเดี่ยวระนาดเอกของพันโทเสนาะ หลวงสุนทร. สักทอง : วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. ปีที่ 21 ฉบับที่ 3. 2558: 201-219.

1.2 บทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ฉบับเต็มจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

-

2. ผลงานวิชาการในลักษณะอื่น

-

3. ตำรา/หนังสือ

วีระ พันธุ์เสื่อ. ปี่พาทย์มอญ. กรุงเทพฯ : ศรีเสนธ์การพิมพ์; 2558. จำนวน 358 หน้า.

วีระ พันธุ์เสื่อ. ดนตรีพิธีกรรม. กรุงเทพฯ : คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; 2561. จำนวน 338 หน้า.

ประวัติและผลงานอาจารย์

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) นางสาวเทพิกา รอดสการ
 ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Miss Tepika Rodsakan
 ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 ที่ทำงาน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 เบอร์โทรศัพท์ 08-9957-1551
 Email: tepika_joy@hotmail.com

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา (เรียงจากระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก)

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ
กศ.บ.	ดุริยางคศาสตร์ไทย	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2544
กศ.ม.	การอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2548
ศป.ด.	ดุริยางคศิลป์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2556

ความเชี่ยวชาญ

ดนตรีศึกษา ดนตรีไทย กิจกรรมดนตรีสำหรับเด็กพิเศษ ดนตรีอินโดนีเซีย ดนตรีชวา (กาเมลัน)

ผลงานทางวิชาการ

1. งานวิจัย

1.1 บทความวิจัยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ (อยู่ในฐานข้อมูลของ สกอ.)

เทพิกา รอดสการ. ดนตรีไทย สู่กระบวนการบำบัดเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา. วารสารสุริยวาทิต.

สาขาวิชาดนตรีไทยเพื่ออาชีพ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 2558:88-93.

เทพิกา รอดสการ. “ดนตรี” ศิลปะเพื่อลดช่องว่างทางสังคมของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา.

วารสาร ดนตรีปริทัศน์. สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปีที่5
2558:116-119.

1.2 บทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ฉบับเต็มจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

Tepika Rodsakan. Music: A tool in transforming the social status of Special Needs Children.

New Research in Arts Studies Proceeding of the 5th International Conference for Asia Pacific Arts Studies. Graduate School Indonesia Institute of Arts, Yogyakarta; 2017
October. P.62-67.

2. ผลงานวิชาการในลักษณะอื่น

-

3. ตำรา/หนังสือ

เทพิกา รอดสการ. ลำพวน. กรุงเทพฯ:คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; 2560.จำนวน 79 หน้า

เทพิกา รอดสการ. ดนตรีกับการวิจัยเชิงปริมาณ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2560.

จำนวน 222 หน้า

ประวัติและผลงานอาจารย์

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย)	นางสาวนัฐิกา สุนทรธนผล
ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ)	Miss Nuttika Soontorntanaphol
ตำแหน่งทางวิชาการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ที่ทำงาน	คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เบอร์โทรศัพท์	086 389 9406
Email:	nuttikas@g.swu.ac.th

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา (เรียงจากระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก)

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ
ศป.บ.	ดุริยางคศาสตรบัณฑิต	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2548
ศศ.ม.	ดนตรีศึกษา	มหาวิทยาลัยมหิดล	2551
Ph.D.	MUSIC	Magadh University, India.	2554

ความเชี่ยวชาญ

ดุริยางคศาสตรบัณฑิต เปียโน ดนตรีบำบัด ดนตรีสำหรับเด็กเล็ก ประวัติดนตรีตะวันตก ทฤษฎีดนตรี ดนตรีอาเซียน ภาษาอังกฤษสำหรับดนตรี

ผลงานทางวิชาการ

1. งานวิจัย

1.1 บทความวิจัยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ (อยู่ในฐานข้อมูลของ สกอ.)

นัฐิกา สุนทรธนผล. ประสิทธิภาพของการใช้เสียงทำนองและจังหวะผ่านเครื่องดนตรีเปียโนที่มีผลต่อความจำของเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้ THE EFFECT OF MELODY AND RHYTHM IN PIANO MUSIC ON RECALL OF LEARNING DISORDER CHILDREN. วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ. 2560; 18: 112-118.

นัฐิกา สุนทรธนผล, ธีระศักดิ์ ธีระวัฒนา. การพัฒนาบทเรียนออนไลน์เรื่องศัพท์สังคีตสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารครุศาสตร์สาร มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 2559; 10:53-64.

Nuttika Soontorntanaphol. Art Therapy at Srinakharinwirot University, Faculty of Fine Arts. Proceeding of the Princess Maha Chakri Sirinthorn Congress (The Fifth Interdisciplinary Day Conference) Interdisciplinary Approach to Sustainable Research and Development. ASEAN Art Therapy; 2015 June 3-4:301-308.

Nuttika Soontorntanaphol, Prapansak Pumin. The Improvement of the Music Therapy Knowledge in Thailand. Proceeding of the Princess Maha Chakri Sirinthorn Congress (The Fifth Interdisciplinary Day Conference) Interdisciplinary Approach to Sustainable Research and Development. ASEAN Art Therapy; 2015 June 3-4: 314-319.

- 1.1 บทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ฉบับเต็มจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ**
- เมธี ศรีศรีโรจน์, นัฏฐิกา สุนทรธณผล. การวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการเพลงเรื่องทำขวัญ. เอกสารรายงานการประชุม โครงการประชุมวิชาการ ศิลปกรรมวิชาการ ครั้งที่ 2 ศิลปะเพื่อการสร้างสรรค์และศิลปะเพื่อการศึกษา ; 3 สิงหาคม 2560 ; ห้องประชุม บริการวิชาการ อาคารบริการ ศาสตราจารย์.มล. ปิ่น มาลากุล ชั้น 15. หน้า 57-71.
- สุภณี ช่วยบุญชู, นัฏฐิกา สุนทรธณผล. เรือมะม่วง: กรณีศึกษาดนตรีในพิธีกรรมสะเดาะเคราะห์ของ หมู่บ้านปางกลาง ตำบลตาพระยา อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว. เอกสารรายงานการประชุม โครงการประชุมวิชาการ ศิลปกรรมวิชาการ ครั้งที่ 1 (อาเซียน) ; 16 มิถุนายน 2559; ห้องประชุม บริการวิชาการ อาคารบริการ ศาสตราจารย์.มล.ปิ่น มาลากุล ชั้น 15. หน้า 33-51.
- ปมณวัฒน์ สามสี, นัฏฐิกา สุนทรธณผล. วัฒนธรรมดนตรี กระเหรี่ยง ในอำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี. เอกสารรายงานการประชุมโครงการประชุมวิชาการศิลปกรรมวิชาการ ครั้งที่ 1 (อาเซียน); 16 มิถุนายน 2559; ห้องประชุมบริการวิชาการ อาคารบริการ ศาสตราจารย์ มล.ปิ่น มาลากุล ชั้น 15. หน้า 1-19.
- ไพฑูริย์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา, นัฏฐิกา สุนทรธณผล. การศึกษา “ปัดก่าน” ในวงปี่พาทย์มอญหงสาวดี ศูนย์วัฒนธรรมมอญ บ้านวังกะ ตำบลหนองลู อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี. เอกสารรายงานการประชุมโครงการประชุมวิชาการ ศิลปกรรมวิชาการ ครั้งที่ 1 (อาเซียน); 16 มิถุนายน 2559. 20-32
- รวี อุษเจริญ, อัครเทพ อัครเดช; นัฏฐิกา สุนทรธณผล. (2559). งานสร้างสรรค์ชื่อผลงาน Dream to River. เอกสารรายงานโครงการประชุมวิชาการ ศิลปกรรมวิชาการ ครั้งที่ 1 (อาเซียน); 17 มิถุนายน 2559; ห้องประชุมบริการวิชาการ อาคารบริการ ศาสตราจารย์ มล.ปิ่น มาลากุล ชั้น 15. หน้า 363-368.
- ณัฐพร โกศัยกานนท์, นัฏฐิกา สุนทรธณผล. โนราโรงครูในกระแสการเปลี่ยนแปลง: กรณีศึกษาโนราโรงครูคณะประสงค์ กำพลศิลป์. เอกสารรายงานการประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 7 The 7th Hatyai National and International Conference; 23 มิถุนายน 2559; อาคารคณะบริการ ธุรกิจ มหาวิทยาลัยมหาดใหญ่. หน้า 998-1008.
- นัฏฐิกา สุนทรธณผล. การเรียนปฏิบัติเครื่องดนตรีกู่เจิง ของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ Guzheng Practicum of Srinakharinwirot University Students. วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2558; 19:12-20.

2. ผลงานวิชาการในลักษณะอื่น

งานสร้างสรรค์ด้านสุนทรียะ ศิลปะ

- Nuttika Soontorntanaphol. Charming of Siam. The 14th Sino-Thai Great Oriental Art Festival at Dali University; 2017 March 6.
- Nuttika Soontorntanaphol. Blue Day. The 14th Sino-Thai Great Oriental Art Festival at Dali University. 2017 March 6.

3. ตำรา/หนังสือ

-

ประวัติและผลงานอาจารย์

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) นางชนิดา ตังเดชะหิรัญ
 ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mrs. Janida Tangdajahiran
 ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์
 ที่ทำงาน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 เบอร์โทรศัพท์ 081 720 4075
 Email: janidatang@gmail.com

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา (เรียงจากระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก)

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ
ค.บ.	ดนตรีศึกษา	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2527
M.M.	Piano Performance	The Ohio State University, USA.	2531
D.M.A.	Piano Performance	The Ohio State University, USA.	2537

ความเชี่ยวชาญ

ดนตรีปฏิบัติ เปียโน ดนตรีวิทยา การสอนดนตรี

ผลงานทางวิชาการ

1. งานวิจัย

1.1 บทความวิจัยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ (อยู่ในฐานข้อมูลของ สกอ.)

ฉัชพล ฉีระคำศรี, ชนิดา ตังเดชะหิรัญ. การศึกษาวิธีการสอนไวโอลินของผู้ช่วยศาสตราจารย์พันเอก ชูชาติ พิทักษากร (ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดงดนตรีสากล ปี พ.ศ.2553). วารสารการประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ครั้งที่ 3 2561: 61-70.
 ธงชัย ธงเงิน, ชนิดา ตังเดชะหิรัญ. หลักการแสดงอิมโพรไวส์เซชั่นขั้นพื้นฐาน สำหรับแซกโซโฟนของไก้มิสเตอร์แซกแมน(นายเศกพล อุ่นสำราญ). วารสารการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งที่ 5 2561. 1160-1170
 ภัทร น้าวาล, วีระ พันธุ์เสื่อ, ชนิดา ตังเดชะหิรัญ. ดนตรีนาเสป คณะอัลอามัน กรุงเทพมหานคร. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม 2559; 6(1): 70 -78.

1.2 บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ฉบับเต็มจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

ชนิดา ตังเดชะหิรัญ, ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์. การพัฒนาความสามารถทางดนตรีด้วยเทคนิคออลิแกนเดอร์. วารสารศิลปกรรมศาสตร์,มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2561;22(2).2-15
 ชนิดา ตังเดชะหิรัญ, ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์. การศึกษาวรรณกรรมเปียโนเพื่อการสร้างแบบฝึกหัด สำหรับการฝึกคีย์บอร์ดขั้นพื้นฐาน. เอกสารรายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ มศว วิจัย ครั้งที่ 9;28 -29 กรกฎาคม 2559. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.2559:700-714

2. ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

-

3. ตำรา/หนังสือ/บทความวิชาการ

-

ประวัติและผลงานอาจารย์

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย)	นางสาวมานิก หวังพานิช
ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ)	Miss Chanick Wangphanich
ตำแหน่งทางวิชาการ	อาจารย์
ที่ทำงาน	คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เบอร์โทรศัพท์	085 030 7779
Email:	chanick@g.swu.ac.th

คุณวุฒิ สาขาวิชา และสถาบันที่สำเร็จการศึกษา (เรียงจากระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก)

วุฒิการศึกษา	คุณวุฒิ/สาขาวิชา	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ
ศป.บ.	ดุริยางคศาสตร์สากล	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2545
M.M.	Music	University of New South Wales, Australia.	2549
Ph.D.	Music Education	University of New South Wales, Australia.	2556

ความเชี่ยวชาญ

ทฤษฎีดนตรี การวิจัยทางดนตรีศึกษา ดนตรีวิทยา

ผลงานทางวิชาการ

1. งานวิจัย

1.1 บทความวิจัยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ (อยู่ในฐานข้อมูลของ สกอ.)

นิชาพิชญ พละบุรี , ณัชนนท เรื่องสุนทรี,กิตติศักดิ์ เสียงดี,มานิก หวังพานิช.บทเพลง Cinta.การประชุมวิชาการระดับชาติ: ศิลปกรรมวิชาการครั้งที่ 1;2559 ,16-17 มิถุนายน;379-389.

มานิก หวังพานิช. การจัดการเรียนการสอนกลุ่มวิชาทฤษฎีดนตรีสากล สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ 2560;37: 53-64.

1.2 บทความที่ได้รับการตีพิมพ์ฉบับเต็มจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติ

-

2. ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

-

3. ตำรา/หนังสือ/บทความวิชาการ

มานิก หวังพานิช. การจัดการชั้นเรียนเพื่อการเรียนการสอนดนตรีในระดับอุดมศึกษา. วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2559 มกราคม-มิถุนายน: 2-10.

ภาคผนวก ฉ ตารางเปรียบเทียบการปรับปรุงหลักสูตร

ตารางเปรียบเทียบการปรับปรุงหลักสูตร

ชื่อหลักสูตรเดิม ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา
Master of Arts in Ethnomusicology

ชื่อหลักสูตรปรับปรุง ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย
Master of Arts in Thai and Asian Music

เริ่มเปิดรับนิสิตในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษาที่ 2562

สาระสำคัญ / ภาพรวมในการปรับปรุง

ปรับโครงสร้างหน่วยกิต ให้เป็นไปตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

เปรียบเทียบโครงสร้างหลักสูตร

หมวดวิชา	หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2557	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562
1.หมวดวิชาบังคับ	15	18
2.หมวดวิชาเอกเลือก	6	-
3.หมวดวิชาเลือก	3	6
4.ปริญญาานิพนธ์	12	12
หน่วยกิตรวม	36	36

รายละเอียดการปรับปรุงรายละเอียดการปรับปรุง

หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2557	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562	หมายเหตุ
ชื่อหลักสูตรเดิม “หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา”	ชื่อหลักสูตรปรับปรุง “หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและ	ปรับตามผลการระดมความคิด ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้สอดคล้อง

(Master of Arts in Ethnomusicology)	เอเชีย” (Master of Arts in Thai and Asian Music)	รับกับการปรับตัวทางวิชาการ ในปัจจุบันและตอบรับตลาด งาน รวมทั้งผลักดันการวิจัยทาง ดนตรีในแบบสหวิทยาการที่ สามารถสร้างความเชี่ยวชาญใน พื้นที่ทางวัฒนธรรมดนตรี
ปรัชญาเดิม “องค์ความรู้จากการวิจัยและพัฒนาทางมานุษยวิทยา สร้างสรรค์ความคิด สร้างมิตรภาพและจิตใจสู่ชุมชน”	ปรัชญาหลักสูตรปรับปรุง “ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียเป็นเครื่องมือเชิงสร้างสรรค์ในการ ส่งเสริมสุนทรีย์และความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนกับ ประชาชนเพื่อก้าวข้ามอคติทางวัฒนธรรมในภูมิภาคเอเชีย”	ปรับตามคำแนะนำของผู้มีส่วน ได้ส่วนเสีย ผู้ทรงคุณวุฒิวิพากษ์ หลักสูตรและคณาจารย์เพื่อ รองรับการแก้ปัญหาสังคมที่ทวี ความขัดแย้งจากความไม่เข้าใจ ทางสังคมวัฒนธรรม และปรับ ตามความเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ คณะกรรมการบัณฑิต วิทยาลัย รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิ สภาวิชาการ

หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2557	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562	หมายเหตุ
ดร501 การวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพสำหรับงานทาง ดนตรีและมานุษยวิทยา MU501 Quantitative and Qualitative Research for Music and Ethnomusicology	ดศอ514 วิธีวิทยาวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย TAS514 Research Methodology in Thai and Asian Music	ปรับชื่อวิชาและคำอธิบายให้ ครอบคลุมงานวิจัยในทุก รูปแบบไม่จำกัดเฉพาะเชิง ปริมาณและเชิงคุณภาพ รวมทั้ง สอดคล้องกับพื้นที่ทางดนตรีที่

<p>ศึกษาปรัชญา หลักการ กระบวนการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยบูรณาการแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการสังเคราะห์ข้อมูลในระบบการวิจัยและพัฒนา การสร้างเครื่องมือ การสัมภาษณ์ การสังเกต และการจัดบันทึกข้อมูล ตลอดจนการเขียนรายงานการวิจัยอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้เรียนบูรณาการความคิด ทางด้านศิลปกรรมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์บนฐานวัฒนธรรมที่หลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>ศึกษาวิถีวิทยาการวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย การแปลผลข้อมูลภาคสนามทางดนตรีผ่านการวิเคราะห์ด้วยแนวคิดและทฤษฎี การออกแบบการวิจัย และรูปแบบการวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย</p>	<p>เน้นไทยและภูมิภาคเอเชีย และลดความซ้ำซ้อนของรายวิชา เพื่อให้มีรายวิชาที่หลากหลายและครอบคลุมมากขึ้น</p>
--	---	--

หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2557	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562	หมายเหตุ
<p>ดร504 ประวัติศาสตร์ดนตรีไทย</p> <p>MU504 History of Thai Music</p> <p>ศึกษาประวัติศาสตร์ดนตรีไทยที่มีแหล่งกำเนิดและการกำเนิดเกี่ยวกับเครื่องดนตรี การประสมวง บทเพลง คีตกวีสำคัญ บริบทของดนตรีประเภทต่าง ๆ ของไทยรวมทั้งอิทธิพลของดนตรีตะวันตก ที่มีต่อสังคมและวัฒนธรรมไทย ตั้งแต่สมัยก่อนสุโขทัย สมัยสุโขทัย สมัย</p>	<p>ดศอ511 ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียในมิติสังคมและประวัติศาสตร์</p> <p>TAS511 Thai and Asian Music in Social and Historical Dimensions</p> <p>ศึกษาวัฒนธรรมดนตรีในประเทศไทยและดนตรีภูมิภาคเอเชีย ที่สะท้อนและอธิบายปรากฏการณ์ทาง สังคมและพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ ผ่านการศึกษาจากเครื่องดนตรี วงดนตรี บทเพลง ทฤษฎี และแนวคิดทางดนตรีของพื้นที่ต่าง ๆ</p>	<p>ปรับรายวิชาประวัติศาสตร์ดนตรีที่แยกระหว่างดนตรีไทยและดนตรีเอเชียเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงพื้นที่ทางดนตรีและเพิ่มการบูรณาการประวัติศาสตร์ดนตรีกับสังคมวัฒนธรรมให้มากขึ้น และเพิ่มเติมการวิพากษ์งานทางดนตรีผ่านวิชาสัมมนาใน</p>

<p>อยุธยา สมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น และสมัยปัจจุบัน</p> <p>ดร505 ดนตรีเอเชีย MU505 Asian Music</p> <p>ศึกษาแหล่งอารยธรรมดนตรีที่สำคัญในเอเชีย โดยศึกษาเครื่องดนตรี วงดนตรี บทเพลง ทฤษฎีและแนวคิดทาง ดนตรีของแหล่งอารยธรรมนั้น ๆ รวมทั้งศึกษาบทบาทของดนตรีในแต่ละสังคมวัฒนธรรม รายวิชานี้เป็น collaboration course นิสิตต้องเรียนรู้การปฏิบัติเครื่องดนตรีที่กำหนด โดยเชิญวิทยากรต่างประเทศมาสอนหรือไปศึกษาในประเทศนั้น ๆ แล้วแต่กรณี</p>		<p>รายวิชาที่เพิ่มขึ้นใหม่ คือ</p> <p>ดศอ521 สัมมนาทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย</p> <p>TAS521 Seminar on Thai and Asian Music</p>
---	--	--

หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2557	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562	หมายเหตุ
------------------------	----------------------------	----------

<p>ดร506 การวิจัยทางมานุษยดุริยางควิทยา MU506 Research in Ethnomusicology</p> <p>ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี วิธีการทำวิจัยทางด้านดุริยางคศิลป์ และแนวคิด ทฤษฎีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง การลงพื้นที่ปฏิบัติการภาคสนาม เพื่อศึกษาจากพื้นที่จริง การเก็บข้อมูลทางดนตรีและข้อมูลอื่น ๆ ที่สำคัญจากงานภาคสนาม</p>	<p>ดศอ515 การศึกษาภาคสนามทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย TAS515 Thai and Asian Music Field Study</p> <p>ศึกษาวิธีการและขั้นตอนการปฏิบัติงานภาคสนามทางดุริยางคศาสตร์ไทย ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิเคราะห์ทางดุริยางคศาสตร์ไทย ปฏิบัติงานในสนามจริงเพื่อเก็บข้อมูล ฝึกถอดเสียงดนตรีเป็นโน้ตเพื่อใช้ในการวิเคราะห์และตีความ และหลักการใช้อุปกรณ์บันทึกภาพและเสียงให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์</p>	<p>ปรับชื่อวิชาและคำอธิบายให้มี ความชัดเจนและเน้นจุดเด่นของ สาขาวิชาที่เน้นการเก็บข้อมูล ภาคสนามและให้ความสำคัญ กับดนตรีของมนุษยชาติและ ดนตรีที่ยังมีชีวิตอยู่จริงใน ปัจจุบัน และเพิ่มวิชาที่ว่าด้วย ความรู้ทางดนตรีด้านวิเคราะห์ ดนตรีที่จะทำให้มีสติมีเครื่องมือ ในการจัดการกับข้อมูลทาง ดนตรีหลังจากการเก็บข้อมูล ภาคสนาม คือ ดศอ513 คีตลักษณ์และการ วิเคราะห์ทางดุริยางคศาสตร์ ไทยและเอเชีย TAS513 Form and Analysis in Thai and Asian Music</p>
---	--	--

หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2557	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562	หมายเหตุ
<p>ดร507 มานุษยดุริยางควิทยาวัฒนธรรม MU507 Cultural Ethnomusicology</p>	<p>ดศอ512 มานุษยวิทยาวัฒนธรรมการดนตรี TAS512 Cultural Anthropology of Music</p>	<p>ปรับชื่อรายวิชาและคำอธิบาย รายวิชาให้เหมาะสมกับความ</p>

<p>ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ ทางด้านมานุษยวิทยา และทางด้าน วัฒนธรรมศาสตร์ โดยศึกษาชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ระบบความเชื่อ ของแหล่งวัฒนธรรมที่สำคัญ ของโลก และของไทย การเชื่อมโยงระหว่างมานุษยวิทยา วัฒนธรรม และดนตรี ทั้งในอดีตและปัจจุบัน</p>	<p>ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีทางมานุษยวิทยาวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับ ดนตรี ความสัมพันธ์ บทบาท หน้าที่ของดนตรีในสังคมมนุษย์ เพื่อ อธิบายดนตรีในเชิงมานุษยวิทยาวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงกับชาติพันธุ์ วิทยา</p>	<p>เป็นมานุษยวิทยาประยุกต์ที่เกิด จากการบูรณามานุษยวิทยากับ ดนตรี</p>
<p>ดร503 ดนตรีพื้นบ้านและดนตรีชนเผ่าในประเทศไทย MU503 Folk and Ethnic Music in Thailand</p> <p>ศึกษาดนตรีพื้นบ้านไทยและดนตรีชนเผ่าต่าง ๆ ในประเทศไทย ตามที่กำหนด โดยศึกษาบริบทของดนตรีในสังคม ชุมชน กลุ่มชน รวมทั้งปฏิบัติเครื่องดนตรีตามระเบียบ ประเพณีปฏิบัติของวัฒนธรรม ดนตรีนั้น ๆ</p>	<p>ดศอ622 ดนตรีพื้นบ้านและดนตรีชาติพันธุ์ในประเทศไทย TAS622 Folk and Ethnic Music in Thailand</p> <p>ศึกษาดนตรีพื้นบ้านไทยและดนตรีชาติพันธุ์ในประเทศไทย โดย ศึกษาดนตรีในบริบททางสังคม ชุมชน กลุ่มชน รวมทั้งปฏิบัติเครื่อง ดนตรีตามระเบียบ ประเพณีปฏิบัติของวัฒนธรรมดนตรีนั้น</p>	<p>ปรับชื่อวิชาให้เหมาะสมกับ สังคมและวิชาการด้านชาติพันธุ์ วิทยา รวมทั้งเพิ่มมิติของชาติ พันธุ์ไทในต่างประเทศเพื่อให้ เข้าใจดนตรีไทยในประเทศไทย มากขึ้นโดยเพิ่มวิชา ดศอ621 ดุริยางคศาสตร์ชาติ พันธุ์ไท TAS621 Tai Ethnic Music</p>

หมวดวิชาเลือก

หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2557	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562	หมายเหตุ
<p>ดร611 มานุษยดุริยางควิทยาภาคสนาม MU611 Field Work in Ethnomusicology</p> <p>ศึกษาและ ลงพื้นที่ปฏิบัติงานภาคสนาม เพื่อเก็บข้อมูล วัฒนธรรม ดนตรี ที่เกี่ยวข้องทางมนุษย์ สังคม ในแหล่งชุมชน กลุ่มชนต่างๆ</p>	<p>ดศอ515 การศึกษาภาคสนามทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย TAS515 Thai and Asian Music Field Study</p> <p>ศึกษาวิธีการและขั้นตอนการปฏิบัติงานภาคสนามทางดุริยางค ศาสตร์ไทย ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิเคราะห์ทางดุริ</p>	<p>ปรับชื่อรายวิชา คำอธิบาย รายวิชาและปรับเป็นวิชาบังคับ โดยการเพิ่มขอบเขตทางพื้นที่ ให้มีความชัดเจนและเน้นความ เข้มแข็งของหลักสูตรในเรื่อง</p>

<p>โดยศึกษาชีวิตความเป็นอยู่ ขนบประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ ตามกระบวนการวิจัย ปฏิบัติการวิจัย การรายงานผลงานวิจัย การนำเสนองานวิจัยต่อสาธารณชน</p>	<p>ยางคศาสตร์ไทย ปฏิบัติงานในสนามจริงเพื่อเก็บข้อมูล ฝึกถอดเสียงดนตรีเป็นโน้ตเพื่อใช้ในการวิเคราะห์และตีความ และหลักการใช้อุปกรณ์บันทึกภาพและเสียงให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์</p>	<p>ดนตรีไทยและดนตรีในภูมิภาคเอเชีย</p>
<p>ดร514 การศึกษาเฉพาะประเด็น MU514 Independent Study</p> <p>ศึกษาประเด็นทางดุริยางค์ โดยเน้นกระบวนการวิจัย ในหัวข้อที่เหมาะสม โดยการมีความหลากหลายของ วัฒนธรรมดนตรีในแง่เครื่องดนตรี พื้นที่วัฒนธรรมดนตรีที่เกี่ยวข้องกับบริบท ทางสังคม วัฒนธรรม ระบบดนตรีและ อัตลักษณ์ของดนตรี ที่สัมพันธ์กับชุมชน กลุ่มชน การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เทคโนโลยี จิตสำนึกสาธารณะ เพื่อให้เห็นความหลากหลายของวัฒนธรรมดนตรี และสำนึกในคุณค่าของการพัฒนาที่ยั่งยืน</p>	<p>ดศอ611 ประเด็นเฉพาะในการวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย TAS611 Special Topics in Thai and Asian Music Research</p> <p>ศึกษาประเด็นสำคัญของงานวิจัยทางดุริยางคศาสตร์ไทยและภูมิภาคเอเชีย โดยเน้นกระบวนการวิจัยที่เหมาะสมกับหัวข้อวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกทางดุริยางคศาสตร์ไทยและภูมิภาคเอเชีย ความสัมพันธ์ของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบริบททางสังคมวัฒนธรรม การเปลี่ยนแปลง ทางสังคมและเทคโนโลยีในปัจจุบัน</p>	<p>ปรับชื่อและคำอธิบายรายวิชา</p>
<p>หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2557</p>	<p>หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562</p>	<p>หมายเหตุ</p>
<p>ดร612 การแสดงผลงานทางดนตรี 1 MU612 Recital 1</p>	<p>ดศอ623 การแสดงผลงานทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย TAS623 Thai and Asian Music Recital</p> <p>ฝึกปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยเครื่องดนตรีพื้นบ้านในประเทศไทยและภูมิภาคเอเชีย และทำความเข้าใจบริบททางสังคมวัฒนธรรม วิถีชีวิตมนุษย์ ผ่านการฝึกบรรเลงบทเพลงดนตรี จัดการแสดงผลงานทางดนตรีที่เน้นบริบททางวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงกับดนตรี</p>	<p>ปรับลดรายวิชาการแสดงทางดนตรีและปรับคำอธิบายรายวิชาให้สอดคล้องกับหลักสูตรที่ปรับปรุงเป็นหลักสูตรดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียและเน้นการวิจัย</p>
<p>ดร513 การแสดงผลงานทางดนตรี 2 MU513 Recital 2</p>	<p>ดศอ612 ทฤษฎีและการปฏิบัติทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย TAS612 Theory and Practice in Thai and Asian Music</p> <p>ศึกษาหลักการและทฤษฎีดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย และฝึก</p>	<p>เพื่อให้บัณฑิตมีวิชาเลือกที่สามารถทำความเข้าใจดนตรีไทยและดนตรีเอเชียผ่าน</p>
<p>วิชาเลือกเพิ่มเติม 2 วิชา</p>	<p>ดศอ612 ทฤษฎีและการปฏิบัติทางดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย TAS612 Theory and Practice in Thai and Asian Music</p> <p>ศึกษาหลักการและทฤษฎีดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย และฝึก</p>	<p>เพื่อให้บัณฑิตมีวิชาเลือกที่สามารถทำความเข้าใจดนตรีไทยและดนตรีเอเชียผ่าน</p>

	<p>ปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยและเครื่องดนตรีจีน ดนตรีอินเดีย ดนตรีอินโดนีเซีย และดนตรีกะเหรี่ยง</p>	<p>มุมมองทฤษฎีทางดนตรีและดนตรีของชาติพันธุ์ไทยที่มีความสัมพันธ์กันทั้งในด้านเชื้อชาติ สังคมและวัฒนธรรมมากขึ้น</p>
	<p>ดศอ621 ดุริยางคศาสตร์ชาติพันธุ์ไท TAS621 Tai Ethnic Music ศึกษาดนตรีของชาติพันธุ์ไท ในบริบทที่ใช้ทำความเข้าใจวัฒนธรรม ความเชื่อ และสังคม ผ่านดนตรีและประวัติศาสตร์ดนตรีชาติพันธุ์ไท ในต่างประเทศ</p>	

หมวดปริญญาโท

หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2557	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562	หมายเหตุ
<p>ดศอ921 ปริญญาโท TAS921 Thesis</p>	<p>ปพท691 ปริญญาโทสำหรับปริญญาโท GRT 691 Master's Thesis</p>	<p>ปรับชื่อวิชาและรหัสวิชาให้เป็นไปตามระบบของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ</p>

ตารางเปรียบเทียบการปรับปรุงหลักสูตร

ชื่อหลักสูตรปริญญาตรี	การศึกษาศาสตรบัณฑิต (กศ.บ.) ดนตรีศึกษา B.Ed. Music Education
ชื่อหลักสูตรปริญญาโท	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย M.A. Ethnomusicology
ชื่อหลักสูตรปริญญาเอก	ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ศศ.ด.) สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย D.A. Ethnomusicology

รายละเอียด	หลักสูตรปริญญาตรี	หลักสูตรปริญญาโท	หลักสูตรปริญญาเอก
ชื่อหลักสูตรภาษาไทย	การศึกษาศาสตรบัณฑิต (กศ.บ.) สาขาวิชาดนตรีศึกษา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย	ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ศศ.ด.) สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย
ชื่อหลักสูตรภาษาอังกฤษ	Bachelor of Education (B.Ed.) Music Education	Master of Arts Program (M.A.) Thai and Asian Music	Doctor of Arts Program (D.A.) Thai and Asian Music
ปรัชญา	ครูดนตรีที่มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรมแห่งความ เป็นครู สามารถพัฒนาการศึกษา และสังคมให้เจริญงอกงามยั่งยืน	ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียเป็น เครื่องมือเชิงสร้างสรรค์ในการส่งเสริม ความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนกับ ประชาชนเพื่อก้าวข้ามอคติทางวัฒนธรรม	ดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชียช่วยเสริมสร้างความ เข้าใจอันดี ความมั่นคงทางวัฒนธรรมในภูมิภาค และ ส่งเสริมบทบาทความเป็นผู้นำทางวิชาการดนตรีแก่ บัณฑิต
จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร	รวมไม่น้อยกว่า 140 หน่วยกิต วิชาศึกษาทั่วไป 30 หน่วยกิต กลุ่มวิชาชีพครู 40 หน่วยกิต กลุ่มวิชาเอก 64 หน่วยกิต วิชาเลือกเสรี 6 หน่วยกิต	รวมไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต วิชาบังคับ 18 หน่วยกิต วิชาเอกเลือก 6 หน่วยกิต ปริญญานิพนธ์ 12 หน่วยกิต	เรียนไม่น้อยกว่า 51 หน่วยกิต วิชาบังคับ 9 หน่วยกิต วิชาเอกเลือก 6 หน่วยกิต ปริญญานิพนธ์ 36 หน่วยกิต
รายละเอียด	หลักสูตรปริญญาตรี	หลักสูตรปริญญาโท	หลักสูตรปริญญาเอก
วัตถุประสงค์หลักสูตร	เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพ เป็นผู้นำ ในการสร้างสรรค์ การเรียนรู้แนวใหม่ มีความเป็นครูและเป็น	เพื่อผลิตมหาบัณฑิต ที่มีคุณลักษณะดังต่อไปนี้	เพื่อผลิตดุษฎีบัณฑิตที่มีคุณลักษณะ ดังต่อไปนี้

	<p>นักวิชาการที่พร้อมด้วยคุณธรรม บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจะมีคุณลักษณะ ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพ มีความเป็นผู้นำทางการศึกษา มีจิตสำนึกและความรับผิดชอบในการทำงานเพื่อสังคม สามารถจัดการและแก้ปัญหาทางคุณธรรมจริยธรรม 2. สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยใช้หลักประสานประโยชน์ส่วนรวมตามวิถีประชาธิปไตย เพื่อขับเคลื่อนและพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน อารงรักษาไว้ซึ่งภูมิปัญญาไทยจรรยาบรรณวิชาชีพครูเชิงสัมพันธ์โดยใช้ดุลยพินิจทางค่านิยมและประโยชน์ของสังคมส่วนรวม 3. มีความรอบรู้ ใฝ่รู้ ในศาสตร์การศึกษาระดับพื้นฐานอย่างกว้างขวางลึกซึ้งและเป็นระบบ มีทักษะการจัดการเรียนรู้อย่างหลากหลายและเชี่ยวชาญ โดยใช้หลักการวิเคราะห์ สังเคราะห์ การประยุกต์ใช้องค์ความรู้ และนวัตกรรมได้อย่างเหมาะสม มีทักษะด้านการสื่อสาร การค้นคว้าให้เกิดความรู้ที่มีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์ 4. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการจัดการเรียนรู้ การวิจัย มีทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การประมวลผล การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีความรู้ทางด้านดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย 2. สามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และบูรณาการความรู้ทางดนตรีที่มีความหลากหลาย และสามารถใช้นวัตกรรมเป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยงความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในพื้นที่ประเทศไทย และ/ หรือภูมิภาคเอเชีย 3. มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นในการประสานประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ประเทศไทยและ/ หรือภูมิภาคเอเชียผ่านมิติทางดนตรี 	<ol style="list-style-type: none"> 1. อธิบาย แก้ไขปัญหาประเด็นสังคมด้วยความรู้ทางด้านดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย 2. สามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ บูรณาการและนำเสนอองค์ความรู้ใหม่จากฐานความชำนาญในพื้นที่ประเทศไทยและ/ หรือภูมิภาคเอเชียที่มีดนตรีเป็นเครื่องมือในการสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม 3. มีความเป็นผู้นำทางวิชาการ วิจัย และคุณธรรมจริยธรรมวิชาชีพในการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในประเทศไทยและ/ หรือภูมิภาคเอเชียโดยใช้นวัตกรรมเป็นเครื่องมือในการประสานประโยชน์ในภูมิภาค
--	---	--	---